

Załącznik do uchwały Nr 557/28/07
Zarządu Województwa Mazowieckiego
z dnia 20 marca 2007 r.

POLSKA
WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE

REGIONALNY PROGRAM OPERACYJNY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO
2007 - 2013
PROJEKT

Wersja 2.1

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO
WARSZAWA, MARZEC 2007

Spis treści

WSTĘP	4
I. SYTUACJA SPOŁECZNO - GOSPODARCZA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO	5
1. Charakterystyka województwa	5
2. Zewnętrzne uwarunkowania rozwoju województwa	30
3. Wsparcie finansowe dla województwa	31
4. Analiza SWOT	36
5. Główne problemy rozwojowe województwa.....	38
II. STRATEGIA	41
1. Cel generalny i strategia jego realizacji	41
2. Spójność z dokumentami strategicznymi i programowymi UE, rządu RP i województwa mazowieckiego.....	44
III. REALIZACJA POLITYK HORYZONTALNYCH	51
IV. KOMPLEMENTARNOŚĆ Z DZIAŁANAMI WSPÓŁFINANSOWANYMI Z EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ROLNEGO ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH ORAZ Z EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU RYBACKIEGO	53
V. PRIORYTETY	55
Priorytet I. Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu	55
Priorytet II. Przyspieszenie e-Rozwoju Mazowsza.....	60
Priorytet III. Regionalny system transportowy	62
Priorytet IV. Inwestycje w ochronę środowiska	66
Priorytet V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu	70
Priorytet VI. Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji.....	74
Priorytet VII. Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego.....	77
Priorytet VIII. Pomoc techniczna.....	80
VI. FINANSOWANIE	82
VII. WDRAŻANIE	87
1. System instytucjonalny	87
2. Monitorowanie	90
3. Ewaluacja	91
4. Kontrola.....	92
5. Wymiana danych elektronicznych w celu spełnienia wymogów dotyczących płatności, monitoringu i oceny	92
6. Przepływy finansowe	92
7. Informacja i promocja	93
VIII. WNIOSKI I REKOMENDACJE Z OCENY EX-ANTE	95
IX. PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA PROGRAMU NA ŚRODOWISKO	98
1. Podstawy opracowania.....	98
2. Wnioski końcowe.....	99
3. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	100

X. KONSULTACJE SPOŁECZNE.....	103
ZAŁĄCZNIK NR 1. INDYKATYWNY WYKAZ DUŻYCH PROJEKTÓW.	105
ZAŁĄCZNIK NR 2. ZESTAWIENIE GŁÓWNYCH GRUP BENEFICJENTÓW	106
ZAŁĄCZNIK NR 3. LISTA WSKAŹNIKÓW KONTEKSTOWYCH.....	107
ZAŁĄCZNIK NR 4. WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE – GMINY WEDŁUG KATEGORII	111
ZAŁĄCZNIK NR 5. SŁOWNIK POJEĆ	112
ZAŁĄCZNIK NR 6. WYKAZ SKRÓTÓW	116
ZAŁĄCZNIK NR 7. BIBLIOGRAFIA.....	117

Wstęp

Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2007-2013 (RPO WM) został przygotowany w oparciu o rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25-78). Realizuje on cel Konwergencja określony w art. 3.

RPO WM jest jednym z 16 programów regionalnych, które będą realizować Strategię Rozwoju Kraju 2007-2015 (SRK) oraz Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie (Narodowa Strategia Spójności). Jednocześnie jest odzwierciedleniem polityki rozwoju prowadzonej przez Samorząd Województwa Mazowieckiego, której podstawę stanowi Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 (SRWM). Program będzie realizować cele SRWM, których współfinansowanie będzie możliwe z EFRR. Przy tworzeniu projektu programu uwzględnione zostały również zapisy odnowionej Strategii Lizbońskiej w zakresie rozwoju gospodarczego i wzrostu zatrudnienia.

Przy opracowaniu RPO WM kierowano się zasadami: programowania, partnerstwa i dodatkowości, co oznacza, że dokument ma charakter wieloletniego planu budżetowego. Jego cele będą realizowane w oparciu o współdziałanie z partnerami społecznymi i gospodarczymi, a środki UE nie będą zastępować środków krajowych, lecz jedynie wspierać osiągnięcie założonych celów rozwojowych.

Realizacja RPO WM przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności regionu i zwiększenia spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej Województwa Mazowieckiego.

Program będzie zarządzany na poziomie regionalnym, a Instytucją Zarządzającą RPO WM będzie Zarząd Województwa Mazowieckiego.

I. Sytuacja społeczno - gospodarcza województwa mazowieckiego

1. Charakterystyka województwa

Województwo mazowieckie należy do najbardziej zróżnicowanych wewnętrznie województw w kraju. Składa się ono z:

- **aglomeracji warszawskiej** z największym miastem regionu - Warszawą, stolicą kraju i siedzibą władz województwa mazowieckiego, koncentrującą znaczny potencjał społeczny i gospodarczy, pełniącą funkcję centrum życia politycznego, zarządzania państwem i gospodarką, współpracy międzynarodowej, wiodącego ośrodka nauki i szkolnictwa wyższego, kultury, wyspecjalizowanej opieki zdrowotnej oraz zlokalizowanego tu istotnego w skali kraju i Europy węzła transportowego. Jest to aglomeracja typu monocentrycznego. Pomniejsze ośrodki wchodzące w skład aglomeracji mimo niezależności administracyjnej są uzależnione od Warszawy funkcjonalnie (najdogodniejsze połączenia komunikacyjne prowadzą przez Warszawę, ludzie dojeżdżają do pracy i szkół, po zakupy, korzystają z dóbr kultury, firmy zlokalizowane w subregionach kooperują z firmami stołecznymi).
- **obszarów pozostałej części województwa** - słabo rozwiniętych, charakteryzujących się wskaźnikami rozwoju ekonomicznego znacznie poniżej średniej krajowej. Tereny północnego i wschodniego województwa mazowieckiego nie różnią się zasadniczo od najsłabiej rozwiniętych regionów kraju, a w części południowej województwa występują problemy związane głównie z restrukturyzacją tradycyjnych gałęzi przemysłu.

Z punktu widzenia władz regionu istotne jest podejmowanie działań prowadzących do równoważenia rozwoju województwa mazowieckiego poprzez dążenie do osiągnięcia spójności wewnętrznej województwa w aspekcie terytorialnym, społecznym i gospodarczym.

Ogólna informacja o województwie

Województwo mazowieckie jest największym powierzchniowo i ludnościowo województwem w Polsce. Położone jest w środkowo - wschodniej części kraju w dorzeczu środkowej Wisły i ujścia rzek Bugu i Narwi. Sąsiaduje z 6 województwami: kujawsko-pomorskim, warmińsko-mazurskim, podlaskim, lubelskim, świętokrzyskim i łódzkim.

Województwo charakteryzuje dwudzielność potencjału rozwojowego, poziomu rozwoju gospodarczego, poziomu i warunków życia oraz dynamiki procesów transformacji. W regionie wyróżnić można: strefę dynamicznego wzrostu gospodarczego, wysokiej jakości życia i dobrobytu oraz strefę słabego rozwoju strukturalnego, której część stanowią marginalizujące się gospodarczo, społecznie i edukacyjnie obszary wiejskie.

Województwo mazowieckie administracyjnie dzieli się na 37 powiatów „ziemskich”, 5 miast na prawach powiatu, 314 gmin (35 gmin miejskich, 50 gmin miejsko - wiejskich oraz 229 gmin wiejskich). Układ osadniczy regionu tworzy: 85 miast oraz 7.318 sołectw, a w nich aż 9 049 miejscowości wiejskich (16% wielkości krajowej).

Obszar województwa jest silnie zurbanizowany, o czym świadczy wysoki, z tendencją wzrostową, wskaźnik udziału ludności zamieszkałej w miastach - 64,7%. Struktura funkcjonalna jednostek osadniczych województwa wykazuje wyraźną dominację Warszawy.

Ważnymi ogniwami sieci osadniczej województwa mazowieckiego są też: Radom - 227 tys., Płock - 127,4 tys., Siedlce - 77 tys., Ostrołęka - 53,8 tys., Ciechanów - 45,9 tys.

mieszkańców. Są to ośrodki zaspokajające potrzeby mieszkańców w zakresie infrastruktury społecznej na szczeblu regionalnym.

Analizując sieć osadniczą można zauważyć, że reforma administracyjna osłabiła pozycję byłych miast wojewódzkich. Wśród miast o największym ubytku ludności dominują miasta z subregionu radomskiego, co jest związane z długotrwałym wysokim bezrobociem na tym terenie i zjawiskami mu towarzyszącymi. Do negatywnych skutków reformy administracyjnej, jaka dotknęła te miasta należą m.in.: obniżenie prestiżu i poczucie degradacji, spadek atrakcyjności inwestycyjnej, pogorszenie sytuacji na rynku pracy, brak środków i kompetencji na walkę z bezrobociem, problemy z kontynuacją inwestycji centralnych oraz problemy z finansowaniem oświaty i kultury. Problemy tych miast są niejednorodne i wynikają z zacofania jednych i wysokiego poziomu rozwoju innych ośrodków (np. atrakcyjność inwestycyjna byłych miast wojewódzkich jest wyższa niż miast powiatowych, ale niższa od stolic nowych województw).

W województwie mazowieckim występują cenne przyrodniczo obszary, w tym Światowy Rezerwat Biosfery - Kampinoski Park Narodowy (o powierzchni w granicach województwa 38,4 tys. ha). W krajowej sieci ekologicznej ECONET w obrębie województwa wyodrębniono 6 obszarów węzłowych o najwyższej, międzynarodowej randze: Puszcza Kampinoska, Puszcza Pilicka, Puszcza Kurpiowska, Środkowa Wisła, Puszcza Piska, Dolina Dolnego Bugu. Obszary cenne przyrodniczo tworzą system obszarów prawnie chronionych, który obejmuje ok. 30% powierzchni województwa.

O dużej randze walorów przyrodniczych województwa mazowieckiego świadczą też liczne obszary typowane do Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Sieć hydrograficzną tworzą w większości ciekę o przepływach zbliżonych do nienaruszalnego stanu, co ma swoje odzwierciedlenie w występującym na przeważającym obszarze województwa deficycie wód powierzchniowych. Rzeki charakteryzują się znacznym wahaniami stanu wód w ciągu roku, co jest istotnym ograniczeniem możliwości zagospodarowania terenów przyrzecznych. Pod względem stanu czystości kontrolowanych wód w województwie żadna z rzek nie spełnia kryteriów klasy I. Dla województwa mazowieckiego charakterystyczna jest stosunkowo duża zasobność wód podziemnych. W części zachodniej i południowo-zachodniej województwa występują cenne zasoby wód geotermalnych, które mogą być wykorzystane gospodarczo oraz do celów leczniczych.

Obszary wiejskie województwa mazowieckiego zamieszkuje 35,3% ogółu ludności województwa, a więc mniej niż średnia w kraju (38,6%). Przyrost ludności wiejskiej następuje tylko w gminach położonych wokół Warszawy i byłych miast wojewódzkich, co ma związek z procesami suburbanizacji. Na obszarach peryferyjnych następuje szybki proces wyludniania się. Duża liczba ludności wsi utrzymuje się nadal z rolnictwa, większość ma niski poziom wykształcenia.

Obecnie dominującymi kierunkami produkcji rolniczej w województwie mazowieckim jest: sadownictwo, warzywnictwo, hodowla bydła oraz drobiu. Największe w Polsce uprawy jabłek i śliwek znajdują się w okolicach Warki, Grójca i Skierniewic. W okolicach Potworowa i Przytyka (niedaleko Radomia) znajdują się największe plantacje papryki.

Rozwijają się wszystkie branże przetwórstwa rolno - spożywczego, szczególnie postępuje modernizacja przemysłu mleczarskiego i mięsnego. Województwo charakteryzują wyspecjalizowane rejony produkcji rolnej oraz baza surowcowa dla przemysłu rolno-spożywczego, w istotny sposób mogąca podnieść konkurencyjność rolnictwa województwa.

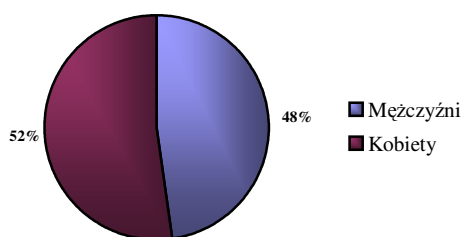
Niekorzystną cechą obszarów wiejskich jest słaby stopień ich wyposażenia w infrastrukturę techniczną (poza infrastrukturą wodociągową).

Wysoki udział pracujących w rolnictwie i ukryte bezrobocie stanowią jedną z barier wzrostu konkurencyjności rolnictwa i jego integracji z UE. Inne zjawiska niekorzystne to: proces starzenia się ludności, rozdrobniona struktura agrarna oraz niski poziom kapitału w gospodarstwach.

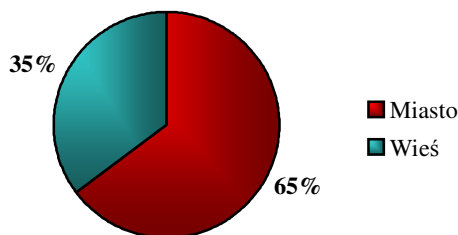
Z pracy we własnym gospodarstwie utrzymuje się ok. 13% mieszkańców (spośród pracujących). Aż w 145 gminach wskaźnik utrzymujących się z pracy we własnym gospodarstwie przekracza 50%. Obserwuje się również wzrost stopy bezrobocia na wsi, zwłaszcza w grupie absolwentów. W takiej sytuacji alternatywą zatrudnienia dla tej grupy ludności może stać się działalność związana z agroturystyką oraz rolnictwo ekologiczne. Ponadto wzrost zapotrzebowania na żywność ekologiczną powoduje, że produkcja jej zyskuje na znaczeniu i może stanowić szansę dla rozwoju oraz restrukturyzacji gospodarstw rolnych na niektórych obszarach.

Ludność

Województwo mazowieckie charakteryzuje największy spośród innych województw potencjał ludnościowy. W województwie mazowieckim na dzień 30.06.2006 r. mieszkało 5 164,6 tys. osób, w tym w miastach 3 343, 2 tys., z tego w Warszawie ponad 50%, natomiast na obszarach wiejskich 1 821, 3 tys. osób.

Wykres nr 1. Ludność województwa mazowieckiego wg płci

Wykres nr 2. Ludność województwa mazowieckiego wg miejsca zamieszkania.

Zgodnie z danymi, na dzień 30.06.2006 r., w miastach zamieszkuje 65 %, natomiast na obszarach wiejskich 35 %. Wśród mieszkańców Mazowsza liczba kobiet przewyższa liczbę mężczyzn o ponad 220 tysięcy.

Ludność województwa mazowieckiego wg płci:	
Mężczyźni	2 474 582
Kobiety	2 690 030
Ogółem	5 164 612
Ludność województwa mazowieckiego wg miejsca zamieszkania:	
Miasto	3 343 231
Wieś	1 821 381

Tabela nr 1. Charakterystyka ludności w województwie mazowieckim, stan na 30.06.2006

W regionie mazowieckim występuje największe w kraju dodatnie saldo migracji wewnętrznych i zagranicznych na pobyt stały na 1 tys. ludności, które na koniec 2005 r.

wynosiło 2,98 ‰, z tego największe w podregionie warszawskim 9,16 ‰. Średnio w Polsce saldo jest ujemne i wynosi -0,34 ‰.

W latach 1999-2006 odnotowano nieznaczny wzrost liczby mieszkańców województwa spowodowany migracjami do podregionu warszawskiego i m.st. Warszawy. Natomiast w pozostałych subregionach liczba ludności nieznacznie maleje.

Średnia gęstość zaludnienia w województwie mazowieckim wynosi 145 osób na km² i jest stała od 2004 r. W stosunku do stanu z lat 2000-2003, zwiększyła się o 1 osobę. Średnia krajowa wynosi 122 osoby na km².

Największą gęstością zaludnienia poza Warszawą charakteryzują się obszary otaczające miasto i obszary położone wzdłuż linii kolejowych i dróg wychodzących z Warszawy.

Ponadto obserwuje się postępujący proces starzenia się mieszkańców, co dotyczy głównie Warszawy, gdzie ludność w wieku poprodukcyjnym stanowi 19,8% mieszkańców ogółem. Podobna sytuacja występuje w niektórych powiatach w subregionie ostrołęcko - siedleckim: (powiaty: łosicki - 19,4%, sokołowski - 19,1%) oraz w subregionie radomskim (powiaty: lipski - 19,8%, przysuski - 19,0%), przy średniej w województwie 16,8 ‰ oraz 15% w kraju.

Na koniec 2005 roku, średnia wartość przyrostu naturalnego w całym województwie była ujemna i wyniosła -0,3 na 1.000 ludności. Tendencja ujemnego przyrostu jest charakterystyczna dla m.st. Warszawy i wynosi -1,5. Natomiast w byłych miastach wojewódzkich: Płock, Ostrołęka, Siedlce, Radom odnotowano dodatni przyrost.

Zatrudnienie i rynek pracy

W październiku 2006 r. przeciętne zatrudnienie w sektorze przedsiębiorstw w województwie mazowieckim ukształtowało się na poziomie 1.193,4 tys. osób i było wyższe o 3,7% w porównaniu do października 2005 r. W kraju natomiast przeciętne zatrudnienie było o 3,6% wyższe niż przed rokiem. Dane dla Mazowsza są wyższe niż w innych województwach, a powodem tego jest m.in. duże zaludnienie.

Największy wzrost przeciętnego zatrudnienia w odniesieniu do października 2005 r. odnotowano m.in. w obsłudze nieruchomości i firm (o 7,4%), w budownictwie (o 5,6%), w przetwórstwie przemysłowym (o 4,1%), w handlu i naprawach (o 4,0%), w transporcie, gospodarce magazynowej i łączności (o 1,8%), hotelach i restauracjach (o 1,0%).

Spadek zatrudnienia wystąpił m.in. w działalności wydawniczej, poligrafii i reprodukcji zapisanych nośników informacji (o 4,6%) oraz w produkcji odzieży i wyrobów futrzarskich (o 2,3%).

W przedsiębiorstwach sektora publicznego przeciętne zatrudnienie w październiku 2006 r. wyniosło 328,8 tys. osób, tj. podobnie jak miesiąc wcześniej, ale o 0,6% mniej niż w październiku 2005 r. Natomiast w sektorze prywatnym przeciętne zatrudnienie wyniosło 864,6 tys. osób, tj. więcej w stosunku do poprzedniego miesiąca oraz do analogicznego miesiąca 2005. r. odpowiednio o 0,5% i 5,4%. W okresie styczeń - październik 2006 r. przeciętne zatrudnienie w sektorze przedsiębiorstw wyniosło 1.179,4 tys. osób i było o 3,1% (w kraju o 2,8%) większe niż w analogicznym okresie 2005 r.

Najwyższą liczbę pracujących zanotowano w Warszawie - we wrześniu 2006 r. przeciętne zatrudnienie w sektorze przedsiębiorstw wyniosło 875,4 tys. osób i było o 24,6 tys. osób, tj. o 2,9%, wyższe niż we wrześniu 2005 r.

Według sektorów, w województwie mazowieckim, najwięcej osób pracuje w usługach rynkowych – 38% (w krajach UE wskaźnik ten osiąga poziom 65,8%). W przemyśle i budownictwie odsetek ten wynosi 21,7%. Nadal utrzymuje się niekorzystna sektorowa struktura zatrudnienia - 20,2% pracujących znajdowało w 2004 r. zatrudnienie w rolnictwie (w krajach UE jedynie 5,4%). Odsetek ten jest znacznie wyższy w subregionach (w podregionie ostrołęcko-siedleckim przekracza on 51,6%).

Jednocześnie w porównaniu z krajami UE, województwo mazowieckie osiąga niższe wskaźniki w zakresie rynku pracy. Wskaźnik zatrudnienia w województwie maleje od kilku lat i w 2004 r. wyniósł 47,7%, natomiast w krajach UE, w tymże roku, wyniósł 63,3%, przy czym obserwuje się jego stopniowy wzrost.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w sektorze przedsiębiorstw w województwie mazowieckim we wrześniu 2006 r. wyniosło 3 266,30 zł i było o 0,3% mniejsze od notowanego miesiąc wcześniej oraz o 5,2% wyższe niż przed rokiem. Natomiast w kraju przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w sektorze przedsiębiorstw wyniosło 2 611,16 zł i nie zmieniło się w stosunku do sierpnia 2006 r., ale było o 5,1% wyższe niż we wrześniu 2005 roku. W porównaniu z wrześniem 2005 r. wzrost wynagrodzeń odnotowano we wszystkich sekcjach sektora przedsiębiorstw. Przestrzenny rozkład przeciętnych dochodów w województwie w relacji do średniej krajowej wskazuje, iż są one najwyższe w Warszawie i przyległych powiatach.

Bezrobocie

W województwie, podobnie jak w całym kraju zmniejsza się zjawisko bezrobocia. W końcu października 2006 r. liczba bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy województwa mazowieckiego wyniosła 287,1 tys. osób i była mniejsza o 7,3 tys. osób (tj. o 2,5%) niż w końcu września 2006 r. oraz o 42,3 tys. (o 12,8%) niż w październiku 2005 r.

Wysokie wartości bezwzględne dla województwa mazowieckiego w porównaniu z innymi województwami są konsekwencją dużej liczby ludności regionu.

Z ogólnej liczby bezrobotnych:

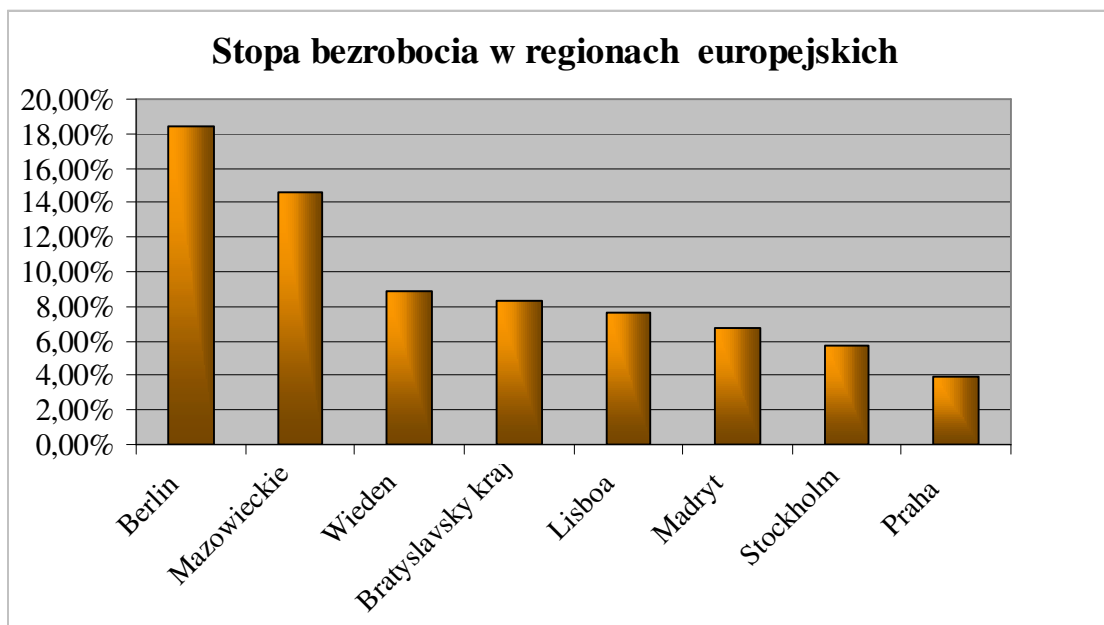
- 52,6% stanowiły kobiety (w roku ubiegłym - 50,8%),
- 42,9% to mieszkańcy wsi (w roku ubiegłym - 42,1%),
- 73,9% stanowiły osoby poprzednio pracujące (na podobnym poziomie przed rokiem),
- 87,4% nie posiadało prawa do zasiłku (w roku ubiegłym - 87,8%).

Spadek liczby bezrobotnych wynika głównie z dużej skali wyjazdów do pracy za granicę oraz częściowo z większej liczby miejsc pracy w województwie.

W październiku 2006 r. stopa bezrobocia rejestrowanego w województwie ukształtowała się na poziomie 11,9% i była mniejsza o 0,3 pkt. % niż we wrześniu 2006 r. oraz o 1,8 pkt. % niż w październiku 2005 r. Wskaźnik krajowy wyniósł 14,9 % i był niższy o 0,3 pkt. % niż przed miesiącem i o 2,4 pkt. % niż przed rokiem.

W województwie występuje duże terytorialne zróżnicowanie stopy bezrobocia. Najwyższą stopę bezrobocia odnotowano w powiatach szydłowieckim (36,9%) i radomskim (31,5), najniższą w m.st. Warszawa (4,9%), w powiecie grójeckim (7,8%) i piaseczyńskim (7,9%).

Dokonując porównania do regionów Unii Europejskiej, w województwie mazowieckim mimo obserwowanej ostatnio tendencji spadkowej, stopa bezrobocia jest nadal nadmiernie wysoka.

Wykres nr 3 – Stopa bezrobocia w regionach NUTS 2 w krajach UE (w 2004 roku).

W województwie mazowieckim zjawisko bezrobocia w większym stopniu dotyka mieszkańców wsi. Poważnym problemem stanowią długotrwale bezrobotni pozostający bez pracy powyżej 12 miesięcy. Bardzo niepokojącym zjawiskiem jest fakt, że około ¼ bezrobotnych stanowi młodzież do 24 roku życia. Przegrywa ona konkurencję na rynku pracy ze względu na brak doświadczenia zawodowego.

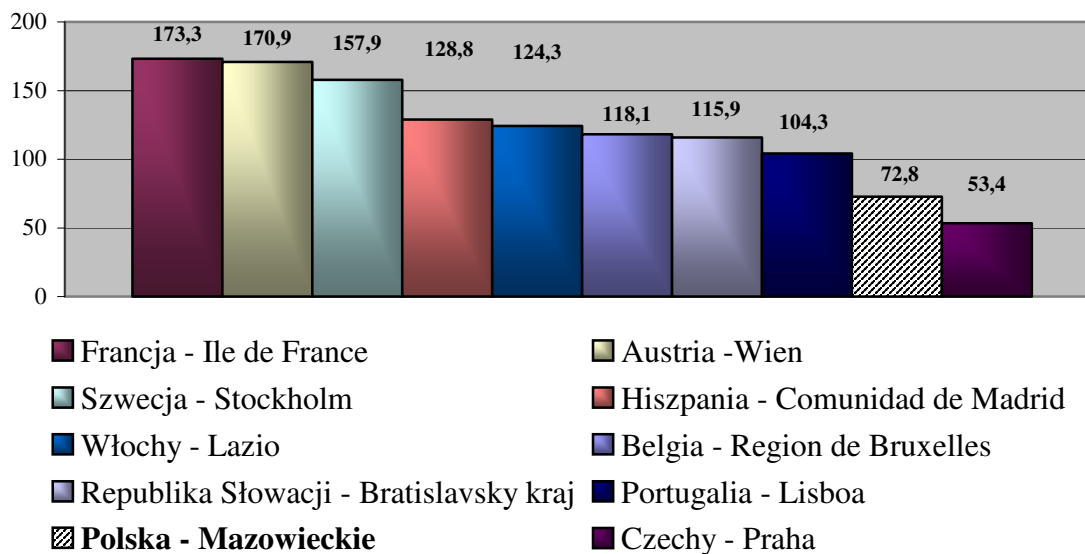
Utrwalają się obszary ubóstwa spowodowane pauperyzacją znacznej części mieszkańców regionu (obszary północne, wschodnie i południowe regionu) i dziedziczenia bezrobocia. Widoczny jest wzrost przestępczości oraz zjawisk patologicznych, przy niedostatecznym stopniu przeciwdziałania.

Obserwuje się również spadek liczby ofert pracy, w tym ofert pracy subsydiowanej. W ramach działalności organów samorządowych oraz instytucji pozarządowych tworzone są placówki doradztwa i szkolenia bezrobotnych oraz ośrodki doradztwa wspierające małe i średnie przedsiębiorstwa.

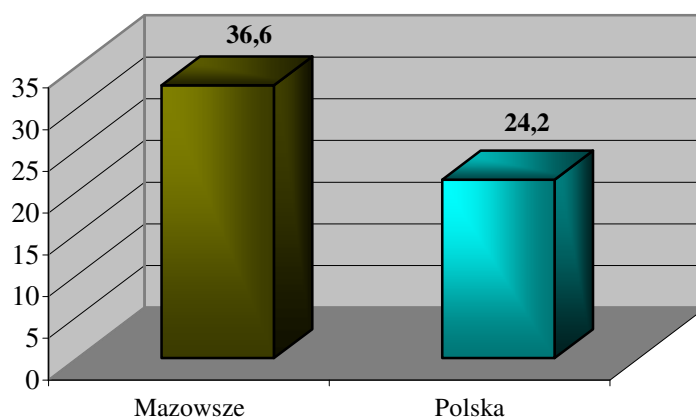
Gospodarka i innowacje

Poziom rozwoju gospodarczego

Województwo mazowieckie charakteryzuje najwyższy w Polsce potencjał gospodarczy mierzony wartością produktu krajowego brutto, która w 2004 r. stanowiła 20,4% całkowitej wartości krajowej. Poziom PKB na 1 mieszkańca w województwie mazowieckim osiągnął kwotę 36,6 tys. zł i stanowił ponad 150 % przeciętnej krajowej wynoszącej 24,2 tys. zł. Mimo, że PKB na 1 mieszkańca w województwie mazowieckim systematycznie rośnie, jest on jednak znacznie niższy niż w średnio zamożnych regionach Unii Europejskiej.

Wykres nr 4 – Wartość PKB na 1 mieszkańca w standardzie siły nabywczej w województwie mazowieckim i w innych regionach NUTS 2 UE (dane w euro za 2003 r.).

Wykres nr 5 – Poziom PKB na 1 mieszkańca (w tys. zł) w województwie mazowieckim i w Polsce w 2004 r.

Analiza syntetycznego miernika poziomu rozwoju gospodarczego, jakim jest PKB, wskazuje w województwie mazowieckim na narastanie rozpiętości pomiędzy podregionami NTS-3. Pokazuje przede wszystkim dominującą rolę miasta Warszawy, które pod względem poziomu PKB w 2004 r. zajęło pierwsze miejsce (115.212 mln zł) w stosunku do wszystkich podregionów NTS-3 w kraju. Trzecią, również wysoką pozycję zajmuje podregion warszawski (wartość PKB na poziomie 30.575 mln zł). Pozostałe subregiony województwa mazowieckiego zajęły dalsze miejsca, przy czym najmniejszym poziomem PKB wśród podregionów Mazowsza charakteryzował się podregion ostrołęcko - siedlecki (12.754 mln zł) zajmując w kraju 33 pozycję na 45 wszystkich NTS-3 w Polsce.

Zróżnicowanie wewnątrzregionalne wykazuje również wielkość PKB na 1 mieszkańca. W 2004 r., w układzie NTS-3, wskaźnik ten kształtował się w podregionach w sposób następujący:

- ciechanowsko-płocki: 26,8 tys. zł (w 1999 r. - 14,7 tys. zł);

- ostrołęcko-siedlecki: 16,9 tys. zł (w 1999 r. - nie przekroczył 10 tys. zł);
- warszawski: 22,9 tys. zł (w 1999 r.- 14,1 tys. zł), gdzie nastąpił zdecydowany wzrost tego wskaźnika ponad średnią krajową.
- radomski: 17,5 tys. zł (w 1999 r. nie przekroczył 10 tys. zł).

Na podstawie ww. danych oraz zgodnie z tabelą nr 2 miasto Warszawa również pod tym względem osiągnęło pierwszą pozycję (68,1 tys. zł) w porównaniu do pozostałych podregionów Polski. Jednocześnie z każdym rokiem powiększa dystans dzielący go od pozostałych podregionów w województwie i kraju.

Podregiony NTS-3	PKB w mln zł	Pozycja podregionu wśród podregionów NTS-3 w Polsce ze względu na wysokość PKB	PKB na 1 mieszkańca w zł	Pozycja podregionu wśród podregionów NTS-3 w Polsce ze względu na wysokość PKB na 1 mieszkańca
ciechanowsko-płocki	16 875	23	26 813	9
ostrołęcko-siedlecki	12 754	33	16 930	38
warszawski	30 575	3	22 949	15
radomski	12 874	32	17 546	37
miasto Warszawa	115 212	1	68 140	1

Tabela nr 2 - PKB w podregionach województwa mazowieckiego (dane za 2004 r.) z uwzględnieniem lokaty podregionu wśród 45 podregionów NTS-3 w Polsce.

Na poziom efektywności gospodarki znaczący wpływ ma struktura wartości dodanej brutto. W 2004 r. wartość dodana brutto wyniosła 167 310 mln zł (tj. 20,4% wielkości krajowej, która wynosiła 820 375 mln. Wartość ta z roku na rok rośnie, np. w 2003 r. była równa 154 779 mln zł, tj. 20,8% wielkości krajowej, która wynosiła 743 321 mln zł.

	Rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo	Przemysł	Budownictwo	Usługi rynkowe	Usługi nierynkowe
Polska	5,0%	24,9%	5,3%	49,9%	14,8%
województwo mazowieckie	4,1%	17,8%	4,5%	61,4%	12,2%

Tabela nr 3 – Struktura wartości dodanej brutto według rodzajów działalności w województwie mazowieckim oraz w Polsce (w 2004 r.).

Struktura wartości dodanej brutto w 2004 r. charakteryzowała się najwyższym w kraju udziałem usług rynkowych 61,4% (kraj 49,9%) oraz stosunkowo niskim udziałem rolnictwa 4,1% (kraj 5,0%). Udział innych działów gospodarki w tworzeniu wartości dodanej brutto był niższy od średniej w kraju i wynosił w usługach nierynkowych 12,2% (kraj 14,8%), przemyśle 17,8% (kraj 24,9%) oraz budownictwie 4,5% (kraj 5,3%).

Z powyższych danych wynika, że wysoki poziom rozwoju gospodarczego województwo mazowieckie zawdzięcza dobrze rozwiniętemu sektorowi usług rynkowych, w którym zanotowano najszybsze tempo wzrostu liczby miejsc pracy.

Niepokojący w analizie regionu jest fakt dwudzielności potencjału i poziomu rozwoju gospodarczego, poziomu i warunków życia ludności oraz dynamiki procesów transformacji -

występujący pomiędzy aglomeracją, a pozostałym obszarem województwa, zwłaszcza obszarami wiejskimi.

Małe i średnie przedsiębiorstwa

Województwo mazowieckie wyróżnia się w skali kraju najwyższym poziomem rozwoju gospodarczego. Zasadniczy potencjał gospodarczy, kapitałowy i intelektualny skupiony jest w Warszawie i aglomeracji warszawskiej.

Pod względem przedsiębiorczości mieszkańców – województwo mazowieckie jest na drugiej pozycji w kraju. Na koniec II kw. 2006 r. zarejestrowanych było w województwie 605.460 podmiotów gospodarki narodowej (wg REGON, bez uwzględnienia rolników indywidualnych.), tj. o 20 tys. więcej niż na koniec 2004 r. Prawie połowa, tj. 301.515 podmiotów, była zarejestrowana w Warszawie, natomiast najmniej w podregionie ciechanowsko - płońskim (41.716 podmiotów). W strukturze przestrzennej nadal utrzymują się tendencje koncentracji MSP na terenie i wokół dużych miast. Niedostateczny rozwój przedsiębiorczości natomiast obserwuje się na terenach wiejskich.

Spośród zarejestrowanych podmiotów, ponad 73% (443.347) stanowią osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą.

Z badań GUS dotyczących działalności gospodarczej przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób wynika, że w 2005 r. w województwie mazowieckim było ich najwięcej w kraju, gdyż ponad 267 tys. przedsiębiorstw (najmniej - 40 tys. było w woj. świętokrzyskim). Przeciętna liczba zatrudnionych na umowę o pracę wynosiła ponad 216 tys. osób a przeciętne wynagrodzenie brutto – 1.852 zł (średnia w kraju – 1.442 zł).

Bardzo zróżnicowana jest ogólna liczba podmiotów wg REGON w przeliczeniu na 10.000 mieszkańców. Rozpiętość tego wskaźnika w przekroju powiatów w 2005 r. była znaczna, od 472 w powiecie siedleckim do 1.756 podmiotów w Warszawie. Poza Warszawą najwyższe wskaźniki (powyżej 1100) charakteryzują powiaty: otwocki, grodziski, legionowski, warszawsko – zachodni, piaseczyński i pruszkowski oraz miasto Ostrołęka. Najwięcej osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą było w Warszawie oraz powiatach: wołomińskim i legionowskim.

Małe i średnie firmy stanowią 91,1% wszystkich podmiotów gospodarczych w woj. mazowieckim. Szczególnie dużo podmiotów w porównaniu z liczbą ludności zajmuje się handlem – około 40 podmiotów na 1.000 mieszkańców. Na kolejnych pozycjach znajdują się: obsługa nieruchomości, wynajem i usługi dla biznesu oraz przetwórstwo przemysłowe i budownictwo.

Porównanie liczby nowopowstałych i zlikwidowanych firm w regionach w 2004 roku pokazuje, że najlepiej funkcjonował sektor przedsiębiorstw osób fizycznych niezatrudniających pracowników. W kilku województwach: śląskim, mazowieckim i lubuskim, powstało od 30 do 60% więcej firm mikro niż zlikwidowano.

	nowe	zlikwidowane	nowe	zlikwidowane	nowe	zlikwidowane	nowe	zlikwidowane
Wyszczególnienie	0	0	0-9	0-9	10-49	10-49	50-249	50-249
Dolnośląskie	114,9	29,0	685,7	697,8	9,8	9,5	1,5	2,2
Kujawsko-pomorskie	3,5	8,6	393,8	718,3	7,7	11,1	0,7	2,6
Lubelskie	23,1	8,5	438,9	483,9	6,1	6,3	0,4	2,2
Lubuskie	114,3	11,9	713,8	505,4	12,0	10,6	0,7	2,7
Łódzkie	27,4	7,5	545,9	389,4	9,7	8,3	1,1	1,8

Małopolskie	33,5	8,0	555,4	483,2	9,4	8,7	0,9	2,2
Mazowieckie	24,9	5,9	714,6	456,0	17,7	11,5	2,5	3,5
Opolskie	47,6	15,8	448,3	336,3	8,1	8,5	0,9	2,8
Podkarpackie	32,1	10,0	405,4	436,0	5,6	6,7	0,9	1,5
Podlaskie	26,4	15,8	451,2	796,3	6,0	10,0	0,8	2,0
Pomorskie	37,1	4,8	664,9	794,7	11,6	12,8	1,7	1,9
Śląskie	107,8	10,2	1204,7	444,9	23,5	10,8	2,3	2,4
Świętokrzyskie	21,0	3,9	443,2	397,5	6,5	8,2	0,9	2,3
Warmińsko-mazurskie	42,1	8,1	571,9	621,3	8,2	10,1	0,6	2,3
Wielkopolskie	33,6	10,5	601,1	579,5	13,6	8,7	1,5	2,4
Zachodniopomorskie	64,4	16,4	781,3	640,7	12,5	12,0	1,1	2,2
Ogółem Polska	41,7	10,6	586,3	536,9	10,9	9,8	1,3	2,4

Tabela nr 4 - Liczba przedsiębiorstw nowopowstałych i zlikwidowanych w 2004 r. wg województw i liczby pracujących na 100.000 mieszkańców.

MSP w Polsce zatrudniają łącznie ponad 70% ogółu pracujących w 11 województwach. Mazowieckie jest województwem, w którym w sektorze MSP pracuje tylko niecałe 55% osób (najmniej w Polsce).

Udział sektora MSP w tworzeniu PKB wyniósł w 2004 roku 47,9%, z tego małych przedsiębiorstw – 38,3%, a średnich – 9,6%. Wielkości te uwzględniają szacunki działalności ukrytej (tzw. szarej gospodarki). Wartości te zmalały w porównaniu do roku 2002, gdzie udział wynosił odpowiednio 49%, 41% oraz 8%. Wartości te zmalały głównie z powodu spadku udziału w tworzeniu PKB małych firm.

Głównymi barierami rozwoju MSP w województwie mazowieckim są: niestabilne przepisy prawno-finansowe, wysokie koszty tworzenia miejsc pracy, niska rentowność przedsiębiorstw - brak środków finansowych na rozwój i wdrażanie nowoczesnych technologii i metod zarządzania, brak dogodnych kredytów dla małych firm i osób rozpoczynających działalność gospodarczą, niski (poza Warszawą) stan rozwoju instytucji otoczenia biznesu i potencjał naukowo-badawczy, poziom życia i wykształcenia ludności na obszarach wiejskich ograniczający przedsiębiorczość.

Województwo mazowieckie jest największym eksporterem i importerem w kraju. W strukturze eksportu największe znaczenie mają: maszyny i urządzenia, sprzęt elektryczny i elektrotechniczny, sprzęt transportowy, metale i wyroby z metalu. W imporcie dominowały dobra zaopatrzeniowe. Głównymi partnerami województwa w eksporcie i imporcie są kraje Unii Europejskiej zwłaszcza: Niemcy, Włochy, Francja, Wielka Brytania oraz Holandia. Znaczący jest również udział Rosji, USA i Chin. Działające w regionie przedsiębiorstwa w tym również firmy z kapitałem zagranicznym produkcję kierują głównie na rynek krajowy.

Sektor badawczo-rozwojowy (B+RT)

W sferze działalności badawczo – rozwojowej w Polsce obserwuje się wyraźną dominację województwa mazowieckiego. Spośród ogólnej liczby jednostek prowadzących działalność badawczo - rozwojową w Polsce około 30% umiejscowionych jest w województwie mazowieckim. Dla porównania, województwo śląskie, drugie pod względem liczby jednostek prowadzących działalność B+RT w Polsce, dysponuje ponad dwukrotnie mniejszą ich liczbą. W latach 2000 - 2005 widoczny był w województwie wzrost liczby jednostek naukowych (z 258 w 2000 r. do 322 w 2005 r.), co stanowi ponad 30% placówek w kraju.

W 2005 r. liczba zatrudnionych w sektorze badawczo - rozwojowym w województwie mazowieckim wynosiła 33.744 (o 8.072 więcej niż w roku 2004), co stanowiło ponad 32,8% ogółu osób zatrudnionych w tej sferze w kraju.

Liczba pracowników placówek badawczo - rozwojowych przypadających na 1.000 osób aktywnych zawodowo wynosiła w województwie średnio 10,7, podczas gdy w kraju 4,5.

W latach 2000 - 2003, w województwie mazowieckim wystąpił niewielki spadek nakładów ogółem na B+RT, z 2.164 mln zł w 2000 r. do 1.997 mln zł w roku 2003. W 2005 r. nastąpił wzrost do 2.322 mln zł.

Mimo tego, wielkość nakładów w odniesieniu do PKB w województwie mazowieckim należy do najwyższych w kraju i jest wyższa od średniej krajowej wynoszącej w 2003 r. 0,56%. Na tle Europy jest to niestety słaba pozycja – średnia w krajach UE jest ponad 3-krotnie wyższa i wynosi 1,95%. Szczególnie wysoka jest w Szwecji (3,8%) oraz w Finlandii (3,2%).

Podobne tendencje, dotyczą nakładów na sektor B+RT w przeliczeniu na 1 mieszkańca: 561 zł w 2005 r. (wzrost o 171,50 zł w stosunku do 2003 roku), wobec średnio 178 zł w Polsce (w 2003 r. było 119 zł). Mimo tendencji spadkowej nadal utrzymuje się wysoki udział nakładów finansowanych z budżetu państwa w granicach 60% w 2005 r. (w kraju 57,7%) i tylko 7,3% z budżetu przedsiębiorstw (w kraju 7%), podczas gdy w krajach UE średnia wysokość nakładów budżetowych wynosi około 34%, a nakłady podmiotów gospodarczych stanowią ponad 55%.

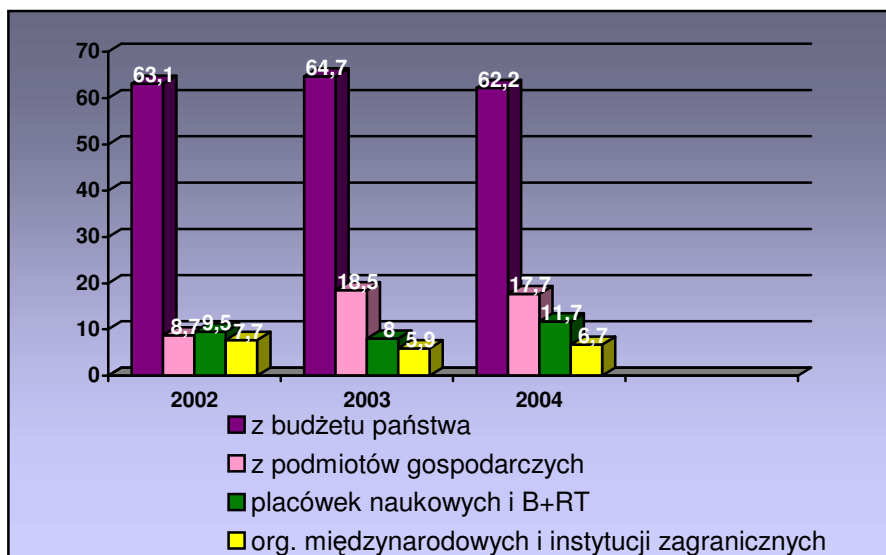
W województwie mazowieckim, które w wartościach bezwzględnych koncentruje stale największą część potencjału naukowo-badawczego w kraju, struktura wydatkowania nakładów była zbliżona do struktury w kraju. Kierunki wydatkowania środków w sektorze nie zmieniły się znacząco w badanych pięciu latach. W 2005 r. wydatki na badania podstawowe stanowiły 43,3%, na badania stosowane – 50,2% a na badania rozwojowe 40,9% środków sektora B+RT w województwie. Wydatki na badania stosowane i prace rozwojowe obejmowały więc w sumie około 91% środków. Nawet, jeżeli przyjmiemy, że w województwie skupiają się najsilniejsze placówki naukowe PAN oraz jednostki badawcze uczelni wyższych (szczególnie Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej), struktura kierunków wydatkowania nakładów odbiega od założeń polityki badań i rozwoju UE, a także od struktury wyżej rozwiniętych krajów oraz struktury wydatkowania środków sektora B+RT Hiszpanii i Słowacji. Konieczne wydaje się wzmocnienie wydatków na finansowanie prac rozwojowych, które zmniejszy oddalenie sektora B+RT od rynku w województwie mazowieckim.

W województwie mazowieckim obserwujemy następujące cechy pozytywne:

- najwyższy w kraju udział nakładów na B+RT w regionalnym PKB, najmniejszy dystans do celu Strategii Lizbońskiej w kraju (ponad 2-krotny w 2003), tendencja spadkowa wskaźnika;
- największa koncentracja w kraju i niewielkie wahania nakładów na B+RT (ponad 43%) i pracujących w sektorze (ponad 32%);
- najwyższe w kraju nakłady na B+RT per capita, (ponad 325% średniej krajowej);
- wysoka wartość aparatury naukowo-badawczej na pracującego w sektorze (wyższa o 20% od średniej);
- najwyższy w kraju udział zatrudnionych w sektorze B+RT na 1.000 aktywnych zawodowo, na poziomie niektórych krajów europejskich (Hiszpania, Włochy, Irlandia);
- wysokie nakłady B+RT na pracującego w sektorze;
- nieco niższy od średniej stopień zużycia aparatury naukowo-badawczej;
- duża różnorodność jednostek prowadzących działalność badawczo-rozwojową, przy bardzo dużej koncentracji placówek PAN i resortowych jednostek badawczo-rozwojowych.

Województwo mazowieckie jest zdecydowanie najsilniejsze w zakresie działalności B+RT średnich przedsiębiorstw. 17% z nich prowadziło prace badawczo-rozwojowe w latach 2002-2004, a w przeliczeniu na firmę nakłady te wyniosły 67 tys. zł.

Słaba zaś jest innowacyjność małych firm w województwie mazowieckim. Zaledwie 16% z nich wdrożyło innowacje w latach 2002-2004, co daje 10 pozycję w kraju.

Wykres nr 6 – Struktura nakładów na działalność badawczo-rozwojową.

Liczba osób zajmujących się badaniami naukowymi w stosunku do ogółu mieszkańców kraju jest w Polsce relatywnie wysoka, zbliżona do krajów wyżej rozwiniętych.

Natomiast nakłady finansowe na jednego badacza są bardzo niskie, dwukrotnie mniejsze niż w najuboższych krajach Unii. Dlatego przyrost nakładów na badania i rozwój powinien wyprzedzać tempo przyrostu kadry naukowej. Niski poziom zarobków pracowników zajmujących się badaniami naukowymi wywołuje szkodliwe zjawisko wieloletowości oraz zniechęca najzdolniejszych i najbardziej przedsiębiorczych absolwentów uczelni do wyboru kariery naukowej. Wpływa to na starzenie się kadry i powstawanie luki pokoleniowej.

Osiągnięcia polskich badaczy są dobre w zakresie publikacji naukowych (około 1% publikacji światowych, co daje naszemu krajowi 18-20 miejsce na świecie). Polska należy do krajów, w których średni koszt powstania jednej publikacji jest niższy niż w większości państw świata. Pod względem liczby publikacji na 1 mieszkańca, pozycja Polski jest znacznie gorsza, plasując nasz kraj pod koniec trzeciej dziesiątki na świecie.

Mała liczba spektakularnych osiągnięć naukowych, a także niedostateczny związek pomiędzy nauką i gospodarką wywołane są także tym, że polską naukę cechuje rozproszenie badań oraz przyczynkowość ich wyników. Stosunkowo niewiele jest pozycji naukowych o fundamentalnym znaczeniu, jak i kompletnych opracowań techniczno-technologicznych, nadających się do natychmiastowego zastosowania w praktyce. Niestety obecnie z przeprowadzonych analiz wynika, że dorobek ten obejmuje głównie publikacje oraz uzyskiwanie stopni i tytułów naukowych. W całkowitym dorobku szkół wyższych stanowi on 87%, placówek naukowych PAN ok. 90% i jednostek badawczo-rozwojowych ok. 55%. Tylko ok. 14% całkowitego dorobku naukowego wszystkich ocenianych jednostek naukowych dotyczy efektów bezpośrednio przydatnych dla praktyki gospodarczej.

Innowacyjność, obejmująca też działalność badawczo – rozwojową, związana z przygotowaniem produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów, wprowadzaniem nowych technologii oraz zakupem licencji i patentów, obejmująca również szereg działań o charakterze

badawczym (naukowym), technicznym, organizacyjnym, finansowym i handlowym, ma istotny wpływ na rozwój gospodarczy oraz wzrost konkurencyjności regionu.

Wskaźnik udziału firm innowacyjnych w gospodarce wynosi 17% w Polsce i 51% w UE. Przedsiębiorstwa, które starają się zwiększyć swoją innowacyjność napotykać najczęściej na takie bariery jak: wysokie koszty działalności, brak środków finansowych, wysoki koszt kredytów, brak odpowiednich przepisów prawnych i mała elastyczność administracji, brak informacji o nowych technologiach i możliwościach rynkowych.

W okresie 2000-2003 nakłady na działalność innowacyjną w przemyśle wykazywały tendencję wzrostową i wynosiły w województwie odpowiednio 2.578 mln zł (21% nakładów w kraju) i w 2003 roku 3.525 mln zł (22,1% nakładów krajowych). Dominującą pozycję w finansowaniu działalności innowacyjnej w przedsiębiorstwach zajmują środki własne wygenerowane przez przedsiębiorstwa. W analizowanych latach w województwie mazowieckim nastąpił wzrost liczby środków automatyzacji produkcji, wykorzystania Internetu oraz lokalnych sieci komputerowych w przedsiębiorstwach. Jednak, pomimo dobrej lokaty województwa w porównaniu z regionami Polski, pod względem nakładów na sferę B+RT, wśród 239 regionów UE województwo mazowieckie zajmuje dopiero 185 pozycję.

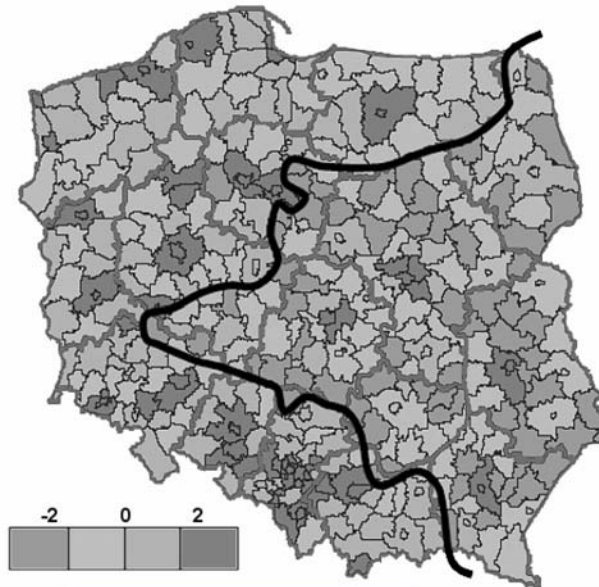
Miarą świadczącą o skali i stopniu nowoczesności oraz oryginalności opracowań technologicznych są patenty i sprzedane licencje. Działalność ta wymaga jednak znacznie większych nakładów niż prowadzenie badań naukowych, których wyniki podlegają jedynie opublikowaniu. W Polsce rocznie zgłaszanych jest do ochrony w kraju ponad 2.300 wynalazków krajowych i ponad 42.000 wynalazków zagranicznych, a także ok. 6.300 wynalazków zgłaszanych do ochrony za granicą. Stanowi to zaledwie około 0,4% ogólnej puli patentów światowych. Średni współczynnik wynalazczości wynosi w Polsce 0,6, zaś w UE 2,6. Przede wszystkim zbyt mała część polskich patentów jest wykorzystywana przez gospodarke. Niewiele jest również instytucji zajmujących się pośrednictwem między sektorem nauki i badań, a praktyką gospodarczą.

Spółeczeństwo informacyjne

W województwie mazowieckim działalność firm sektora ICT koncentruje się w Warszawie (ok. 75% potencjału województwa) oraz w powiatach: otwockim, piaseczyńskim, pruszkowskim i warszawskim zachodnim. Dwa razy mniej tych firm na 10.000 mieszkańców obserwuje się w powiatach: wołomińskim, legionowskim, grodziskim, radomskim, płockim, ciechanowskim i siedleckim oraz w miastach: Radomiu, Płocku i Siedlcach.

Określając wartość indeksu potencjału innowacyjnego w Polsce, można wytyczyć na mapie kraju linie wykluczenia informacyjnego (digital divide). Obrazuje je rysunek nr 1.

Przez Polskę przechodzi pogrubiona linia oddzielająca granice „przepaści cyfrowej”, określającej podział kraju na innowacyjną Polskę „A” i zapóźnioną Polskę „B”. Mimo wysokiego wskaźnika innowacyjności, na który wpływają głównie wskaźniki związane z koncentracją w województwie sektora badań i rozwoju oraz wysokie wartości większości wskaźników w Warszawie, województwo mazowieckie jako region znajduje się w tym ujęciu w obszarze Polski „B”, cechującej się ujemnymi wartościami indeksu innowacyjności. Wartości powyżej zera wykazują tylko aglomeracja warszawska, Radom z powiatem radomskim oraz Płock z powiatem płockim.

Rysunek nr 1 – Podział kraju pod względem stopnia rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Obserwuje się dużą lukę w wyposażeniu gospodarstw domowych w komputery osobiste i dostęp do Internetu w Polsce. W porównaniu z innymi krajami UE, Polska zajmuje jedną z ostatnich pozycji.

Są wyraźne dysproporcje w dostępie do infrastruktury informacyjnej na terenie kraju i województwa. W Polsce w 2005 r., 38,6% polskich gospodarstw domowych posiadało komputer, z tego 22,5% z dostępem do Internetu (w 2003 r. 26,7% gospodarstw domowych posiadało komputer, a dostęp do Internetu tylko 12,8%).

W województwie mazowieckim w 2005 r. wskaźniki te kształtowały się odpowiednio: 42 % gospodarstw domowych posiadało komputer, w tym 26,9% z dostępem do Internetu.

Znacznie częściej komputery były w gospodarstwach znajdujących się w większych w miejscowościach, w których więcej jest osób pracujących i występują wyższe dochody oraz tam gdzie są osoby uczące się. Jednakże co piąty komputer był przestarzały - wyprodukowany przed rokiem 2002. Odsetek osób posiadających umiejętność pracy na komputerze zwiększa się w miarę wzrostu wykształcenia i dochodu na osobę, a maleje wraz ze zmniejszaniem klasy miejscowości i jest zdecydowanie najmniejszy pośród mieszkańców wsi

Pod względem liczby pracowni komputerowych w szkołach, województwo mazowieckie zajmuje 9 pozycję w kraju – tylko 63,1% szkół ma pracownie komputerowe. Najmniej jest w średnich szkołach zawodowych: 41,5% oraz w szkołach podstawowych: 52,8%, Natomiast w liceach ogólnokształcących oraz gimnazjach odsetek ten wynosił odpowiednio: 96,1% oraz 98,8%. Komputery w szkołach podstawowych, a w szczególności w liceach i średnich szkołach zawodowych w ponad 50% to sprzęt stary i wyeksploatowany, uniemożliwiający korzystanie z wielu programów. Jednocześnie należy zaznaczyć, że 49% szkół podstawowych na wsi jest wyposażonych w komputer, z czego 57% posiada dostęp do Internetu. Nieco inaczej sytuacja wygląda w gimnazjach na wsi, gdzie zaledwie 38% z nich wyposażonych jest w komputery, a 87% podłączonych jest do Internetu. W szkołach województwa mazowieckiego liczba uczniów na 1 komputer wynosi 28 (11 pozycja w kraju).

Inwestycje zagraniczne

Na terenie województwa mazowieckiego w końcu 2005 r. działalność gospodarczą prowadziło 19,1 tys. spółek prawa handlowego z udziałem kapitału zagranicznego, co stanowiło 35,1 % ogółu wszystkich spółek tego typu w kraju. Pomimo tego, iż województwo mazowieckie nie oferuje wyjątkowych ulg inwestycyjnych, to właśnie tutaj ulokowały się przedstawicielstwa największych światowych firm.

W 2005 r. liczba spółek z udziałem kapitału zagranicznego zwiększyła się o 1.061, tj. o 5,9% (w kraju o 5,5%) w stosunku do roku 2004. W województwie mazowieckim najwięcej kapitału zainwestowały: Holandia, Francja, Niemcy i Stany Zjednoczone. Kapitał został ulokowany przede wszystkim w branżach takich, jak: pośrednictwo finansowe, hotelarstwo, handel, przetwórstwo spożywcze oraz przemysł chemiczny.

Warszawa jest postrzegana przez inwestorów jako miejsce niezwykle atrakcyjne. Spośród spółek prawa handlowego z udziałem kapitału zagranicznego zarejestrowanych w województwie mazowieckim, 82% mieściło się w Warszawie, a kolejne 9% w trzech powiatach podwarszawskich: pruskowskim, piaseczyńskim i warszawskim zachodnim.

W rankingu przeprowadzonym przez Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową w 2005 r., podregion warszawski jest liderem rankingu atrakcyjności inwestycyjnej dla działalności usługowej oraz zaawansowanej technologii. Obszar ten dysponuje największymi zasobami pracy, największą chłonnością instytucjonalnego rynku zbytu oraz najlepszą dostępnością transportową.

Bliskość Warszawy jest argumentem w rozmowie z zagranicznymi firmami - im dalej od Warszawy, tym trudniej o przyciągnięcie inwestorów spoza kraju. Relatywnie korzystnie w ostatnich latach przedstawia się Radom, gdzie w okresie 1999 - 2005 nastąpił przyrost spółek z kapitałem zagranicznym o blisko 133%, a w powiecie radomskim o 156%. Czynnikiem zachęcającym mogły być preferencje dla inwestorów w powstałej specjalnej strefie ekonomicznej.

Na tle Warszawy pozostała część województwa wypada zdecydowanie niekorzystnie tak pod względem przygotowania ofert inwestycyjnych sprzyjających prowadzeniu działalności gospodarczej (w tym w szczególności uzbrojonych terenów pod inwestycje i dróg dojazdowych).

Turystyka

W województwie mazowieckim utrzymuje się powolny, ale stały rozwój funkcji turystyczno-wypoczynkowej. Warszawa pełni rolę ośrodka turystyki przyjazdowej krajowej i zagranicznej. Udział przyjazdów turystów zagranicznych to blisko 30% wielkości krajowej. Stolica obsługuje ponad 70% turystów zagranicznych przyjeżdżających do województwa mazowieckiego. Związane jest to z lokalizacją lotniska międzynarodowego oraz węzła kolejowego, skupiającego połączenia międzynarodowe i będącego dobrym punktem przesiadkowym na tereny całej Polski.

Walory turystyczne

Do walorów turystycznych województwa mazowieckiego należą zabytki Warszawy, w tym wpisane na listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego tj. Stare i Nowe Miasto, Trakt Królewski, Wilanów, a także obiekty zabytkowe zlokalizowane w: Płocku, Pułtusku, Żelazowej Woli, Treblince, Warce, Niepokalanowie, Szydłowcu, Brochowie, Broku, Ciechanowie, Czersku, Czerwińsku nad Wisłą, Siedlcach oraz Sierpcu.

O bogactwie kulturowym województwa mazowieckiego świadczy duża liczba obiektów zabytkowych (ok. 5,9 tys.), wśród których jest 120 założeń urbanistycznych, 14 zamków, 150 pałaców i 350 dworów. Poza Warszawą stanowiącą centrum zabytkowe, kulturalne, naukowe, handlowe i turystyczne istnieje ok. 50 miejscowości, w których znajdują się zabytki i zespoły zabytkowe.

Najbardziej wartościowe obszary wskazane dla rozwoju funkcji turystycznych i rekreacyjnych o znaczeniu regionalnym tworzą Kampinoski Park Narodowy, dziewięć parków krajobrazowych, a także doliny rzek. Naturalne predyspozycje do rozwoju turystyki występują również w północno-wschodniej części województwa. Tereny te są dotychczas w niewielkim stopniu wykorzystane, przede wszystkim ze względu na brak odpowiedniego zagospodarowania i wyposażenia w infrastrukturę turystyczną.

W województwie mazowieckim występują też obszary o walorach leczniczych i uzdrowiskowych, w tym jedno miasto o statusie uzdrowiska.

Wytworzenie w oparciu o wartości przyrodnicze i krajobrazowe atrakcyjnej oferty produktu turystycznego i jego skuteczna promocja na rynku krajowym i międzynarodowym, to szansa aktywizacji wielu rejonów województwa i tym samym poprawa poziomu życia mieszkańców.

Ruch turystyczny i baza turystyczna

Województwo mazowieckie zajmowało w 2005 r. piąte miejsce w krajowej turystyce przyjazdowej pod względem udzielonych noclegów (łącznie ponad 4.280.733, tj. ok. 8,8% ogólnej liczby w Polsce, z czego 1.547.367 udzielono turystom zagranicznym - 3 miejsce w kraju po województwie zachodniopomorskim i małopolskim). Najwięcej osób korzystało z usług hoteli, moteli i pensjonatów, zaś z noclegów najwięcej w Warszawie.

W województwie mazowieckim funkcjonowały 332 obiekty zbiorowego zakwaterowania (dane na 31.07.2005 r.), co stanowiło niecałe 5% wszystkich obiektów w kraju, z tego 83 w podregionie warszawskim, a 90 w Warszawie. Około 36% całej bazy stanowiły hotele (120 w regionie, z tego 8 - najwięcej w kraju - o standardzie 5 gwiazdkowym). Większość hoteli o wysokim standardzie zlokalizowana jest w Warszawie. Stopień wykorzystania miejsc noclegowych jest nieco większy niż średnia w kraju (37,2%) i w 2005 r. wynosił w województwie 35%. Miejsca całoroczne w województwie stanowią 86%, w Polsce średnio - 58,4%.

Obecnie jedną z barier dla rozwoju turystyki jest niewystarczająca liczba obiektów noclegowych dostosowanych do określonych potrzeb i niezadowolająca jakość świadczonych usług (głównie obiektów noclegowych o średnim standardzie). Dotyczy to również bazy gastronomicznej. Ponadto, na terenie województwa obserwuje się słabe zagospodarowanie turystyczne. Część terenów nie jest jeszcze lub jest w niewielkim stopniu przystosowana na potrzeby turystyki. Brakuje infrastruktury turystycznej w postaci parkingów, małej gastronomii, punktów usługowych, ścieżek rowerowych, oznakowanych szlaków do uprawiania turystyki pieszej i zagospodarowania miejsc odpoczynku. Niewystarczająca jest także informacja turystyczna, szczególnie poza Warszawą oraz słaba dostępność komunikacyjna miejsc godnych odwiedzenia.

Infrastruktura

Harmonijny rozwój regionu jest niemożliwy bez rozwoju nowoczesnego systemu transportowego. Odpowiednio ukształtowane układy drogowe i kolejowe, porty lotnicze i węzły przesiadkowe i przeładunkowe umożliwiają powiązania zewnętrzne w skali europejskiej

i krajowej. Sieć uliczna i komunikacja zbiorowa, systemy parkingowe, drogi rowerowe i ciągi piesze składają się na infrastrukturę transportu wewnętrznego.

Transport drogowy

Geograficzne położenie województwa mazowieckiego w kraju i Europie oraz potencjał ludnościowy i gospodarczy przesądzają o centralnym miejscu regionu w krajowych systemach infrastruktury transportowej.

Podstawę systemu transportowego województwa mazowieckiego tworzą 3 europejskie korytarze transportowe *TEN-T* (nr I „Via Baltica” Helsinki – Tallin – Warszawa, nr II Berlin – Warszawa – Mińsk – Moskwa i częściowo nr VI Gdańsk – Warszawa – Katowice – Żylica). Sieć transportową położoną w tych korytarzach stanowią główne ciągi komunikacyjne, na których nakłada się jednocześnie ruch międzynarodowy, krajowy, regionalny i często lokalny.

Niski standard połączeń układu drogowo - kolejowego, nieodpowiadający potrzebom stan jakościowy sieci drogowej, niewystarczająca przepustowość zwłaszcza na odcinkach wlotowych do Warszawy, brak tras obwodowych dla ruchu tranzytowego – to podstawowe bariery rozwoju regionu, ograniczające wewnętrzną spójność i konkurencyjność.

Na sieć drogową województwa mazowieckiego w 2005 r. składało się 29.567 km dróg o twardej nawierzchni, co stanowi 11,6% dróg twardych w kraju. Gęstość dróg o twardej nawierzchni na 100 km² wynosi 83,1 km i jest zbliżona do średniej krajowej, która wynosiła w 2005 r. 81,2 km. Województwo mazowieckie posiadając najdłuższą w kraju sieć drogową pod względem gęstości dróg zajmuje dopiero 8 miejsce.

Główne połączenia w regionie stanowią drogi krajowe o długości 2.364 km. Na województwo mazowieckie przypada 13% ogólnej długości dróg krajowych w Polsce. Natomiast udział dróg krajowych w ogólnej długości dróg publicznych o twardej nawierzchni w województwie wynosi 8%.

Sieć dróg wojewódzkich tworzą odcinki o łącznej długości 2.970 km, co stanowi ok. 10% ogólnej długości dróg publicznych w województwie. Drogi wojewódzkie cechuje zróżnicowany stan techniczny: zadowolający na około 25% sieci i bardzo zły na około 50% sieci dróg. Około 30% dróg nie posiada min. 6,0 m szerokości jezdni, a około 94% - nośności nawierzchni 100 kN/oś.

Drogi powiatowe w dużej części nie spełniają wymogów odpowiadającym ich klasom. Średnio około 40% nie posiada minimalnej szerokości jezdni. Natomiast drogi gminne są w większości drogami gruntowymi (średnio około 60%).

Tranzytowe położenie województwa mazowieckiego w systemie transportowym Polski i fakt zbiegania się w regionie - w tym przede wszystkim na obszarze aglomeracji warszawskiej - głównych ciągów komunikacyjnych łączących stolicę z innymi regionami kraju i Europy wpływa na intensyfikację przewozów. W ciągu 5 ostatnich lat natężenie ruchu na drogach krajowych w Polsce wzrosło o 18 %. Wg badań Generalnej Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, w 2005 r. średnie dobowe natężenie ruchu na drogach krajowych to 8.244 pojazdy. Województwo mazowieckie w rankingu jest piąte, po każdej z dróg jeździ średnio po 9,2 tys. samochodów, ale po drogach międzynarodowych aż 18 tys. W okresie 2000-2005 rozwój ruchu pojazdów poszczególnych kategorii był bardzo zróżnicowany. Największy wzrost ruchu, o ok. 49%, zanotowano dla samochodów ciężarowych z przyczepami, mających decydujący wpływ na warunki ruchu na drogach oraz proces niszczenia nawierzchni.

Systematyczny wzrost obciążenia sieci drogowej w powiązaniu ze złym stanem technicznym sprawia, że województwo mazowieckie przoduje w kraju pod względem liczby

wypadków, w tym ze skutkiem śmiertelnym. W 2005 r. wydarzyło się łącznie 6.452 wypadków (1 miejsce w kraju), w tym ofiar śmiertelnych – 885 (3 miejsce), a rannych zostało 7.752 osób (1 miejsce w Polsce).

Kolejnym skutkiem wzrostu natężenia ruchu jest wzrost poziomu hałasu występującego w pobliżu głównych dróg tranzytowych na odcinkach przebiegających przez miasta i tereny zabudowy mieszkaniowej.

Promienisty układ sieci infrastrukturalnych zbiegających się w Warszawie powoduje szczególne nasilenie problemów w obszarze samej aglomeracji i wzdłuż głównych ciągów łączących obszary zewnętrzne z centrum regionu. Nie ma sprawnych połączeń pomiędzy ośrodkami subregionalnymi. Spójności komunikacyjnej regionu nie sprzyja również zbyt mała ilość przepraw mostowych przez główne rzeki województwa.

Transport kolejowy

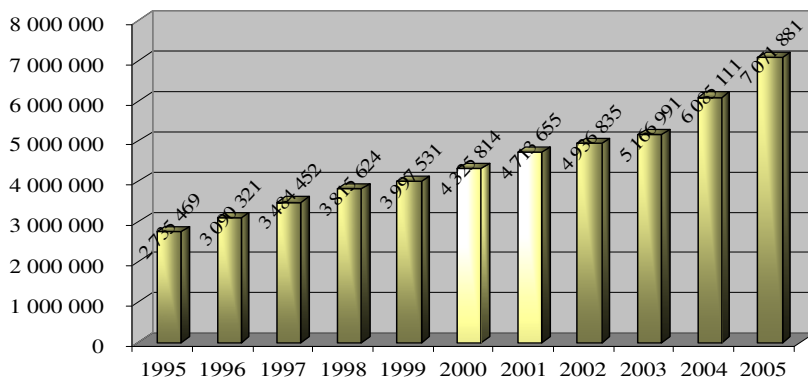
Na sieć kolejową województwa mazowieckiego w 2005 r. składało się 1.777 km linii kolejowych, co stanowi 8,7% linii w kraju, w tym 96,2% linii normalnotorowych. Na 100 km² powierzchni przypada 4,8 km² linii, podczas gdy średnia w kraju wynosi - 6,4 km.

W układzie sieci kolejowej województwo mazowieckie jest obszarem, na którym krzyżują się międzynarodowe linie kolejowe. Warszawa ma połączenia kolejowe ze wszystkimi większymi miastami kraju i Europy. W województwie mazowieckim, podobnie jak w kraju, zmniejsza się długość linii eksploatowanych (z 1,9 tys. km w 1999 r. do 1,7 tys. km w 2005 r.). Jednocześnie prowadzone są prace modernizacyjne magistralnych linii kolejowych umożliwiające uzyskiwanie na trasach dużych prędkości (140-160 km/h).

Pogarszający się stan techniczny infrastruktury i taboru oraz zbyt niski standard usług przesądza o tym, że kolej nie może stanowić alternatywy dla indywidualnego transportu samochodowego. Obserwuje się spadek udziału pasażerskiego transportu kolejowego. Od 1 stycznia 2004 r. Samorząd Województwa Mazowieckiego przejął odpowiedzialność za organizację i finansowanie kolejowych przewozów regionalnych. W związku z tym 29 lipca 2004 r. została zawiązana przez Samorząd Województwa Mazowieckiego i „PKP Przewozy Regionalne” spółka „Koleje Mazowieckie - KM” z siedzibą w Warszawie. Jest pierwsza tego typu spółka w kraju.

Transport lotniczy

Ważną rolę w transporcie lotniczym odgrywa Port Lotniczy im. Fryderyka Chopina w Warszawie, skupiający na koniec 2005 roku 61% ruchu lotniczego w skali kraju i obsługujący rocznie ponad 7 mln pasażerów.

Wykres nr 7 – Liczba odprawionych pasażerów w latach 1995-2005.

Na wykresie nr 7 obrazującym liczbę pasażerów widoczna jest stała tendencja wzrostowa. Średni roczny przyrost w okresie lat 1995-2003 wynosił około 5%. Znaczące przyrosty obserwowane w latach 2004 i 2005 są wynikiem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej oraz liberalizacji przepisów regulujących transport lotniczy.

Obecnie port lotniczy dysponuje czterema terminalami pasażerskimi, oznaczonymi jako Terminal 1, Terminal 2, Terminal Etiuda oraz Terminal VIP Aviation (służący odprawie pasażerów korzystających z prywatnych lub korporacyjnych samolotów).

Terminal 1 jest głównym terminalem pasażerskim, przeznaczonym dla lotów rejsowych. Dzięki uruchomionemu Terminalowi 2 port lotniczy będzie mógł przyjąć nawet 12 mln pasażerów rocznie.

Terminal Etiuda służy do obsługi pasażerów korzystających z tzw. tanich linii lotniczych. Wysokie ceny opłat lotniskowych, zniechęcają tanie linie lotnicze do korzystania z tego portu i skłaniają do przenoszenia świadczonych usług przewozowych do portów w innych miastach Polski. Stanowi to znaczne utrudnienie dla korzystających z usług tanich przewoźników lotniczych, mieszkańców Warszawy i województwa mazowieckiego (wzrost kosztów, wydłużenie czasu podróży).

Na terenie województwa istnieje infrastruktura lotniskowa, którą można wykorzystać do utworzenia regionalnych portów lotniczych (np. w Modlinie, Sochaczewie, Radomiu czy Mińsku Mazowieckim). Mogłyby one stanowić alternatywę i uzupełnienie dla istniejącego Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina, w obsłudze tzw. „tanich linii lotniczych” oraz lotów charterowych.

Telekomunikacja i informatyzacja

Województwo mazowieckie włączone jest w system krajowej i międzynarodowej łączności przewodowej, administrowany przez Telekomunikację Polską S.A. (TP S.A.) Tradycyjna, dotychczas zmonopolizowana sieć telekomunikacyjna, mimo stosunkowo wysokiej gęstości, nie jest w stanie sprostać wymaganiom nowoczesnej gospodarki. Lukę wynikającą z niedorozwoju sieci i rosnącego zapotrzebowania starają się uzupełniać operatorzy prywatni. Na obszarze województwa mazowieckiego działa już ponad 40 operatorów, choć dominującą rolę nadal odgrywa TP S.A. obsługująca około 90% abonentów. Na koniec 2005 r. w województwie było ponad 364,2 łącz głównych telefonii przewodowej na 1000 ludności, co stanowi 15,1 % wszystkich ww. łączy w kraju. Sieć przewodową uzupełniają operatorzy dynamicznie rozwijającej się telefonii GSM. Województwo zajmuje 1 miejsce w kraju pod względem gęstości sieci abonenckiej.

Wzrost liczby prywatnych operatorów i dostawców usług telekomunikacyjnych wpłynął również na błyskawiczny rozwój sieci przesyłu danych, w tym Internetu. Dzięki rozbudowie systemu TP S.A., do powszechnej oferty włączony został szerokopasmowy dostęp z kilkoma różnymi szybkościami transmisji.

Rozwijające się systemy łączności mają ogromne znaczenie dla rozwoju regionu. Problem dostępności do infrastruktury teleinformatycznej i nowoczesnych mediów, takich jak Internet, jest widoczny poza aglomeracją warszawską w całym regionie. Na obszarach wiejskich o typowo rolniczym charakterze położonych szczególnie na południu i północnym wschodzie województwa, sytuacja ta może być istotną barierą rozwoju.

Energetyka

Województwo mazowieckie zaopatrywane jest w energię elektryczną z systemu elektroenergetycznego poprzez sieć przesyłową 400kV i 220kV oraz sieć rozdzielczą o napięciu 110kV, 15kV (SN) i 0,4kV (nN), należących do przedsiębiorstwa Polskie Sieci Energetyczne S.A. Podstawowymi źródłami zasilania są elektrownie w: Kozienicach (2600 MW), Ostrołęce (693 MW) oraz elektrociepłownie warszawskie (Siekierki, Żerań i Pruszków) o łącznej mocy (951 MW) i elektrownia wodna na Narwi w Dębie (20 MW), gwarantujące razem 40 % rezerwę mocy.

Głównym problemem w zaopatrywaniu regionu w energię elektryczną jest zwiększenie pewności zasilania – zwłaszcza na obszarze aglomeracji warszawskiej i na terenach wiejskich szczególnie położonych na wschodzie województwa. Lokalne sieci i urządzenia elektroenergetyczne głównie na obszarach wiejskich są przestarzałe. Ogromna ich część nie była nigdy poddana modernizacji pomimo dużego zużycia eksploatacyjnego.

System zaopatrzenia w gaz przewodowy oparty jest o sieć przewodów wysokiego ciśnienia ze stacjami redukcyjnymi. Z sieci dystrybucyjnej korzysta prawie 85 % mieszkańców miast i tylko około 20 % mieszkańców obszarów wiejskich, co wynika w znacznej mierze z wysokich kosztów uzbrojenia. Zniwelowanie tak dużych dysproporcji umożliwi układ podstawowych gazociągów tranzytowych i krajowych, w oparciu o które powinna być rozbudowana sieć dystrybucyjna. Za inwestycjami w tym kierunku przemawiają również właściwości gazu, jako paliwa, stwarzającego warunki do wdrożenia proekologicznych rozwiązań w sferze produkcyjnej, usługowej oraz gospodarce komunalnej.

Na obszarze województwa występują również obiekty i urządzenia związane z przerobem ropy naftowej. Jest tu największa w kraju rafineria ropy naftowej w Płocku i związana z nią baza surowcowa „Plebanka” oraz rurociągi przesyłowe ropy naftowej i produktów naftowych.

Środowisko

Powietrze

Udział województwa mazowieckiego w emisji zanieczyszczeń powietrza w Polsce wynosi 9,3 %. Największe zanieczyszczenia pochodzą z wysoko uprzemysłowionych miast: Warszawy, Radomia i Płocka oraz z rejonów, gdzie są usytuowane duże elektrownie: Kozienice i Ostrołęka. Poziom stężeń głównych zanieczyszczeń powietrza: dwutlenku siarki oraz dwutlenku azotu i pyłu określa się jako "średni" a lokalnie nawet jako "niski" (od 10 % do 25 % normy). Dane te nie dotyczą Warszawy i dużych miast, gdzie normy dwutlenku azotu, dwutlenku siarki i pyłu są przekraczane.

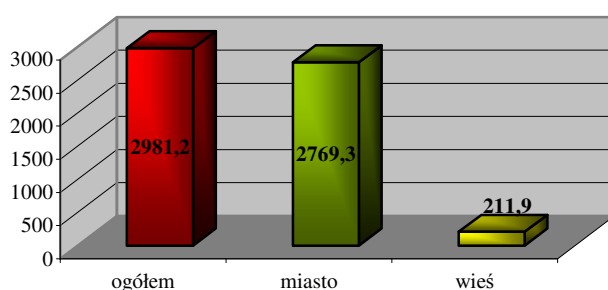
Gospodarka wodno- ściekowa

Głównym źródłem zaopatrzenia w wodę przemysłu i gospodarki komunalnej są zasoby wód powierzchniowych. Poziom wyposażenia województwa w systemy zbiorowego zaopatrzenia w wodę jest zróżnicowany: wysoki w miastach, a niski na terenach wiejskich. Od europejskich standardów odbiega oczyszczanie ścieków, w tym głównie w Warszawie, gdzie ponad połowa ścieków komunalnych odprowadzanych jest prosto do Wisły.

W regionie tylko niecałe 10% mieszkańców wsi korzystało z sieci kanalizacyjnej, podczas gdy w miastach ponad 80%. Największe ilości ścieków odprowadzono z Warszawy (155,7 hm³), a następnie z: Radomia (15,5 hm³), Płocka (13,1 hm³) oraz Ostrołęki (12,4 hm³). Z podanych obszarów pochodziło prawie 70% wszystkich ścieków województwa. Znaczne

ilości ścieków wyemitowały też powiaty podregionu warszawskiego – 49,2 hm³ (tj. 17% wojewódzkiej emisji ścieków). Na obszarach wiejskich prowadzone przez wiele lat przede wszystkim budowy wodociągów, spowodowały znaczny wzrost zużycia wody, a tym samym wzrosła ilość wytwarzanych ścieków. Jednocześnie budowano zbyt mało kanalizacji i oczyszczalni ścieków. Dotyczy to głównie terenów wiejskich województwa, na których sieć wodociągowa jest ponad 11 razy dłuższa od kanalizacyjnej. Stąd część nieoczyszczonych ścieków w sposób niekontrolowany trafia do środowiska, zanieczyszczając wody powierzchniowe i podziemne.

W 2005 r. w województwie mazowieckim działało 254 komunalnych oczyszczalni ścieków (w 2004 r. było 245) i 144 oczyszczalni przemysłowych. Województwo mazowieckie pod względem oczyszczania ścieków w 2004 roku zajmowało ostatnie miejsce w kraju - tylko 47,3% ludności korzystało z oczyszczalni ścieków – średnia w Polsce wynosi 59%. W województwie ścieki oczyszczane są w 71,5%, przy średniej w kraju – 91,2%.

Wykres nr 8 – Ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej i wodociągowej w 2005 r. wg miejsca zamieszkania.

Gospodarka odpadami

Od europejskich standardów odbiega też zagospodarowanie odpadów. Warszawa nie posiada też własnego składowiska odpadów stałych.

Na terenie województwa mazowieckiego w 2005 r. wytworzono ponad 5,8 mln ton odpadów przemysłowych (tj. 4,7% wielkości krajowej - 4 miejsce w kraju, po województwach: śląskim - 35%, dolnośląskim - 28% i małopolskim - 8%). Z ogólnej ilości odpadów przemysłowych tylko połowa została poddana odzyskowi - 2,9 mln ton (średnia w kraju – 78,5%), a ok. 43 % - 2,5 mln ton – unieszkodliwionych. Czasowo magazynowane jest ok. 9,2% odpadów (539 tys. ton).

Najwięcej mazowieckich odpadów przemysłowych powstaje w: Warszawie (37,9%), Płocku (5,4%) i Ostrołęce (4,9%) oraz w powiatach: kozienickim (16,1%), legionowskim (13,7%) i sokołowskim (3,4%). Powstają one głównie w dużych zakładach przemysłowych (ok. 70% odpadów): energetycznych, cukrowniach, przetwórstwa rolno-spożywczego.

W 2005 r. w województwie mazowieckim zebrano ok. 1,5 mln ton stałych odpadów komunalnych z czego na składowiska trafiło 83,6% zaś 12,3 % zostało unieszkodliwionych w spalarniach i kompostowniach. Największa ilość odpadów powstała w Warszawie (57,2%), Radomiu (4,69%) i Płocku (2,95%) oraz w powiecie przuszkowskim (2,78%). W województwie mazowieckim w 2005 r. było 89 czynnych składowisk (pod tym względem 4 miejsce w kraju).

Największe ilości odpadów składowane są w powiatach: legionowskim (46,8%), kozienickim (29,3%), Ostrołęce (11,6%) i m.st. Warszawa (8,4%).

Spoleczeństwo

Edukacja

Ważnym czynnikiem polityki rozwoju jest poziom wykształcenia społeczeństwa. Województwo mazowieckie wyróżnia się wśród innych najwyższym poziomem wykształcenia mieszkańców. Udział ludności z wyższym wykształceniem wynosi tu ok. 14%, przy średniej dla Polski ok. 7%, przy czym zwraca uwagę jego zróżnicowanie przestrzenne. W Warszawie udział ludności z wykształceniem wyższym sięga niemal 20%, ale na obszarach oddalonych od stolicy jest znacznie niższy i wynosi ok. 5%, co wskazuje na niski stopień wykształcenia ludności wiejskiej. Województwo mazowieckie nie dorównuje jeszcze krajom UE pod względem wskaźnika osób z wyższym wykształceniem (14% - woj. mazowieckie, 20,8% - kraje UE).

W ostatnich latach obserwowany jest wzrost liczby szkół wyższych. W roku akademickim 2005/2006 w województwie funkcjonowało 101 szkół wyższych, w tym 38 szkół wyższych zawodowych, gdzie studiowało ok. 351 tys. studentów.

W województwie mazowieckim w roku szkolnym 2005/2006 funkcjonowało ponad 1752 szkół podstawowych, bez szkół specjalnych (spadek w porównaniu z latami ubiegłymi) i 810 gimnazjów, bez szkół specjalnych (również spadek), do których uczęszczało odpowiednio 332,8 tys. i 195,1 tys. uczniów.

W systemie szkół ponadgimnazjalnych (bez szkół specjalnych) w województwie działały:

- szkoły zawodowe i licea profilowane dla młodzieży: 739 - 103,1 tys. uczniów;
- szkoły zawodowe i licea profilowane dla dorosłych: 225 - 13,4 tys. uczniów;
- licea ogólnokształcące dla młodzieży: 401 - 109,6 tys. uczniów;
- licea ogólnokształcące dla dorosłych: 247 - 21,6 tys. uczniów;
- szkoły policealne: 328 – 32,2 tys. uczniów, w tym dla młodzieży 82 szkoły (8,9 tys. uczniów).

Ponadto w szkolnictwie specjalnym województwa funkcjonowało: 71 ośrodków szkolno-wychowawczych z prawie 5 tys. miejsc.

Kultura

Ważną rolę w rozwoju kultury w regionie pełni Warszawa będąca centrum kultury o znaczeniu narodowym i regionalnym oraz miasta: Płock, Radom, Siedlce, Ciechanów, Ostrołęka, Pułtusk, Szydłowiec, Góra Kalwaria, Iłża, Przasnysz, Sierpc, Węgrów. Ważną grupę zabytków stanowią liczne obiekty sakralne, zespoły dworskie i pałacowo-parkowe, budowle fortyfikacyjne i obronne oraz miejsca wydarzeń historycznych. Na obszarach wiejskich wzdłuż Wisły oraz nad Bugiem i Narwią znajdują się rejony zachowanego osadnictwa „olenderskiego”. Główne regiony etnograficzne Mazowsza to: kurpiowski, łowicki, podlaski, kozienicki, iłzecko - starachowicki, opoczyńsko – konecko - przysuski, sannicki oraz kołbielski.

Działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego prowadzą w województwie mazowieckim liczne instytucje i placówki kulturalne, z których większość skupiona jest w Warszawie.

Liczba instytucji i uczestników wydarzeń kulturalnych organizowanych przez instytucje kultury plasuje województwo mazowieckie wśród trzech najwyżej notowanych województw w kraju.

W 2005 roku odnotowano na terenie województwa najwyższą w kraju liczbę teatrów i instytucji muzycznych (34 na 181 w kraju) oraz najwyższą liczbę 2,2 mln widzów i słuchaczy. Dominującą pozycję posiada w tym zakresie Warszawa.

Pod względem liczby kin stałych, region zajmuje pierwszą lokatę z lokalizacją 64 kin w 2005 r., co stanowi ok. 12% wszystkich obiektów w Polsce.

W 2005 roku działalność kulturalną prowadziło 259 ośrodków, domów kultury, klubów i świetlic, w których zorganizowano ponad 19 tys. imprez.

W 2005 roku mazowieckie zajmowało drugie miejsce w kraju pod względem liczby muzeów - 103 muzeów, co stanowi ok. 15% placówek w kraju. W strukturze przestrzennej utrzymują się tendencje koncentracji obiektów kultury na terenie i wokół dużych miast, gdzie przeważają muzea historyczne (25). Liczba zwiedzających w 2005 r. to 2889,2 tys. osób - 2 miejsce w kraju po woj. małopolskim i ok. 16% wszystkich zwiedzających w Polsce.

W 2005 roku, liczba bibliotek w województwie była największa w skali kraju i wynosiła 1013 wobec prawie 8,6 tys. w kraju. Liczba ta nieco maleje od 2000 r. Województwo mazowieckie jest też w czołówce pod względem liczby punktów bibliotecznych w kraju, zajmując 2 miejsce (250 punktów) po woj. wielkopolskim. Liczba ludności na 1 placówkę biblioteczną jest wyższa niż średnia kraju i wynosi 4.084 osób (w kraju 3.689).

Według „Raportu o stanie zachowania zabytków nieruchomych Krajowego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków (KOBiDZ) było w Polsce łącznie 63.327 zabytków nieruchomych (stan na grudzień 2004 r.). W województwie mazowieckim do rejestru zabytków wpisanych było z kolei 5.301 zabytków nieruchomych (5 pozycja w kraju). W województwie mazowieckim w latach 1999–2003 wg danych KOBiDZ liczba wpisanych do rejestru zabytków wzrosła o ponad 1 %.

Ochrona zdrowia

Podniesienie zdrowotności mieszkańców regionu wiąże się przede wszystkim z wyrównaniem dostępu do świadczeń w podstawowej opiece zdrowotnej oraz do specjalistycznych usług medycznych, zwłaszcza na terenach wiejskich. W ciągu ostatnich kilku lat w województwie mazowieckim sytuacja w zakresie ochrony zdrowia nieznacznie się polepszyła. Poprawiło się wyposażenie i opieka medyczna oraz wzrosła liczba lekarzy, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i względnych.

Pomimo polepszenia sytuacji w stosunku do 1999 r. region nadal cechuje duże zróżnicowanie rozwoju opieki zdrowotnej zarówno w zakresie dostępności, jakości świadczonych usług medycznych, jak i opieki medycznej.

Według stanu na dzień 31.12.2005 r. w województwie mazowieckim funkcjonowało 98 szpitali ogólnych (w tym 18 niepublicznych), a na 10.000 mieszkańców przypadało 45,6 łóżek szpitalnych (pod względem stopnia nasycenia łóżek - 8 pozycja w kraju).

Jednocześnie na dzień 31.01.2007 r. na Mazowszu działało 2.125 zakładów opieki zdrowotnej, z tego 357 publicznych i 1.768 niepublicznych ZOZ. Blisko ¼ wszystkich zakładów opieki zdrowotnej było ulokowanych na wsi.

Ze względu na ulokowanie w Warszawie uczelni medycznej i związanych z nią szpitali klinicznych oraz wielu placówek i szpitali specjalistycznych, w tym o randze krajowej, występuje tu największe w kraju nasycenie lekarzami i farmaceutami. Na koniec 2005 r. w województwie mazowieckim pracowało 23.028 lekarzy (18,2% z ogólnej liczby lekarzy pracujących w kraju) oraz 6.235 stomatologów (18,1% ogólnej liczby pracujących

stomatologów w Polsce). W ramach 550 praktyk lekarskich, tylko 83 praktyki prowadzone są na obszarach wiejskich. Niepokojący jest rosnący odpływ wykwalifikowanej kadry medycznej, zarówno lekarzy, jak i pielęgniarek do krajów UE.

Sieć placówek lecznictwa otwartego jest słabo rozwinięta, a prawie połowa placówek tego typu zlokalizowana jest w Warszawie. Występują problemy z dostępem do specjalistycznej opieki medycznej i badań profilaktyczno-diagnostycznych.

Nasilające się procesy polaryzacyjne w układzie regionalnym i przekroju społecznym i rosnąca liczba ludności w wieku poprodukcyjnym powodują wzrost zapotrzebowania na opiekę długotrwałą i paliatywną oraz różne formy pomocy społecznej.

W województwie funkcjonuje ponad 500 różnego typu instytucji i jednostek pomocy społecznej. Wzrasta liczba miejsc w tych placówkach, zwłaszcza w obszarze metropolitalnym. Szczególnego rodzaju problemy powoduje wzrost liczby osób niepełnosprawnych (ponad 10% ludności województwa), zwłaszcza wobec ograniczonego dostępu do rehabilitacji.

Widoczny jest natomiast wzrost świadomości zdrowotnej mieszkańców poprzez kształtowanie postawy prozdrowotnej.

Mieszkalnictwo

W 2005 r. liczba mieszkań w województwie wynosiła ogółem 1.875,5 tys., w tym w Warszawie 753,2 tys. (stan na 31.12.2005 r.). Tu zlokalizowana jest największa liczba mieszkań w Polsce, co stanowi 14,7% zasobów krajowych. Mieszkania socjalne w zasobach mieszkaniowych stanowiących własność gmin, w 2005 r. w województwie stanowiły 4% ogółu mieszkań i jest to zbliżone do średniej dla kraju wynoszącej 4,1%.

W ostatnich latach obserwuje się wzrost liczby mieszkań ogółem. W województwie mazowieckim jest też jeden z najwyższych w kraju wzrost poziomu nasycenia mieszkaniami - z 326 na 1.000 ludności w 1999 r. do 359,8 w 2004 r. i 363,3 w 2005 r.

W skali kraju liczba oddawanych do użytku mieszkań jest najwyższa w województwie mazowieckim. W 2005 r. zarejestrowano 28.241 mieszkań oddanych do użytkowania, tj. 5,4 mieszkania na 1.000 mieszkańców. Wśród zasobu mieszkań oddawanych do użytku, ponad połowa z nich (14.436) była zlokalizowana na terenie miasta st. Warszawy.

Według danych GUS, w okresie styczeń - wrzesień 2006 r. oddano do użytkowania 17.733 mieszkań, tj. o 5,4% mniej (w kraju o 2,2% mniej) niż w analogicznym okresie ub. r. Największy spadek liczby mieszkań wystąpił w budownictwie zakładowym, w którym przekazano 21 mieszkań wobec 77 przed rokiem oraz w budownictwie społecznym czynszowym (437 wobec 758). Mniejszy spadek wystąpił w budownictwie indywidualnym (6.730 wobec 7.350) i w budownictwie przeznaczonym na sprzedaż lub wynajem (8.479 wobec 8.871). Wzrost liczby oddanych mieszkań odnotowano natomiast w budownictwie spółdzielczym (z 1.448 do 1.770) oraz w budownictwie komunalnym (z 247 do 296).

Tempo budownictwa mieszkaniowego jest niedostosowane do potrzeb społecznych, zwiększającego się napływu ludności do województwa (przyrost ludności jest obserwowany głównie w aglomeracji warszawskiej i w otaczających ją powiatach).

Niewystarczająca liczba oferowanych na rynku mieszkań, a także ograniczona liczba mieszkań przeznaczonych pod wynajem, często o wysokich kosztach najmu jest jedną z istotnych barier przepływu ludności pomiędzy podregionami województwa mazowieckiego.

Coraz częściej na terenie województwa mazowieckiego występuje zjawisko degradacji obszarów miejskich, wynikające z utraty, bądź znacznego ograniczenia dotychczasowej bazy

ekonomicznej (np. likwidacja części lub całości przemysłu, na którym dotąd opierało się funkcjonowanie dzielnicy, czy nawet miasta). Mamy tu do czynienia zarówno z degradacją społeczną (utrzymujące się długotrwałe bezrobocie, niskie dochody mieszkańców, niski poziom wykształcenia, występujące patologie społeczne), jak i degradacją majątku trwałego (dekapitalizacja substancji mieszkaniowej i degradacja dzielnic miejskich, a także majątku o wartości kulturowej). Procesom tym towarzyszą niekorzystne zjawiska społeczne, polegające na opuszczaniu miast przez ich dotychczasowych mieszkańców i zasiedlaniu przez grupy słabsze ekonomicznie. Bez wsparcia zewnętrznego, obszary te nie mają szans na przyciągnięcie inwestorów, a w efekcie na rozwój.

Aktywność społeczna

Miarą aktywności społecznej jest wzrost liczby osób, które korzystając z konstytucyjnego prawa do zrzeszania się, angażują się w działalność o charakterze społecznym. Na przestrzeni ostatnich lat obserwuje się zjawisko rozwoju tzw. sektora pozarządowego, najbardziej dynamicznie w samej Warszawie, gdzie zarejestrowanych jest 70% organizacji pozarządowych z województwa.

W 2004 r. w województwie mazowieckim (wg REGON) zarejestrowanych było 9.620 organizacji, co stanowi najwyższy wskaźnik w kraju: 18,75 organizacji na 10 tys. mieszkańców. W 2004 r. województwo mazowieckie było drugim województwem w kraju, w którym nastąpił największy procentowy wzrost liczby zarejestrowanych organizacji. Największa dynamika dotyczy fundacji. Obszary działalności organizacji pozarządowych to między innymi: kultura, sport i rekreacja, edukacja, pomoc społeczna i usługi socjalne, ochrona zdrowia, promowanie wartości lub struktur społeczeństwa obywatelskiego.

Partnerstwo: administracja - sektor pozarządowy

Sektor pozarządowy coraz aktywniej włącza się w proces tworzenia i realizacji dokumentów o charakterze strategicznym na poziomie regionalnym. Przedstawiciele III sektora uczestniczą w tworzeniu i konsultacjach strategii rozwoju regionu, strategii o charakterze branżowym, planów zagospodarowania przestrzennego oraz programów operacyjnych. Rośnie liczba organizacji pozarządowych, które chcą brać udział w kreowaniu rozwoju regionu i obszaru, na którym działają. Istnieje więc potrzeba budowy partnerstwa przy podejmowaniu różnorodnych decyzji. Przedstawiciele sektora pozarządowego uczestniczyli też w pracach Regionalnego Komitetu Sterującego w ramach ZPORR.

Miasta i gminy bliźniacze

Większość miast i gmin w województwie mazowieckim współpracuje z miastami i gminami w innych krajach w ramach programów współpracy bliźniaczej, która najczęściej dotyczy:

- edukacji (wymiana młodzieży, staże językowe dla nauczycieli, praktyki zawodowe dla absolwentów);
- kultury (wspólne wystawy, plenery malarskie i fotograficzne, konkursy taneczne, teatralne);
- administracji (wymiana doświadczeń w zarządzaniu lokalnym);
- ochrony środowiska (rozwiązania w kwestii melioracji, kanalizacji, ochrona wymierających gatunków zwierząt i roślin).

2. Zewnętrzne uwarunkowania rozwoju województwa

Procesy zachodzące w gospodarce krajowej i światowej mają wpływ na rozwój województwa mazowieckiego. Początek nowego stulecia przyniósł Polsce stopniową poprawę koniunktury gospodarczej. W 2004 r. wzrost PKB wyniósł 5,3% i był wyższy od PKB Polski z poprzednich siedmiu lat. Województwo mazowieckie osiągnęło najwyższy poziom rozwoju, mierzony wskaźnikiem PKB na mieszkańca (153,2% średniej krajowej w 2003 r.). PKB na mieszkańca województwa mazowieckiego wynosił prawie 70% średniej Unii Europejskiej - 25 i był zbliżony do poziomu uboższych regionów krajów europejskich.

Obecnie Polska jest postrzegana przez inwestorów zagranicznych jako atrakcyjny kraj do lokowania swoich inwestycji. Wysokość inwestycji zagranicznych w 2005 r. osiągnęła około 7,7 mld USD, a jej zakumulowaną wartość na koniec 2005 r. szacuje się na około 92 mld USD. Znaczny wpływ na powyższe zjawisko ma duży i chłonny rynek wewnętrzny, korzystne położenie geograficzne oraz ożywiona polityka państwa w zakresie wspierania rozwoju przedsiębiorstw, m in. ulgi podatkowe dla przedsiębiorców zwiększających zatrudnienie. Niewątpliwym atutem polskiej gospodarki z punktu widzenia inwestorów zagranicznych jest wciąż stosunkowo tania i dobrze wykwalifikowana siła robocza. Od kilku lat prowadzona jest polityka proeksportowa, której rezultatem jest m. in. stworzenie systemu zachęt i zabezpieczeń dla eksportu polskich towarów. Dlatego też pomimo niekorzystnych uwarunkowań kursowych i koniunkturalnych istotnym czynnikiem wzrostu gospodarczego w ostatnich latach pozostawał handel zagraniczny. Począwszy od 2001 r. notuje się zmniejszanie ujemnego salda obrotów bieżących w handlu zagranicznym. Jest to wynikiem utrzymywania się dynamiki eksportu na poziomie wyższym od dynamiki importu. W 2004 r. przedsiębiorstwa działające w Polsce wyeksportowały towary o wartości 272,1 mld zł. W tym samym roku import osiągnął wartość 325,6 mld zł. Oznacza to, że deficyt w handlu zagranicznym wyniósł 53,5 mld zł, wobec 56,2 mld zł w 2003 r.. Naprzeciw potrzebom rynku wyszły banki oferując atrakcyjniejsze kredyty bankowe dla przedsiębiorców. Poprawa koniunktury w polskiej gospodarce zaowocowała zwiększonym zapotrzebowaniem na siłę roboczą, co w konsekwencji spowodowało wzrost zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw. Zatrudnienie w 2005 r. było o 1,9% większe niż w 2004 r. Wskaźnik zatrudnienia wyniósł w IV kwartale 2005 r. 53,7% z czego najwyższy wskaźnik notowano w województwie mazowieckim (59,2%).

Wstąpienie Polski do Unii Europejskiej spowodowało otwarcie polskiej gospodarki oraz możliwość łatwego przemieszczania dóbr i kapitału pomiędzy krajami członkowskimi natomiast realizacja sektorowych programów operacyjnych stała się instrumentem finansowych mającym intensyfikować lub restrukturyzować poszczególne dziedziny gospodarki. Polityka regionalna została ukierunkowana na wyrównywanie dysproporcji rozwojowych oraz tworzenie podstaw stabilnego rozwoju gospodarczego w regionie. Jednocześnie założono zwiększenie nakładów finansowych na ochronę środowiska naturalnego, edukację, ochronę zdrowia i pomoc socjalną, co ma gwarantować, że prowadzona polityka strukturalna prowadzona będzie w sposób zrównoważony.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że nadal istnieją bariery w postaci wysokich, w stosunku do innych krajów Unii Europejskiej, kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, wysokich podatków, wysokich kosztów pracy, słabo rozwiniętej infrastruktury, skomplikowanych procedur administracyjnych i prawych oraz niskiej wydajności sądów gospodarczych.

Mimo mającego w ostatnich latach miejsce wzrostu gospodarczego należy pamiętać, że przyszła skala i trwałość ożywienia polskiej gospodarki będzie zależeć od prowadzonej polityki fiskalnej państwa oraz w znacznej mierze od koniunktury gospodarczej na rynkach światowych.

W latach 2001 - 2004 deficyt finansów publicznych w relacji do PKB oscylował w granicach 5 - 6% i był rezultatem przede wszystkim wadliwej struktury wydatków, spośród których ponad 70% to prawnie zdeterminowane wydatki „sztywne”. Ogranicza to pulę środków budżetowych, które można by przeznaczyć na inwestycje infrastrukturalne, badania i rozwój, poprawę jakości służb publicznych, aktywną politykę pobudzania rynku pracy. Relacja deficytu sektora finansów publicznych do PKB wyniosła w 2005 r. 2,5%, wobec 3,8% w 2004 roku. Skutkiem zwiększenia wydatków w stosunku do możliwości finansowych państwa jest narastanie długu publicznego. W 2005 r. kwota długu publicznego zbliżyła się do 50% PKB, a więc dolnego progu określonego w procedurach ostrożnościowych i sanacyjnych ustawy o finansach publicznych.

Na rynku światowym w ostatnich latach nastąpiło znaczne zwiększenie konkurencji, co jest konsekwencją liberalizacji handlu zagranicznego i globalizacji. Należy zwrócić uwagę, że szczególnym zagrożeniem dla konkurencyjności polskich przedsiębiorstw jest niski w stosunku do krajów wysokorozwiniętych poziom innowacyjności oraz zbyt niski poziom wydatków państwa na rozwój szkolnictwa wyższego i badań naukowych. Konsekwencją niedofinansowania szkolnictwa wyższego jest niski poziom transferu wyników prac sfery B+RT do gospodarki, emigracja wykwalifikowanej i doświadczonej siły roboczej do innych krajów, brak działań jednostek naukowych ukierunkowanych na reorientację prowadzonych badań na potrzeby odpowiadające gospodarce.

3. Wsparcie finansowe dla województwa

Na realizację polityki regionalnej w latach 1999-2006, województwo mazowieckie uzyskało pomoc ze środków krajowych (środki budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego, funduszy celowych) i zagranicznych (fundusze Unii Europejskiej, inne zagraniczne źródła pomocowe).

Projekty z zakresu infrastruktury transportowej

Środki krajowe

- **Kontrakt Wojewódzki** – ze środków z dwóch Kontraktów dla Województwa Mazowieckiego na lata 2001-2003 oraz na rok 2004 współfinansowano z budżetu państwa:

- budowę I linii Metra Warszawskiego (inwestycja wieloletnia, zaangażowanych było 58,4 % środków z kontraktów),
- przeprawę mostową przez Wisłę w Płocku,
- zbudowano i zmodernizowano ponad 130 km dróg powiatowych i gminnych.

Zrealizowano ok. 150 zadań infrastrukturalnych na łączną kwotę 136 mln zł.

- **Mazowieckie programy realizowane ze środków własnych Samorządu Województwa Mazowieckiego** – w latach 2005-2006 przeznaczono łącznie 99,1 mln zł., z czego współfinansowane było 121 zadań w ramach Mazowieckiego Programu Wsparcia Rozwoju Powiatowej Infrastruktury Drogowej oraz 252 zadania z zakresu budowy i modernizacji dróg gminnych w najuboższych gminach województwa w ramach Mazowieckiego Programu Wyrównywania Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Środki zagraniczne

- **ISPA Transport** – w ramach programu przeznaczano środki w wysokości 2.314 mln zł na realizację inwestycji kolejowych i drogowych oraz przygotowanie projektów z tego zakresu.
- **Phare SSG 2003** - w ramach programu przeznaczano z UNII EUROPEJSKIEJ środki w wysokości 28,6 mln zł na realizację 3 inwestycji drogowych.
- **SAPARD** – w ramach Działania 3 - Rozwój i poprawa infrastruktury obszarów wiejskich – możliwa była budowa i modernizacja dróg gminnych i powiatowych. Do czerwca 2005 r. złożono wnioski o pomoc w wysokości 585,5 mln zł.
- **ZPORR** – finansowanie z funduszy strukturalnych. Łącznie w zakresie inwestycji drogowych o charakterze lokalnym i regionalnym, w latach 2004-2006 zaakceptowane zostały 123 wnioski. Wartość dofinansowania z EFRR wyniosła 460,2 mln zł. Dofinansowano też 1 wniosek w zakresie inwestycji dotyczących transportu publicznego - wartość dofinansowania 2,3 mln zł.
- **INTERREG III A** – na modernizację i rozbudowę istniejących systemów transportowych zostały przyznane środki z EFRR w wysokości 6,4 mln zł., na realizację 4 projektów.
- **Sektorowy Program Operacyjny Transport** - projekty drogowe, w których pomoc dotyczyła województwa mazowieckiego otrzymały dofinansowanie w kwocie 141 mln zł, z czego 133 mln zł przeznaczono na budowę dróg dojazdowych (krajowych) do II przeprawy mostowej w Płocku.
- **Bank Światowy** - w ramach Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich (PAOW) zrealizowano 36 projektów drogowych (20 dróg gminnych, 16 powiatowych) – dofinansowanie 8 mln zł. Ponadto ze środków Banku Światowego zrealizowano 6 innych inwestycji, gdzie udział Banku wyniósł 138 mln zł.
- **Europejski Bank Inwestycyjny** - w latach 2002-2004 dofinansowano inwestycje w kwocie 35,1 mln zł.

Projekty z zakresu infrastruktury ochrony środowiska

Środki krajowe

- **Kontrakt Wojewódzki** – przeznaczono na ten cel 4,5 % zakontraktowanych środków (69,9 mln zł). Zrealizowano 6 zadań dotyczących budowy zbiorników wodnych na rzekach województwa, 4 dotyczące oczyszczalni ścieków, 3 dotyczące stacji uzdatniania wody oraz zadania dotyczące budowy wodociągów, kanalizacji i przepompowni ścieków.
- **Fundusze celowe** - w latach 1999-2005 rozdysponowano środki publiczne z tzw. krajowych funduszy ekologicznych: Narodowego i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (ponad 80% dotacji), funduszy gminnych, Banku Ochrony Środowiska, Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych, Powiatowych Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. WFOŚiGW stanowił jeden z podstawowych elementów systemu finansowania inwestycji z zakresu ochrony środowiska. Wielkość pomocy wyniosła 1.410 mln zł. Kwota ta przekazana została w formie preferencyjnych pożyczek, dotacji i dopłat do kredytów na zadania z zakresu ochrony powietrza, ziemi, wód, gospodarki wodnej, dotyczące

nadzwyczajnych zagrożeń środowiska, ochrony przyrody, monitoringu środowiska oraz edukacji ekologicznej.

- **Mazowieckie programy realizowane ze środków własnych Samorządu Województwa Mazowieckiego** – w latach 2005-2006 przeznaczono łącznie 61 mln zł z czego zrealizowano: 132 zadania z zakresu wodociągów i kanalizacji w najuboższych gminach województwa w ramach Mazowieckiego Programu Wyrównywania Rozwoju Obszarów Wiejskich, 162 zadania z zakresu budowy wodociągów na terenach wiejskich w ramach Mazowieckiego Programu Zaopatrzenia w Wodę, 11 zadań z zakresu wodociągów – pomoc kłękowa w ramach uzupełnienia finansowego ZPORR.

Środki zagraniczne

- **Phare SSG 2003** - zrealizowano 1 inwestycję związaną z ochroną środowiska, wysokość dofinansowania 2,2 mln euro.

- **ISPA** – w latach 2001 – 2002 dofinansowane były dwa projekty na łączną kwotę 122,1 mln euro. Dotyczyły zaopatrzenia w wodę i oczyszczanie ścieków w Warszawie oraz utylizacji odpadów w Radomiu. Od maja 2004 roku, projekty z zakresu środowiska i transportu dotąd finansowane w ramach funduszu przedakcesyjnego ISPA, są finansowane z Funduszu Spójności. Na terenie województwa dofinansowanie z tych środków otrzymały projekty środowiskowe na kwotę 401,5 mln euro. Dotyczyły one głównie gospodarki wodno-ściekowej.

- **PAOW**- komponent C- tworzenie warunków dla powstawania nowych pozarolniczych miejsc pracy na obszarach wiejskich, poprzez inwestycje w infrastrukturę techniczną. Zrealizowano 23 projekty infrastrukturalne: 17 wodociągowych, 4 kanalizacyjne, 2 dotyczące wysypisk. Dotacja z PAOW wynosiła 5,6 mln zł.

- **ZPORR** - w latach 2004-2006 finansowano inwestycje z zakresu oczyszczania ścieków o charakterze lokalnym i regionalnym, zaopatrzenia wodę, przeciwpowodziowe, dotyczące zagospodarowania odpadów na łączną kwotę 282,2 mln zł.

- **INTERREG III A** - zrealizowano 3 wnioski z dofinansowaniem wynoszącym 5,4 mln zł. Projekty dotyczyły budowy wodociągów, ochrony przeciwpożarowej i systemu ratownictwa chemiczno-ekologicznego.

Inwestycje w infrastrukturę społeczną regionu

W pojęciu infrastruktury społecznej mieści się infrastruktura edukacyjna, turystyczna, kulturalna, ochrony zdrowia oraz działania wspierające rozwój zasobów ludzkich.

Środki krajowe

- **Kontrakt Wojewódzki** - w latach 2001-2004 wsparcie dla województwa wyniosło ok. 613 mln zł, z czego najwięcej środków zostało przeznaczonych na restrukturyzację i modernizację infrastruktury stacjonarnej opieki zdrowotnej, w tym budowę szpitali w Pułtusku, Radomiu, Ostrołęce i Grodzisku Mazowieckim. Ponad 30% środków na inwestycje społeczne to wydatki na system oświaty, edukacji i kultury w regionie. Na system opieki społecznej przeznaczono 1% środków.

- **Mazowieckie programy realizowane ze środków własnych Samorządu Województwa Mazowieckiego** – wydatkowano łącznie 45,6 mln zł, z czego zrealizowano 463 zadania w ramach Mazowieckiego Programu Modernizacji Placówek Oświatowych na Terenach Wiejskich, 25 zadań edukacyjnych w ramach uzupełnienia finansowego PAOW, 28 zadań z zakresu ochrony zdrowia i pomocy społecznej w ramach uzupełnienia finansowego Kontraktu Wojewódzkiego.

- **Fundusz Pracy** - kwota ponad 817,7 mln zł przeznaczono na wsparcie działań mających na celu aktywizację osób bezrobotnych, w tym szkolenia, prace interwencyjne, roboty publiczne, staże, przygotowanie zawodowe, umowy absolwenckie, pożyczki, prace społecznie użyteczne, programy specjalne i inne, w których wzięło udział 256,6 tys. osób.

- **Dopłaty do stawek w grach liczbowych** - w latach 1999-2005 ze środków tych przekazano 164,1 mln zł na dofinansowanie prac inwestycyjnych, remontów i modernizacji 399 obiektów sportowych (312 – hale sportowe i hale gimnastyczne, 28 krytych pływalni, 59 stadionów i boisk sportowych).

Środki zagraniczne

- **Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich** - środki przeznaczono na działania wspierania młodzieży i osób bezrobotnych na rynku pracy oraz długotrwale bezrobotnych, zrealizowano w tym zakresie 181 projektów na łączną kwotę 259,4 mln zł.

- ZPORR

Działanie 2.1. Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy i możliwości kształcenia ustawicznego w regionie.

Pozytywnie ocenę merytoryczną przeszło 119 projektów na ogólną wartość 64 milionów zł.

Liczba wniosków, które wpłynęły	Wartość wniosków, które wpłynęły	Liczba podpisanych umów	Wartość podpisanych umów
343	193 mln zł	103	48,6 mln zł

Działanie 2.3. Reorientacja zawodowa osób odchodzących z rolnictwa

Pozytywnie ocenę merytoryczną przeszło 83 projekty na ogólną wartość 77 milionów zł.

Liczba wniosków, które wpłynęły	Wartość wniosków, które wpłynęły	Liczba podpisanych umów	Wartość podpisanych umów
110	Ponad 115 mln zł	26	19,7 mln zł

Działanie 2.4. Reorientacja zawodowa osób zagrożonych procesami restrukturyzacyjnymi

Pozytywnie ocenę merytoryczną przeszło 9 projektów na ogólną wartość 15 milionów zł.

Liczba wniosków, które wpłynęły	Wartość wniosków, które wpłynęły	Liczba podpisanych umów	Wartość podpisanych umów
43	63 mln zł	4	7,6 mln zł

W ramach Priorytetu II ZPORR wdrażanego przez Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego, zaakceptowano 349 wniosków (Działanie 2.2. Wyrównywanie szans edukacyjnych poprzez programy stypendialne, Działanie 2.5. Promocja przedsiębiorczości, Działanie 2.6. Regionalnej Strategie Innowacyjne i transfer wiedzy) na kwotę dofinansowania równą 86 mln zł.

Ponadto, w latach 2004-2006, przeznaczono środki na inwestycje:

- z zakresu ochrony zdrowia, inwestycje infrastrukturalne związane z kulturą - 89,8 mln zł,
- z zakresu infrastruktury edukacyjnej - 99,3 mln,
- sportowe - 23,9 mln zł,
- w rewitalizację budowli - 9,4 mln zł,
- w turystykę - 15,7 mln zł,
- w elektroniczne systemy wspomagające zarządzanie - 12,7 mln zł,
- dotyczące bezpieczeństwa – 0,1 mln zł.

- PAOW:

Komponent B2 Edukacja (2004-2005) pozwolił na dotowanie w 215 szkołach 299 zadań remontowych i wyposażeniowych za łączną kwotę ok. 15 mln zł.

Komponent B3 Potencjał instytucjonalny - cel: poniesienie skuteczności zarządzania w jednostkach samorządu terytorialnego przez wzmocnienie potencjału instytucjonalnego. Przeszkolono 81 zespołów 5-8 osobowych z 67 gmin i 14 powiatów. W szkoleniach podstawowych wzięło udział 548 osób, a w programach specjalistycznych 471 osób.

- **INTERREG III A** - zrealizowano 1 wniosek, który dotyczył nadbużańskich spotkań folklorystycznych na kwotę dofinansowania 0,2 mln zł. Ponadto, zaakceptowano 6 „Mikroprojektów” na łączną kwotę dofinansowania 0,5 mln zł. Dotyczyły one głównie spotkań integracyjnych, wydarzeń kulturalnych, społeczno-gospodarczych.

Rolnictwo i obszary wiejskie

Środki krajowe

- **Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych** - rozdysponowano ponad 68,39 mln zł na budowę i modernizację dróg i mostów dla transportu rolnego, budowę i renowację zbiorników małej retencji, użyźnianie gleb o niskiej wartości produkcyjnej, ulepszanie rzeźby terenu, wykonywanie dokumentacji i ekspertyz z zakresu ochrony gruntów rolnych oraz zakup sprzętu komputerowego, kwotę 0,3 mln zł przeznaczono na rekultywację gruntów po powodzi.

Środki zagraniczne

- **SAPARD** - Dla rolnictwa i obszarów wiejskich zaprojektowano wsparcie w dwóch osiach priorytetowych:

- Poprawa efektywności sektora rolno-spożywczego (dz.1 i 2).
- Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej i tworzenie miejsc pracy (dz. 3, 4, 5, 6, 7).

Łącznie zawarto 4.336 umów na kwotę 578,7 mln zł.

- **Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego i rozwój obszarów wiejskich** (stan na 31.07.2006) – w ramach Programu zawarto 5.701 umów na kwotę 704,3 mln zł.

- **Sektorowy Program Operacyjny Rybołówstwo i przetwórstwo ryb** - w ramach programu w latach 2004-2005 złożono 12 wniosków. Kwota zawartych umów wynosiła 5,7 mln zł. Z danych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na dzień 31.08.2006 r. wynika, że zawarto umowy w ramach tylko 2 priorytetów.

Projekty realizowane przez przedsiębiorstwa

Środki zagraniczne

- **Programy PHARE** – w latach 2000-2003 na wsparcie MSP wydatkowano 14 mln euro na realizację 2.185 projektów.

- **Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw** - całkowita kwota wypłat dla beneficjentów wynosiła 85,9 mln zł (stan na 30.06.2006). Dofinansowanie otrzymały działania dotyczące rozwoju przedsiębiorczości, wzrostu innowacyjności, bezpośredniego wsparcie przedsiębiorstw i pomocy technicznej.

- **ZPORR** - w latach 2004-2006 w ramach działania 3.4 „Mikroprzedsiębiorstwa“, złożono 1.261 wniosków, z czego zaakceptowano 238 wniosków. Kwota dofinansowania wynosi 20,3 mln zł. Działanie to skierowane jest do firm zatrudniających do 9 pracowników. Dotacje są przeznaczone na projekty inwestycyjne i doradcze.

4. Analiza SWOT

Mocne strony województwa mazowieckiego	Słabe strony województwa mazowieckiego
<ul style="list-style-type: none">• Atrakcyjne położenie województwa w ciągach europejskich korytarzy transportowych z węzłem w Warszawie.• Wysoki przeciętny poziom rozwoju regionu w stosunku do średniej krajowej.• Duży potencjał gospodarczy, kapitałowy i instytucjonalny Warszawy.• Duża koncentracja inwestycji zagranicznych.• Funkcjonowanie mocnych gospodarczo przedsiębiorstw o znaczeniu krajowym i międzynarodowym.• Duża ilość MSP.• Wysoki poziom przedsiębiorczości mieszkańców,• Rezerwy terenu pod inwestycje oraz relatywnie niskie koszty pracy poza aglomeracją warszawską• Rozbudowany potencjał badawczo-rozwojowy Warszawy oraz duży w ośrodkach subregionalnych.• Duża koncentracja szkół wyższych• Rozwinięta sieć drogowa i kolejowa łącząca Warszawę z innymi regionami kraju oraz ośrodkami subregionalnymi.	<ul style="list-style-type: none">• Dwudzielność potencjału i poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego pomiędzy aglomeracją a pozostałym obszarem województwa.• Pogłębiająca się polaryzacja społeczno-gospodarcza.• Ograniczony przestrzennie zasięg procesów dyfuzji impulsów rozwojowych z aglomeracji warszawskiej.• Niski poziom innowacyjności gospodarki regionu - ograniczona konkurencyjność na rynkach światowych.• Słabość powiązań między sferą gospodarczą a działalnością badawczo-rozwojową.• Słaby rozwój instytucji otoczenia biznesu na obszarach poza aglomeracją.• Ograniczony dopływ kapitału zagranicznego na obszary poza aglomeracją warszawską.• Ograniczona przepustowość terminali obsługujących centralny port lotniczy im. Fryderyka Chopina i niska

<ul style="list-style-type: none"> • Policentryczność sieci osadniczej regionu złożonej z aglomeracji warszawskiej oraz miast pełniących rolę ośrodków subregionalnych. • Bogate dziedzictwo kulturowe regionu. • Wysokie walory przyrodnicze, zwłaszcza obszarów leśnych oraz położonych w dolinach dużych rzek. • Występowanie obszarów o wysokich parametrach jakości powietrza. Wysoka jakość środowiska przyrodniczego w obszarze „Zielone Płuca Polski”. • Duży potencjał demograficzny regionu i stosunkowo wysoki udział ludności w wieku produkcyjnym. • Duże zasoby siły roboczej o zróżnicowanych kwalifikacjach. • Najniższa w skali kraju stopa bezrobocia rejestrowanego. • Duża aktywność i przedsiębiorczość mieszkańców obszaru aglomeracji warszawskiej. • Wysoki poziom wykształcenia mieszkańców Warszawy i ośrodków subregionalnych. • Koncentracja infrastruktury społecznej o znaczeniu ogólnokrajowym w Warszawie. • Duża liczba i aktywność organizacji pozarządowych na terenie m. st. Warszawa i innych dużych ośrodkach miejskich 	<p>sprawność powiązań lotniska z układem drogowo-kolejowym.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Niska jakość infrastruktury drogowej i kolejowej. • Wysoki poziom zagrożenia wypadkowego w transporcie drogowym • Zmniejszenie znaczenia pasażerskiego transportu kolejowego oraz transportu autobusowego, pogarszanie się jakości usług • Brak sprawnych połączeń obwodowych w regionie wobec ukształtowanego promienistego układu drogowego zbiegającego się w Warszawie. • Niska jakość wód powierzchniowych i stopień oczyszczania ścieków. • Duże dysproporcje w rozwoju sieci wodociągowej i kanalizacyjnej • Przystarzała infrastruktura elektroenergetyczna, szczególnie na obszarach wiejskich. • Niedostateczny rozwój infrastruktury teleinformatycznej, w tym szczególnie na obszarach wiejskich • Niski poziom urbanizacji poza aglomeracją i rozproszone osadnictwo wiejskie. • Niedostateczne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, szczególnie na obszarach wiejskich. • Degradacja przestrzeni miejskich. • Proces starzenia się ludności. • Wysokie bezrobocie strukturalne na obszarach południowych i północnych województwa.. • Utrwalanie się obszarów ubóstwa (północna, wschodni i południowa część regionu) i dziedziczenia bezrobocia. • Dysproporcje przestrzenne w wyposażeniu, dostępności i standardzie infrastruktury społecznej. • Mała liczba i słaba aktywność organizacji pozarządowych w małych miastach i na obszarach wiejskich.
--	--

Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • Możliwość wzmocnienia dyfuzji impulsów rozwojowych z Warszawy na region. • Dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania inwestycji rozwojowych dla podmiotów gospodarczych. • Inwestycje w infrastrukturę transportową. • Rozwój cywilizacyjny zmierzający do powstania społeczeństwa informacyjnego. • Intensyfikacja współpracy sektora badawczo-rozwojowego z przemysłem. • Rozwój turystyki i agroturystyki, jako alternatywnych form zatrudnienia. • Promocja regionu, jego walorów turystycznych i kulturowych oraz produktów regionalnych. • Wzmocnienie potencjału rozwojowego miast. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zwiększenie stopnia marginalizacji niektórych grup społecznych. • Negatywne tendencje demograficzne (starzenie się społeczeństwa, ujemny przyrost naturalny). • Utrudniony dostęp do specjalistycznej opieki medycznej i badań profilaktyczno-diagnostycznych. • Zagrożenie wykluczeniem cyfrowym w małych miastach i na obszarach wiejskich. • Niewydolność układów komunikacyjnych, pogarszanie stanu technicznego dróg, ograniczanie połączeń kolejowych i dalszy spadek jakości usług w obszarze transportu publicznego. • Problemy rozwojowe miast województwa (poza aglomeracją warszawską) • Odpływ wykwalifikowanych zasobów ludzkich. • Niski stopień odzysku odpadów oraz niezadowalający wpływ gospodarki odpadami na jakość wód, gleb i walorów krajobrazu

5. Główne problemy rozwojowe województwa

W województwie mazowieckim wyraźnie widoczny jest problem dwudzielności potencjału i poziomu rozwoju gospodarczego. Gospodarka województwa mazowieckiego rozwija się bardzo dynamicznie, lecz wzrostowi temu towarzyszą pogłębiające się dysproporcje. Bogaty obszar aglomeracji warszawskiej stanowi kontrast dla biednych peryferii. Z jednej strony mamy rozwiniętą i bogacącą się Warszawę i jej okolice, z drugiej ubogie miasta i wsie mazowieckie o powiększającym się obszarze biedy. Dane dotyczące miasta Warszawy zniekształcają obraz województwa, dlatego też m.in. Województwo mazowieckie ma najwyższe wskaźniki rozwojowe i najniższy wskaźnik bezrobocia w kraju.

Warszawa dzięki swojemu położeniu w kraju i w Europie Środkowo-Wschodniej osiągnęła wyraźny postęp w procesie metropolizacji (najwyższa w kraju koncentracja kapitału zagranicznego i usług o charakterze metropolitalnym), ale pomimo tego, w porównaniu z innymi stolicami (np. Pragę, Budapesztem, Wiedniem) wskaźniki, charakteryzujące miasto, wypadają bardzo niekorzystnie. W przyszłości można się spodziewać niebezpieczeństw, wynikających m.in. z: niskiej wydajności systemu transportowego węzła warszawskiego i połączeń o znaczeniu europejskim (opóźnienie w budowie autostrad), niskiej sprawności funkcjonowania infrastruktury technicznej i społecznej, pogarszania się stanu ładu

przestrzennego Śródmieścia. W rezultacie oddziaływania tych czynników istnieje zagrożenie spadku konkurencyjności Warszawy oraz zmniejszenie siły jej oddziaływania na region.

Niekorzystne warunki do rozpoczęcia działalności gospodarczej oraz niewystarczające wsparcie doradcze, inwestycyjne, finansowe (dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania) zarówno dla nowotworzonych MSP, jak i tych funkcjonujących na rynku, ograniczają możliwości pobudzenia przedsiębiorczości i wyrównania różnic ekonomicznych w regionie. Istotnym problemem jest słabość instytucjonalna, organizacyjna i finansowa lokalnych i regionalnych instytucji otoczenia biznesu, niska ich konkurencyjność w środowisku zewnętrznym. Poza tym obecnie istniejące ośrodki rozmieszczone są nierównomiernie i skupiają się głównie w Warszawie, co utrudnia dotarcie do nich przedsiębiorcom z innych części województwa.

Analizując sytuację w województwie widać, że obecna struktura lokalizacji inwestycji wskazuje jednoznaczne preferencje inwestorów w wyborze dużych skupisk ludności. Subregiony województwa posiadające słabszy potencjał gospodarczy i niższą dynamikę rozwojową oraz charakteryzujące się znacznie niższym poziomem jakości życia, mimo dogodnego położenia komunikacyjnego nie cieszą się zainteresowaniem inwestorów.. Prowadzi to do narastania różnic w regionie.

Na terenie województwa jest niewykorzystany duży potencjał badawczo-rozwojowy. Brak jest natomiast wyspecjalizowanego sektora wsparcia innowacji, a także systemowych i trwałych związków między nauką i gospodarką. Przedsiębiorstwa innowacyjne, których jest niewystarczająca ilość są rozmieszczone głównie w Warszawie. Obecny słaby poziom zaawansowania technologicznego oraz słabość powiązań między praktyką gospodarczą a działalnością badawczo-rozwojową, utrudnia konkurencję na rynku europejskim.

Poza podregionem metropolitalnym i strefami otoczenia byłych miast wojewódzkich na obszarze województwa znajdują się strefy zagrożenia wykluczeniem informacyjnym i peryferyjne strefy pogłębiającego się wykluczenia informacyjnego. Istnieje problem dostępności do infrastruktury teleinformatycznej i nowoczesnych mediów m.in. takich jak Internet.

Barierą rozwoju województwa mazowieckiego i poprawy jego spójności przestrzennej, gospodarczej i społecznej są problemy komunikacyjne i transportowe. Na podkreślenie zasługuje zła jakość dróg, niewydolność układu komunikacyjnego oraz brak obwodnic wokół miast. W miastach województwa obserwuje się nieefektywny system komunikacji publicznej. W przypadku kolei - istotnym problemem pozostaje dalsze utrzymywanie połączeń o niskim obciążeniu ruchem, bezpieczeństwo i komfort podróżowania, a w przewozach towarowych przejmowanie ładunków przez transport drogowy. Inaczej sytuacja wygląda w przypadku transportu lotniczego. Obecny ruch pasażerski przekracza możliwości techniczne centralnego portu lotniczego w Warszawie, wyczerpuje się przepustowość terminali.

Widoczne są dysproporcje sfery społecznej dzielące województwo, takie jak: wykształcenie, aktywność ekonomiczna, tożsamość kulturowa, ogólny stan zdrowia i inne głównie na obszarach wiejskich. Problemem są też dysproporcje w zakresie wyposażenia szkół w niezbędny sprzęt oraz sale (baza edukacyjna i sportowa).

Niezadowolający jest poziom ochrony zdrowia ludności województwa, rozpatrywany zarówno pod względem dostępności, jak i infrastruktury. Problem stanowią dysproporcje w dostępności przestrzennej placówek ochrony zdrowia na poziomie podstawowym oraz wyposażanie placówek w nowoczesną aparaturę, zwiększającą możliwości diagnozowania i leczenia. Barierą wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich jest niedostatecznie

rozwinęta infrastruktura techniczna i społeczna na wsi, a niedoinwestowane obszary wiejskie nie są atrakcyjne dla potencjalnych inwestorów.

Atrakcyjność miast województwa znacznie obniża występująca degradacja przestrzeni miejskich. Opuszczone i niewykorzystane obszary, np. po dawnych zakładach, zajmują cenną przestrzeń miejską, a mogłyby służyć zlokalizowaniu różnych form aktywności gospodarczej, generującej miejsca pracy oraz dochody dla mieszkańców i samorządów. Niedostateczna jest też oferta kulturowa miast i zbyt mała liczba prowadzonych działań nakierowanych na ochronę oraz zachowanie tożsamości i różnorodności kulturowej.

Konkurencyjność regionu pod względem jakości oferowanych usług turystycznych województwa mazowieckiego wciąż nie jest na zadawalającym poziomie (brakuje zwłaszcza hoteli o klasie ekonomicznej oraz promocji walorów regionu na rynku krajowym i międzynarodowym).

W całym województwie obserwuje się zły stan infrastruktury ochrony środowiska. Dalece odbiegająca od europejskich standardów jest sytuacja w zakresie oczyszczania ścieków i zagospodarowania odpadów. Dodatkowe zagrożenie dla środowiska stanowią „mogilniki”, w których zgromadzone są środki ochrony roślin, chemikalia i przeterminowane leki. Brak jest kompleksowego programu zagospodarowania odpadów komunalnych, przemysłowych i niebezpiecznych oraz systemów zapobiegania i zwalczania zagrożeń przyrodniczych i ekologicznych. Obecnie w województwie widać małe zainteresowanie wdrażaniem nowoczesnych, przyjaznych środowisku technologii oraz niedostateczne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

Regionalne zróżnicowanie charakteryzujące województwo mazowieckie ma tendencje do pogłębiania się (przewaga polaryzacji nad dyfuzją, której zasięg ograniczony jest do 30 - 50 km od centrum Warszawy). Brak równowagi pomiędzy rozwiniętą stolicą a jej otoczeniem, jeśli nie zostanie zlikwidowany, może doprowadzić do marginalizacji całego województwa w skali kraju i Europy.

II. Strategia

1. Cel generalny i strategia jego realizacji

Stworzenie koncepcji harmonijnego rozwoju regionu uwzględniającego jego dualizm, stanowi imperatyw na najbliższe lata. W tym procesie znaczącą rolę ma odegrać RPO WM, opracowany w oparciu o regionalny dokument strategiczny – Strategię Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020.

Samorząd Województwa będzie realizował zamierzenia zawarte w SRWM przy mobilizacji społeczności regionalnej i wykorzystaniu potencjałów gospodarczych i przestrzennych województwa mazowieckiego.

Celem generalnym RPO WM jest:

POPRAWA KONKURENCYJNOŚCI REGIONU I ZWIĘKSZANIE SPÓJNOŚCI SPOŁECZNEJ, GOSPODARCZEJ I PRZESTRZENNEJ WOJEWÓDZTWA.

Warunkiem harmonijnego rozwoju województwa, jest z jednej strony likwidowanie, bądź neutralizowanie problemów stanowiących bariery rozwoju, z drugiej zaś wykorzystanie endogenicznego potencjału przy jednoczesnym stymulowaniu tworzenia więzi wewnątrz regionalnych zapewniających dyfuzję zachodzących procesów rozwoju..

Budowaniu konkurencyjnej pozycji regionu, zbliżającej go do innych regionów metropolitalnych w Unii Europejskiej będą towarzyszyć działania nakierowane na wyrównywanie szans rozwojowych wewnątrz województwa jednocześnie stymulujące, aktywizujące i jednoczące środowiska lokalne, wyzwalające postawy prorozwojowe i proprzedsiębiorcze.

Realizacja celu głównego będzie się odbywać poprzez:

1. Rozwój gospodarki, w tym gospodarki opartej na wiedzy.

By sprostać wyzwaniom współczesnego świata województwo mazowieckie musi stać się regionem o dobrze działających mechanizmach wspierania przedsiębiorczości, o sprawnym zapleczu naukowo-badawczym, posiadającym silne i trwałe relacje z gospodarką regionu. Stymulowanie innowacyjności gospodarki regionalnej będzie wzmocnione poprzez działania nakierowane na budowę i rozwój społeczeństwa informacyjnego. Rozwój gospodarki, w tym gospodarki opartej na wiedzy będzie odbywać się poprzez przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetów:

- I. Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu.
- II. Przyspieszenie e-Rozwoju Mazowsza.

2. Poprawę i uzupełnienie istniejącej infrastruktury technicznej

Spójność terytorialna jest jednym z głównych czynników determinujących konkurencyjność regionu. Stan infrastruktury technicznej województwa mazowieckiego może stać się barierą dla dalszego rozwoju jego gospodarki. Znacząca poprawa poziomu wyposażenia w infrastrukturę techniczną warunkuje procesy dyfuzji z centrum, jakim jest Warszawa, na otoczenie regionalne prowadząc do zmniejszenia dysproporcji rozwojowych wewnątrz województwa. Służyć temu będą działania nakierowane zarówno na podniesienie jakości regionalnego systemu transportowego uwzględniającego poprawę układu drogowego o znaczeniu regionalnym, szczególnie pomiędzy głównymi miastami województwa

tj. Warszawą i ośrodkami subregionalnymi oraz rozwój regionalnego transportu publicznego, jak również działania związane z poprawą stanu infrastruktury służącej ochronie środowiska.. Poprawa i uzupełnienie istniejącej infrastruktury technicznej odbywać się będzie poprzez przedsięwzięcia przewidziane w priorytetach:

- III. Regionalny system transportowy.
- IV. Inwestycje w ochronę środowiska.

3. Wzmacnianie endogenicznych czynników rozwoju województwa mazowieckiego

Wykorzystanie wewnętrznych czynników rozwojowych do przezwycięzania negatywnych tendencji związanych z pogłębiającą się tendencją polaryzacji regionu, jest szczególnie ważne w przypadku województwa mazowieckiego. Czynnikiem tymi są walory kulturowe i środowiskowe. Za atut można uznać również równomierne rozłożenie tkanki miejskiej na terenie województwa. Budowaniu przewag konkurencyjnych województwa mazowieckiego i równoważeniu poziomu rozwoju wewnątrz województwa służyć będą działania nakierowane na wspieranie i stymulowanie aktywizacji obszarów i terenów cennych z punktu widzenia dziedzictwa kulturowego i środowiskowego, w tym znajdujących się na obszarach wiejskich. Jednocześnie podejmowane będą działania nakierowane na wzmacnianie pozycji i roli miast w województwie mazowieckim, aby tworzyć silne ośrodki pośredniczące w przenoszeniu potencjału Warszawy na otoczenie regionalne. Wzmacnianiu endogenicznych czynników rozwoju województwa mazowieckiego służyć będą priorytety:

- V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu.
- VI. Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji.

4. Podniesienie standardów warunkujących rozwój kapitału ludzkiego w regionie

O jakości i trwałości procesów rozwojowych w dużym stopniu decyduje dobrze wyedukowany i zdrowy człowiek, przygotowany do podejmowania wyzwań, jakie stawia przed nim współczesny świat. Trwały rozwój regionu nie jest, więc możliwy bez inwestycji umożliwiających rozwój kapitału ludzkiego. Ponadto wśród elementów branych pod uwagę przy lokalizacji inwestycji znajduje się także szeroko rozumiana jakość życia oceniana poprzez poziom i warunki świadczenia usług o charakterze społecznym. Inwestycje w poprawę bazy edukacyjnej i sportowej oraz zwiększenie dostępności i jakości opieki zdrowotnej będą stanowić o kompleksowości działań podejmowanych na rzecz podniesienia poziomu konkurencyjności województwa mazowieckiego. Przedsięwzięcia z tego zakresu realizowane będą w ramach priorytetu:

- VII. Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego.

Cel programu oraz strategia jego osiągnięcia wynika ze Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 obejmując te z określonych tam zamierzeń, które mogą być realizowane z wykorzystaniem interwencji EFRR.

Warunkiem urzeczywistnienia postawionego celu jest korelacja i dialog z treściami zawartymi w Strategicznych Wytycznych Wspólnoty, w Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015, w Narodowych Strategicznych Ramach Odniesienia 2007-2013 wspierających wzrost gospodarczy i zatrudnienie (Narodowa Strategia Spójności), w programach operacyjnych realizujących te dokumenty oraz Krajowym Programie Reform 2005-2008.

Większość działań objętych niniejszym Programem stanowi etap w realizacji szerszych przedsięwzięć w regionie, zapoczątkowanych w poprzednich latach, lub jest do nich komplementarna.

Realizacja inwestycji w ramach priorytetów RPO WM odbywać się będzie na terenie całego województwa, zarówno na obszarach miejskich jak i wiejskich.

Działania przewidziane do realizacji w ramach RPO WM oddziaływać będą bezpośrednio lub pośrednio na:

- wzrost sektora badawczo – rozwojowego w województwie i jego powiązań z gospodarką,
- zwiększenie liczby przedsiębiorstw innowacyjnych,
- rozwój przedsiębiorczości,
- poprawę dostępności i wzrost umiejętności wykorzystania nowoczesnych sposobów komunikowania się i Internetu,
- wzrost zainteresowania regionem ze strony inwestorów zewnętrznych,
- poprawę jakości dróg o znaczeniu regionalnym,
- zwiększenie wykorzystania transportu publicznego,
- poprawę stanu środowiska przyrodniczego i zachowanie obszarów cennych przyrodniczo,
- aktywizację rozwoju miast jako lokalnych ośrodków usług publicznych,
- rozwój nowych funkcji na obszarach pozametropolitalnych (zwłaszcza turystyczno-wypoczynkowych),
- wzrost mobilności zawodowej mieszkańców województwa,
- dostosowywanie warunków nauczania dzieci i młodzieży do współczesnych wymagań cywilizacyjnych,
- podniesienie poziomu wykształcenia mieszkańców,
- poprawę kondycji zdrowotnej, w szczególności osób aktywnych zawodowo,
- wzmocnienie regionalnych więzi społeczno-kulturowych mieszkańców województwa mazowieckiego.

Wskaźniki monitorowania realizacji celu głównego RPO WM.

Tabela wskaźników 1. - wskaźniki monitorowania realizacji celu głównego

Wskaźnik	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Zwiększenie Produktu Krajowego Brutto w cenach bieżących	mln zł	0	2 277	co 2 lata	Hermin
Zmniejszenie stopy bezrobocia	%	0	3,52	co 2 lata	Hermin
Liczba utworzonych miejsc pracy, w tym:	szt.	0	5 900¹	W połowie i na koniec okresu programowania	IZ
Kobiety	osoby	0	2 950	W połowie i na koniec okresu programowania	IZ
Mężczyźni	osoby	0	2 950	W połowie i na koniec okresu programowania	IZ
Zwiększenie wartości dodanej brutto (w cenach bieżących) wg sektorów ekonomicznych ²	mln zł	0	1 990	co 2 lata	Hermin

¹ Wartości na podstawie wyników raportu Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową na zlecenie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. Warszawa, listopad 2006.

² Sektory ekonomiczne: rolnictwo, przetwórstwo przemysłowe, usługi rynkowe oraz nierynkowe.

Zwiększenie dochodów sektora gospodarstw domowych	mln zł	0	1 860	co 2 lata	Hermin
---	--------	---	--------------	-----------	--------

Niewątpliwie środki możliwe do uzyskania w latach 2007 – 2013 z EFRR na wsparcie rozwoju województwa mazowieckiego mogą stać się skutecznym narzędziem do osiągnięcia zamierzonego poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego regionu, wzmocnienia jego konkurencyjności, poprawy poziomu życia i spójności społeczno-gospodarczej. Natomiast poziom osiągnięcia oczekiwanych efektów uzależniony będzie od skali konsolidacji społeczności regionalnych i lokalnych wokół celów RPO WM.

2. Spójność z dokumentami strategicznymi i programowymi UE, rządu RP i województwa mazowieckiego

RPO WM podejmuje wyzwania znowelizowanej Strategii Lizbońskiej kładąc nacisk na wzmocnianie procesów rozwojowych związanych ze sferą gospodarki i jej innowacyjności, sprzyjających przede wszystkim tworzeniu warunków do kreowania miejsc pracy. Uwzględnia również wytyczne polityk horyzontalnych UE.

Zapisy dokumentu powstawały w ściślejszej korelacji z projektem Strategicznych Wytycznych Wspólnoty adresowanych do perspektywy budżetowej 2007 – 2013.

Działania przewidziane do realizacji w ramach RPO WM znajdują uzasadnienie w diagnozie stanu województwa mazowieckiego oraz są zgodne z celami Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 i Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015.

Tabela zgodności priorytetów RPO WM z Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia 2007-2013 wspierającymi wzrost gospodarczy i zatrudnienie (Narodową Strategią Spójności), Strategią Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 i Strategicznymi Wytycznymi Wspólnoty 2007-2013.

Priorytety i działania RPO WM	Cele Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007-2013 (Narodowej Strategii Spójności)	Cele i kierunki Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 (aktualizacja)	Strategiczne Wytyczne Wspólnoty 2007-2013 (2006/702/WE)
Cel generalny RPO WM -poprawa konkurencyjności regionu i zwiększanie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej województwa.	Cel strategiczny - tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej.	Cel nadrzędny: Wzrost konkurencyjności gospodarki i równoważenie rozwoju społeczno-gospodarczego w regionie podstawą poprawy jakości życia mieszkańców	
PRIORYTET I Tworzenie warunków dla	2 cel horyzontalny: Poprawa jakości kapitału ludzkiego i zwiększenie	Cele strategiczny: Zwiększenie konkurencyjności	1.2. WYTYCZNA: Poprawa poziomu

<p>rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu</p>	<p>spójności społecznej.</p> <p>3 cel horyzontalny: Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski</p> <p>4 cel horyzontalny: Podniesienie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw, w tym szczególnie sektora wytwórczego o wysokiej wartości dodanej oraz rozwój sektora usług</p> <p>6 cel horyzontalny: Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich</p>	<p>regionu w układzie międzynarodowym</p> <p>Cele pośrednie:</p> <p>2. Wzrost innowacyjności i konkurencyjności gospodarki regionu</p> <p>4. Aktywizacja i modernizacja obszarów pozametropolitalnych</p> <p>5. Rozwój społeczeństwa obywatelskiego oraz kształtowanie wizerunku regionu</p>	<p>wiedzy i innowacyjności na rzecz wzrostu</p>
		<p>Kierunki działań:</p> <p>2.1. Rozwój MSP oraz wzrost ich innowacyjności i konkurencyjności</p> <p>2.2. Wspieranie instytucji otoczenia biznesu</p> <p>2.3. Rozwój nowoczesnych technologii z wykorzystaniem własnego potencjału B+R</p> <p>2.4. Rozwój regionalnych sieci kooperacyjnych i przepływu nowoczesnych technologii</p> <p>2.5. Budowa systemu innowacyjnego w regionie</p> <p>4.2. Wzmocnienie potencjału rozwojowego ośrodków subregionalnych i małych miast</p> <p>5.1. Rozwój społeczeństwa obywatelskiego</p>	<p>1.2.1. Zwiększenie i lepsze ukierunkowanie inwestycji w BRT</p> <p>1.2.2. Ułatwianie innowacji i promowanie przedsiębiorczości</p> <p>1.2.4. Poprawa dostępu do finansowania</p>

		i integracji regionalnej 5.2. Poprawa i promocja atrakcyjności inwestycyjnej w regionie	
PRIORYTET II Przyspieszenie e-rozwoju Mazowsza	3 cel horyzontalny: Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski 4 cel horyzontalny: Podniesienie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw, w tym szczególnie sektora wytwórczego o wysokiej wartości dodanej oraz rozwój sektora usług 6 cel horyzontalny: Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich	Cel strategiczny: Zwiększenie konkurencyjności regionu w układzie międzynarodowym Cel pośredni : 2. Wzrost innowacyjności i konkurencyjności gospodarki regionu	1.1. WYTYCZNA: Zwiększenie atrakcyjności Europy i jej regionów pod względem inwestycji i zatrudnienia 1.2. WYTYCZNA: Poprawa poziomu wiedzy i innowacyjności na rzecz wzrostu
		Kierunki działań: 1.1. Rozwój społeczeństwa informacyjnego i teleinformatyzacji	1.2.1. Zwiększenie i lepsze ukierunkowanie inwestycji w BRT 1.2.2. Ułatwianie innowacji i promowanie przedsiębiorczości 1.2.3. Promowanie społeczeństwa informacyjnego dla wszystkich
PRIORYTET III Regionalny system transportowy	3 cel horyzontalny: Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski 6 cel horyzontalny: Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na	Cel strategiczny: Poprawa spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionu w warunkach zrównoważonego rozwoju Cele pośrednie: 3. Stymulowanie rozwoju funkcji metropolitalnych	1.1. WYTYCZNA: Zwiększenie atrakcyjności Europy i jej regionów pod względem inwestycji i zatrudnienia

	obszarach wiejskich	Warszawy 4. Aktywizacja i modernizacja obszarów pozametropolitalnych	
		Kierunki działań: 3.1. Wzmocnienie powiązań Warszawy z otoczeniem regionalnym, krajowym i międzynarodowym 4.1. Poprawa dostępności komunikacyjnej i transportu w regionie, w tym lotnictwa cywilnego	1.1.1. Rozszerzenie i poprawa infrastruktury transportowej
PRIORYTET IV Inwestycje w ochronę środowiska	3 cel horyzontalny: Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski, 6 cel horyzontalny: Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich	Cel strategiczny: Poprawa spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionu w warunkach zrównoważonego rozwoju Cele pośrednie: 1. Rozwój kapitału społecznego 3. Stymulowanie rozwoju funkcji metropolitalnych Warszawy 4. Aktywizacja i modernizacja obszarów pozametropolitalnych	1.1. WYTYCZNA: Zwiększenie atrakcyjności Europy i jej regionów pod względem inwestycji i zatrudnienia
		Kierunki działań: 1.7. Poprawa bezpieczeństwa publicznego 3.3. Przeciwdziałanie degradacji krajobrazu i środowiska przyrodniczego OMW 4.3. Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich 4.5. Ochrona i rewaloryzacja środowiska przyrodniczego dla zapewnienia trwałego i zrównoważonego rozwoju	1.1.2. Wzmacnianie synergii między ochroną środowiska a wzrostem 1.1.3. Podjęcie kwestii intensywnego wykorzystywania tradycyjnych źródeł energii w Europie

<p>PRIORYTET V</p> <p>Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu</p>	<p>3 cel horyzontalny: Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski</p> <p>5 cel horyzontalny: Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej</p>	<p>Cel strategiczny Zwiększenie konkurencyjności regionu w układzie międzynarodowym</p> <p>Cele pośrednie: 1. Rozwój kapitału społecznego 3. Stymulowanie rozwoju funkcji metropolitalnych Warszawy</p>	<p>1.1. WYTYCZNA: Zwiększenie atrakcyjności Europy i jej regionów pod względem inwestycji i zatrudnienia</p> <p>1.3. WYTYCZNA: Zwiększenie liczby i poprawa jakości miejsc pracy</p>
		<p>Kierunki działań: 1.5. Dążenie do poprawy warunków i zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych 1.6. Intensyfikacja działań na rzecz rozwiązywania problemów społecznych 3.2. Rozwój i poprawa standardów infrastruktury technicznej 3.4. Zahamowanie narastania chaosu w przestrzennym zagospodarowaniu stolicy i jej otoczeniu 4.2. Wzmocnienie potencjału rozwojowego ośrodków subregionalnych i małych miast 5.1. Rozwój społeczeństwa obywatelskiego i integracji regionalnej 5.3. Promocja i zwiększanie atrakcyjności turystycznej i rekreacyjnej regionu w oparciu o walory środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego 5.4. Kształtowanie tożsamości regionu oraz kreowanie</p>	<p>1.1.1. Rozszerzenie i poprawa infrastruktury transportowej 1.1.2. Wzmacnianie synergii między ochroną środowiska a wzrostem</p>

		i promocja jego produktu	
PRIORYTET VI Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji	3 cel horyzontalny: Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski 5 cel horyzontalny: Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej 6 cel horyzontalny: Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich	Cel strategiczny Zwiększenie konkurencyjności regionu w układzie międzynarodowym Cele pośrednie: 4. Aktywizacja i modernizacja obszarów pozametropolitalnych 5. Rozwój społeczeństwa obywatelskiego oraz kształtowanie wizerunku regionu	1.3. WYTYCZNA: Zwiększenie liczby i poprawa jakości miejsc pracy
		Kierunki działań: 4.3. Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich 5.3. Promocja i zwiększanie atrakcyjności turystycznej i rekreacyjnej regionu w oparciu o walory środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego 5.4. Kształtowanie tożsamości regionu oraz kreowanie i promocja jego produktu	1.3.1. Przyciągnięcie na rynek pracy i przedłużenie aktywności zawodowej większej liczby osób oraz modernizacja systemów zabezpieczenia społecznego
PRIORYTET VII Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego	2 cel horyzontalny: Poprawa jakości kapitału ludzkiego i zwiększenie spójności społecznej, 6 cel horyzontalny: Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich	Cel strategiczny Budowa społeczeństwa informacyjnego i poprawa jakości życia mieszkańców województwa Cele pośrednie: 1. Rozwój kapitału społecznego	1.1. WYTYCZNA: Zwiększenie atrakcyjności Europy i jej regionów pod względem inwestycji i zatrudnienia 1.3. WYTYCZNA: Zwiększenie liczby i poprawa jakości miejsc pracy
		Kierunki działań:	1.3.1. Przyciągnięcie na

		<p>1.2. Wzrost poziomu wykształcenia i poprawa jakości kadr</p> <p>1.3. Wzrost zatrudnienia w regionie i przeciwdziałanie bezrobociu</p> <p>1.4. Podniesienie standardów ochrony zdrowia i zmniejszenie różnic w dostępie do świadczeń zdrowotnych</p>	<p>rynek pracy i przedłużenie aktywności zawodowej większej liczby osób oraz modernizacja systemów zabezpieczenia społecznego</p> <p>1.3.2. Zwiększenie zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw oraz elastyczności rynku pracy</p> <p>1.3.3. Zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki poprzez lepszą edukację i poprawę kwalifikacji</p> <p>1.3.5. Wspieranie utrzymania dobrego poziomu zdrowia pracowników</p>
--	--	---	---

III. Realizacja polityk horyzontalnych

Działania realizowane w ramach RPO WM są zgodne z podstawowymi kierunkami rozwoju wynikającymi z polityk wspólnotowych, w szczególności z: polityką ochrony środowiska, polityką rozwoju społeczeństwa informacyjnego, polityką równych szans kobiet i mężczyzn, polityką zatrudnienia.

Polityka ochrony środowiska

Polityka ochrony środowiska opiera się na dążeniu do wysokiego poziomu ochrony środowiska poprzez realizację zasady zrównoważonego rozwoju. Zasada ta polega na dążeniu do zachowania równowagi pomiędzy ochroną środowiska, rozwojem gospodarczym i rozwojem społecznym.

Z przeprowadzonej na etapie programowania rozwoju regionalnego analizy możliwości rozwojowych województwa mazowieckiego wynika, że w województwie mazowieckim szczególnie niekorzystnie kształtuje się sytuacja w zakresie infrastruktury oczyszczania ścieków i zagospodarowania odpadów.

Głównym założeniem RPO WM jest poprawa stanu środowiska naturalnego województwa mazowieckiego tak, aby uczynić region, zgodnie z odnowioną Strategią Lizbońską, atrakcyjnym miejscem inwestowania i pracy.

W tym kontekście w procesie programowania RPO WM duży nacisk położono na takie przygotowanie działań, aby służyły one zachowaniu równowagi środowiskowej, ekonomicznej i społecznej.

Bezpośrednie odniesienie do kwestii związanych z polityką ochrony środowiska znajduje się w Priorytecie IV. Inwestycje w ochronę środowiska.

Wszystkie projekty realizowane w ramach RPO WM będą uwzględniały zasady polityki ochrony środowiska.

Polityka równych szans

Polityka równych szans poprzez zapewnienie równości płci przyczynia się do pozytywnych zmian na rynku pracy oraz zmiany świadomości.

Wzmacnianie polityki równych szans w ramach RPO WM należy rozumieć jako uwzględnianie w procesie realizacji poszczególnych projektów interesów grup społecznych zagrożonych dyskryminacją.

Wszystkie projekty realizowane w ramach RPO WM będą uwzględniały zasady polityki równych szans. Każdy wnioskodawca będzie musiał wykazać zgodność zgłaszanego projektu z polityką równych szans zarówno na etapie ubiegania się o dofinansowanie projektu jak również w ramach realizacji projektu.

Polityka rozwoju społeczeństwa informacyjnego

Polityka Unii Europejskiej na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego opiera się na inspirowaniu badań nad rozwojem i stosowaniem nowych technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych, upowszechnianiu Internetu, a także wspieraniu postępu technicznego oraz tworzeniu warunków prawnych i technicznych niezbędnych do podniesienia konkurencyjności podmiotów gospodarczych.

Polityka rozwoju społeczeństwa informacyjnego jest uwzględniana podczas programowania, wdrażania, monitoringu i ewaluacji rezultatów wykorzystania funduszy.

Działania służące rozwojowi społeczeństwa informacyjnego oraz powiązanie z tym wspomaganie rozwoju innowacyjności uznano za jeden z głównych kierunków tworzenia warunków dla wzrostu konkurencyjności regionu.. Rezultatem takich działań jest ma być upowszechnienie dostępu do Internetu i zapewnienie wszystkim mieszkańcom dostępu do informacji.

Realizacji tego zamierzenia będą służyć projekty realizowane w ramach wszystkich Priorytetów RPO WM, w szczególności Priorytet II. Przyspieszenie e-rozwoju Mazowsza.

Wszystkie projekty realizowane w ramach RPO WM będą uwzględniały zasady polityki rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Polityka zatrudnienia

Do najważniejszych celów polityki zatrudnienia należą: osiągnięcie pełnego zatrudnienia, poprawa jakości i efektywności pracy, a także wzmocnienia spójności społecznej oraz zmniejszenie wykluczenia społecznego.

Choć głównym źródłem środków na realizację polityki zatrudnienia w perspektywie 2007-2013 jest Europejski Fundusz Społeczny to zgodnie z zasadą komplementarności i spójności z innymi politykami wspólnotowymi do realizacji celów polityki zatrudnienia przyczynić się będą również projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności.

Gospodarka województwa mazowieckiego rozwija się bardzo dynamicznie, lecz wzrostowi temu towarzyszą pogłębiające się dysproporcje między bogatym obszarem aglomeracji warszawskiej a biednymi peryferiami.

W ramach RPO WM realizowane będą projekty inwestycyjne mające na celu realizację warunków koniecznych wzrostu i zatrudnienia poprzez zapewnienie dostępności niezbędnej infrastruktury dla podmiotów gospodarczych.

Dążenie do realizacji celu, jakim jest poprawa konkurencyjności regionu zapewni wzrost zatrudnienia i osiągnięcie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionu.

Wszystkie projekty realizowane w ramach RPO WM będą uwzględniały zasady polityki zatrudnienia.

IV. Komplementarność z działaniami współfinansowanymi z Europejskiego Funduszu Rolnego Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz z Europejskiego Funduszu Rybackiego

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

Działania realizowane w ramach RPO WM będą komplementarne do działań współfinansowanych z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (PROW). Podstawowe założenia strategiczne PROW, opisane zostały w Krajowym Planie Strategicznym Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. Będą to działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, współfinansowane z Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), utworzonego na podstawie Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1290/2005.

Komplementarność wystąpi w działaniach realizowanych w ramach następujących priorytetów RPO WM:

- I. Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu.
- II. Przyspieszenie e-Rozwoju Mazowsza.
- III. Regionalny system transportowy.
- IV. Inwestycje w ochronę środowiska.
- VI. Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji.
- VII. Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego.

Komplementarność dotyczyć będzie działań związanych z projektami z zakresu: dróg gminnych, gospodarki wodno – ściekowej; gospodarki odpadami; rozbudowy lub modernizacji elektrycznych sieci dystrybucyjnych; wytwarzania, przesyłania i dystrybucji energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii; zachowania i ochrony dziedzictwa kulturowego i infrastruktury kultury; remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów pełniących funkcje publiczne, edukacyjne, ochrony zdrowia, społeczno-kulturalne, rekreacyjne i sportowe, w tym obiektów zabytkowych; kształtowania przestrzeni publicznej; tworzenia lub rozwoju mikroprzedsiębiorstw.

Kwalifikowalność działań do odpowiedniego programu (PROW lub RPO WM) będzie uzależniona przede wszystkim od wartości projektu oraz terenu, na którym ma być realizowany.

Zadania realizowane w ramach PROW będą współfinansowane ze środków EFRROW. Muszą wypełniać założenia Krajowego Planu Strategicznego Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 i powinny być realizowane w miejscowościach gmin położonych na obszarach wiejskich. Będą to przede wszystkim projekty małe o zasięgu lokalnym, obejmujące maksymalnie kilka miejscowości.

W ramach RPO WM realizowane będą projekty w ramach środków EFRR, komplementarne do działań współfinansowanych ze środków PROW. Wspierane będą zadania o znaczeniu regionalnym lub lokalnym, mające wpływ na rozwój regionu lub jego części, odzwierciedlające politykę rozwoju prowadzoną przez Samorząd Województwa Mazowieckiego, której podstawę stanowi SRWM. Realizacja projektów w ramach RPO WM powinna przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności regionu i zwiększenia spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej województwa mazowieckiego.

Europejski Fundusz Rybacki

W ramach RPO WM nie przewiduje się komplementarności z działaniami realizowanymi w ramach Programu Operacyjnego Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2013.

V. Priorytety

Priorytet I. Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu

Cel główny

Poprawa konkurencyjności Mazowsza poprzez tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i wsparcie rozwoju przedsiębiorczości.

Cele szczegółowe

- Zwiększenie transferu innowacji do gospodarki poprzez wzmocnienie potencjału infrastrukturalnego sfery badawczo - rozwojowej oraz wspieranie inwestycji w badania i przedsięwzięcia rozwojowe.
- Rozwój sieci powiązań gospodarczych poprzez wspieranie powstawania i rozwoju klastrów i powiązań kooperacyjnych między przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami a sferą badawczo - rozwojową.
- Rozwój sieci instytucji otoczenia biznesu i zwiększenie dostępności do usług doradczych i szkoleniowych oraz zwiększenie dostępności firm do kapitału zewnętrznego poprzez tworzenie systemu wsparcia finansowego przedsiębiorstw.
- Zwiększenie dostępności firm do kapitału zewnętrznego poprzez tworzenie systemu wsparcia finansowego przedsiębiorstw.
- Podniesienie konkurencyjności mikroprzedsiębiorstw i MSP poprzez dostosowanie do wymogów rynkowych, w tym zapewnienie dostępu do nowych technologii, systemów certyfikacji i jakości.
- Poprawa infrastruktury technicznej oraz instytucjonalnej poprzez wykorzystanie endogenicznego potencjału, w tym atrakcyjnego położenia regionu i rezerw terenowych dla inwestycji.

Kategorie interwencji

01 - Działalność B+RT prowadzona w ośrodkach badawczych

02 - Infrastruktura B+RT (w tym wyposażenie w sprzęt, oprzyrządowanie i szybkie sieci informatyczne łączące ośrodki badawcze) oraz specjalistyczne ośrodki kompetencji technologicznych

03 - Transfer technologii i udoskonalanie sieci współpracy między MSP, między MSP a innymi przedsiębiorstwami, uczelniami, wszelkiego rodzaju instytucjami na poziomie szkolnictwa pomaturalnego, władzami regionalnymi, ośrodkami badawczymi oraz biegunami naukowymi i technologicznymi (parkami naukowymi i technologicznymi, technopoliami, itd.)

04 - Wsparcie na rzecz rozwoju B+RT, w szczególności w MSP (w tym dostęp do usług związanych z B+RT w ośrodkach badawczych)

05 - Usługi w zakresie zaawansowanego wsparcia dla przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw

07 - Inwestycje w przedsiębiorstwa bezpośrednio związane z dziedziną badań i innowacji (innowacyjne technologie, tworzenie przedsiębiorstw przez uczelnie, istniejące ośrodki B+RT i przedsiębiorstwa, itp.)

08 - Inne inwestycje w przedsiębiorstwa

09 - Inne działania mające na celu pobudzenie badań, innowacji i przedsiębiorczości w MSP

Priorytety Celu Konwergencja

1) Badania i rozwój technologiczny (B+RT), innowacyjność i przedsiębiorczość, w tym zwiększanie zdolności w zakresie badań i rozwoju technologicznego, oraz ich włączenie do Europejskiej Przestrzeni Badawczej, w tym infrastruktury; pomoc na rzecz B+R, zwłaszcza w MSP, oraz na rzecz transferu technologii; poprawę powiązań pomiędzy MSP a placówkami szkolnictwa wyższego, instytucjami badawczymi i centrami badawczo-technologicznymi; rozwój sieci powiązań gospodarczych; partnerstwa publiczno-prywatne i klastry; wspieranie świadczenia usług dla biznesu i technologii grupom MSP; oraz stymulowanie finansowania przedsiębiorczości i innowacji w MSP za pomocą instrumentów inżynierii finansowej.

Uzasadnienie

Priorytet ukierunkowany jest na wzrost konkurencyjności regionu oraz innowacyjności gospodarki regionu.

Zgodnie z zapisami odnowionej Strategii Lizbońskiej jako priorytet uznano: uczynić Europę bardziej atrakcyjnym miejscem do inwestowania i pracy, uczynić z wiedzy i innowacji oś działań na rzecz wzrostu gospodarczego w Europie, kształtować polityki w sposób pozwalający przedsiębiorstwom tworzyć więcej i lepszych miejsc pracy.

Dla realizacji tak sformułowanych priorytetów w ramach RPO WM kluczowe znaczenie ma wspieranie sektora MSP i sektora badawczo-naukowego.

Małe i średnie przedsiębiorstwa są motorem inicjatyw w zakresie przedsiębiorczości, innowacji oraz przyczyniają się do poprawy spójności gospodarczej i społecznej na poziomie regionalnym i lokalnym.

Województwo mazowieckie plasuje się w czołówce krajowej pod względem przedsiębiorczości mieszkańców (11 MSP na 100 mieszkańców), jednakże w MSP zatrudnionych jest niecałe 55 % pracujących, co lokuje region na ostatnim miejscu w kraju.

Dodatkowo działalność gospodarcza MSP ze względu na niską konkurencyjność skupia się przede wszystkim na rynkach lokalnych.

Założenia SRWM wskazują wzrost innowacyjności i konkurencyjności gospodarki jako istotny warunek rozwoju, poprawy konkurencyjności i warunków życia mieszkańców regionu. Podstawowym problemem dla zrównoważenia rozwoju Mazowsza jest dwudzielność potencjału i poziomu rozwoju gospodarczego, poziomu i warunków życia ludności oraz dynamiki procesów transformacji - występująca pomiędzy aglomeracją a pozostałym obszarem województwa, zwłaszcza obszarami wiejskimi. Atrakcyjność inwestycyjna obszaru metropolitalnego Warszawy potwierdzona jest liczbą zarejestrowanych podmiotów gospodarczych (49% podmiotów gospodarczych zarejestrowanych jest w Warszawie). W województwie mazowieckim Warszawa należy do miast najlepiej ocenianych pod kątem lokalizacji biznesu, natomiast subregiony województwa cechuje słabszy potencjał gospodarczy i niższa dynamika rozwojowa.

Istotnymi czynnikami stworzenia gospodarki opartej na wiedzy jest wykorzystanie wszelkich dostępnych instrumentów wsparcia finansowego, a także wzmocnienie współpracy między sferą naukowo-badawczą a gospodarką. W sferze działalności badawczo - rozwojowej w Polsce obserwuje się wyraźną dominację województwa mazowieckiego. Spośród ogólnej liczby jednostek prowadzących działalność badawczo - rozwojową w Polsce około 30% umiejscowionych jest w województwie mazowieckim. Jednak, pomimo dobrej lokaty województwa w porównaniu z regionami Polski, pod względem nakładów na sferę badawczo -

rozwojową wśród 239 regionów UE Mazowsze zajmuje dopiero 185 pozycję. Dodatkowo stan infrastruktury i słaby poziom zaawansowania technologicznego oraz słabość powiązań między praktyką gospodarczą a sferą badawczo - rozwojową, utrudnia efektywną konkurencję na rynku światowym.

Tworzenie trwałych podstaw dla rozwoju regionu wymaga zatem wsparcia potencjału badawczego i zintensyfikowania współpracy nauka - gospodarka, tak by umożliwić generowanie i dyfuzję innowacji.

W celu wykorzystania potencjału przedsiębiorczości podjęte zostaną działania mające na celu likwidację barier rozwojowych i ograniczenie obciążenia ryzykiem nieodłącznie związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej w warunkach gospodarki rynkowej. Na Mazowszu głównymi barierami dla rozwoju przedsiębiorstw jest: brak terenów wyposażonych w infrastrukturę inwestycyjną; brak kapitału własnego na założenie przedsiębiorstwa, jego rozwój i wdrażanie systemów jakości i zarządzania; problemy z uzyskaniem zewnętrznego finansowania (szczególnie problem ten dotyczy MSP); niskie nakłady inwestycyjne; ograniczony dostęp do badań i innowacji, wysoko zamortyzowany majątek trwały przy braku środków na modernizację techniczną; utrudniony dostęp do usług doradczych; niski stan rozwoju instytucji otoczenia biznesu oraz niedostateczna promocja przedsiębiorstw i rozwoju technologicznego MSP.

Stymulowanie rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności gospodarki regionalnej będzie wzmocnione poprzez działania nakierowane na budowę i rozwój społeczeństwa informacyjnego.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

Realizowane będą działania mające na celu wzmocnienie konkurencyjności sfery badawczo - rozwojowej poprzez wsparcie rozwoju ośrodków o wysokim potencjale badawczym. Wsparcie obejmie inwestycje służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych, w tym inwestycje infrastrukturalne - budowę, rozbudowę i modernizację infrastruktury naukowo - badawczej jednostek naukowych, rozwój infrastruktury specjalistycznych laboratoriów.

Przewiduje się tworzenie i rozwój sieci współpracy w zakresie innowacji między MSP i sektorem badawczo - rozwojowym oraz biegunami nauki i technologii służący transferowi nowych technologii i know-how, rozwój spójnych systemów informacji o innowacjach i promocji innowacyjności.

Projekty w ramach priorytetu skierowane będą na rozwój MSP i przedsiębiorczości innowacyjnej w regionie i podniesienie konkurencyjności mazowieckich MSP na rynku regionalnym, krajowym i międzynarodowym.

Przewiduje się działania mające na celu zapewnienie odpowiednich warunków rozpoczynania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz wspomaganie tworzenia sieci MSP nowotworzonych (start-up, spin-off) i funkcjonujących na rynku - na działania prorozwojowe, tworzące nowe miejsca pracy. Podniesienie konkurencyjności MSP nastąpi również poprzez wsparcie powstawania i rozwoju przedsiębiorstw innowacyjnych, wspieranie projektów celowych i wdrożeń wyników prac B+RT, w celu rozwoju technologicznego i organizacyjnego przedsiębiorstw oraz ułatwienie dostępu do usług certyfikujących i standaryzacyjnych.

Przedsiębiorcy będą mogli ubiegać się o dotacje na przedsięwzięcia inwestycyjne w celu rozpoczęcia, rozszerzenia lub zmiany profilu działalności gospodarczej oraz tworzenie i rozwijanie sieci i powiązań kooperacyjnych między przedsiębiorstwami.

Poprawa konkurencyjności regionu będzie opierać się na wykorzystaniu endogenicznego potencjału regionu, w tym korzystnej lokalizacji i rezerw terenowych w celu umożliwienia przedsiębiorcom dostępu do infrastruktury terenów inwestycyjnych.

Kompleksowe przygotowanie terenów pod działalność gospodarczą będzie obejmować również stworzenie spójnego systemu ofert inwestycyjnych i promocji terenów przygotowanych pod działalność gospodarczą.

Instytucje otoczenia biznesu skupione są głównie w Warszawie, zakres i jakość świadczonych przez nie usług jest zróżnicowana, ośrodki są słabo wyposażone pod względem technicznym, odnotowuje się także braki kadrowe. Oferta usług nie jest dostosowana do potrzeb przedsiębiorstw innowacyjnych i wspierania transferu innowacji między nauką a gospodarką.

System dla swej sprawności wymaga wykreowania nowych, wzmocnienia już istniejących instytucji, w tym funduszy pożyczkowych i poręczeń kredytowych i wsparcia tworzenia sieci instytucji otoczenia biznesu.

Przewiduje się realizację projektów dotyczących wsparcia powstawania i rozwoju instytucji otoczenia biznesu, w tym szczególnie proinnowacyjnych IOB i tworzenia sieci instytucji otoczenia biznesu. Przewiduje się wsparcie funduszy pożyczkowych i poręczeniowych działających na rynku regionalnym i lokalnym.

Wypromowanie Mazowsza jako regionu przyjaznego dla inwestorów i nowych technologii wymaga podjęcia szeregu działań promujących zarówno region jako miejsce lokalizacji inwestycji jak i przedsiębiorców.

Przewiduje się: wsparcie i integrację działań w zakresie marketingu i promocji gospodarczej regionu, promocję przedsiębiorców na targach, misjach gospodarczych czy imprezach targowo-wystawienniczych, wspieranie i rozwój spójnych systemów informacji w zakresie promocji przedsiębiorczości i innowacyjności na Mazowszu.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko
Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007-2013
Program Operacyjny Kapitał Ludzki
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Spodziewane rezultaty

Realizacja projektów w ramach priorytetu przyczyni się do:

- wzrostu poziomu konkurencyjności jednostek naukowych poprzez unowocześnienia bazy naukowo-badawczej,
- rozszerzenia i wzmocnienia powiązań sfery B+RT z sektorem prywatnym i wzrost transferu wyników prac badawczo-rozwojowych do gospodarki,
- zwiększenia liczby nowopowstałych MSP oraz przedsiębiorstw innowacyjnych,
- wzrostu udziału inwestycji kapitałowych w przedsięwzięcia o charakterze innowacyjnym,
- zwiększenie dostępności i wzrost jakości usług biznesowych w tym w zakresie zewnętrznego wsparcia finansowego dla przedsiębiorstw,
- rozszerzenia i wzbogacenia oferty inwestycyjnej poprzez utworzenie nowych terenów inwestycyjnych,
- wzrost promocji gospodarczej regionu.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 2. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu I

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów z zakresu B+RT	szt.	0	320	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu bezpośredniej pomocy dla MSP w tym przez 2 pierwsze lata po rozpoczęciu działalności	szt.	0	1300 400	rocznie	IZ
Liczba projektów promujących biznes, przedsiębiorczość i nowe technologie	szt.	0	300	rocznie	IZ
Liczba projektów współpracy pomiędzy przedsiębiorstwami a jednostkami naukowymi	szt.	0	200	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 3. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu I

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba utworzonych miejsc pracy w sektorze B+R tylko etaty badawcze (najlepiej 5 lat od rozpoczęcia działalności)	szt	0	40	rocznie	IZ
Liczba utworzonych miejsc pracy (brutto, zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu) we wspartych przedsiębiorstwach	szt.	0	1000	rocznie	IZ

Priorytet II. Przyspieszenie e-Rozwoju Mazowsza

Cel główny

Rozwój społeczeństwa informacyjnego poprzez wsparcie przedsięwzięć wynikających ze Strategii e-Rozwoju Województwa Mazowieckiego na lata 2007-2013.

Cele szczegółowe

- Przeciwdziałanie wykluczeniu informacyjnemu.
- Rozwój e- usług.

Kategorie interwencji

- 10 - Infrastruktura telekomunikacyjna (w tym sieci szerokopasmowe)
- 11 - Technologie informacyjne i komunikacyjne (dostęp, bezpieczeństwo, interoperacyjność, zapobieganie zagrożeniom, badania, innowacje, treści cyfrowe, itp.)
- 13 - Usługi i aplikacje dla obywateli (e-zdrowie, e-administracja, e-edukacja, eintegracja, itp.)
- 14 - Usługi i aplikacje dla MSP (e-handel, kształcenie i szkolenie, tworzenie sieci, itp.)

Priorytety Celu Konwergencja

- 2) Społeczeństwo informacyjne, w tym rozwój infrastruktury łączności elektronicznej, opracowanie zawartości, usług i aplikacji na poziomie lokalnym, poprawa bezpieczeństwa dostępności do publicznych usług on-line i ich rozwój; wsparcie i usługi na rzecz MSP w procesie wdrażania i skutecznego wykorzystywania technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK) lub wykorzystywania nowych pomysłów.

Uzasadnienie

Zgodnie z zapisami odnowionej Strategii Lizbońskiej przyspieszenie postępu cywilizacyjnego i wzrost konkurencyjności gospodarki powinny nastąpić poprzez budowanie społeczeństwa informacyjnego, elektronicznej gospodarki i gospodarki opartej na wiedzy. Rozwój regionu zależeć będzie od sprostania wymogom konkurencji, innowacji, rozwoju produktów i usług oraz jakości i kreatywności rynków niszowych.

Województwo mazowieckie z wartością generalnego wskaźnika dostępności e-usług na poziomie 30% zajmuje 12 miejsce wśród regionów kraju. Poza podregionem metropolitalnym i strefami otoczenia byłych miast wojewódzkich na obszar województwa składają się strefy zagrożenia wykluczeniem informacyjnym, bądź peryferyjne strefy realnie pogłębiającego się wykluczenia informacyjnego. Silne zróżnicowanie społeczne jest powiązane także z rosnącą „przepaścią cyfrową” pomiędzy subregionami, branżami przemysłu czy grupami społecznymi.

Rozwój województwa mazowieckiego uzależniony jest od poziomu innowacyjności oraz zdolności do wykorzystania technologii TIK w gospodarce, nauce i ochronie zdrowia. Na budowę potencjału innowacyjnego wpływa także absorpcja innowacyjnych rozwiązań przez administrację publiczną oraz proinnowacyjna aktywność mieszkańców. Konieczny jest również rozwój usług na rzecz MSP, tak w procesie wdrażania i skutecznego wykorzystywania technologii informacyjnych i komunikacyjnych, jak i wykorzystywania nowych pomysłów.

Budowa i rozwój społeczeństwa informacyjnego wspierana będzie przez wszystkie priorytety RPO WM.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

W ramach priorytetu realizowane będą przedsięwzięcia z zakresu budowy lub rozbudowy szkieletowych lokalnych i regionalnych sieci szerokopasmowych łączonych z siecią szerokopasmową na poziomie centralnym; budowy elektronicznych platform dla zintegrowanego systemu wspomagania zarządzania na poziomie regionalnym i lokalnym, rozwoju nowoczesnej infrastruktury informatycznej i e-usług dla nauki, administracji samorządowej, publicznej ochrony zdrowia i MSP; tworzenia Publicznych Punktów Dostępu do Internetu (PIAP). Możliwa będzie także budowa, przebudowa lub wyposażenie centrów zarządzania sieciami regionalnymi lub lokalnymi oraz budowa, rozbudowa lokalnych lub regionalnych bezpiecznych systemów transmisji danych.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko
Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007-2013
Program Operacyjny Kapitał Ludzki
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Spodziewane rezultaty

Priorytet ukierunkowany jest na:

- rozwój nowoczesnej infrastruktury informatycznej, w tym infrastruktury teleinformatycznej nauki, administracji samorządowej, publicznej ochronie zdrowia i MSP,
- zwiększenie dostępności e-usług dla ludności, nauki, administracji samorządowej, publicznej ochrony zdrowia i MSP,
- wzrost bezpieczeństwa e-usług,
- wzrost wykorzystania technologii informatycznych przez społeczeństwo.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 4. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu II

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów	szt.	0	260	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 5. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu II

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba utworzonych PIAP	szt.	0	50	rocznie	IZ
Liczba osób, które uzyskały dostęp do szerokopasmowego internetu	osoby	0	100 000	rocznie	IZ

Priorytet III. Regionalny system transportowy

Cel główny

Poprawa spójności komunikacyjnej i przestrzennej województwa mazowieckiego oraz wspomaganie dyfuzji procesów rozwojowych z głównego ośrodka regionu – Warszawy oraz z ośrodków subregionalnych na pozostałe obszary województwa.

Cele szczegółowe

- Poprawa standardu i jakości regionalnej sieci drogowej oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- Poprawa dostępności i jakości usług w zakresie regionalnego transportu publicznego.
- Rozwój regionalnego transportu lotniczego.

Kategorie interwencji

- 18 - Tabor kolejowy
- 23 - Drogi regionalne/lokalne
- 28 - Inteligentne systemy transportu
- 29 - Porty lotnicze
- 52 - Promowanie czystego transportu miejskiego

Priorytet celu Konwergencja

- 8) Inwestycje transportowe; zintegrowane strategie promocji ekologicznego transportu, które przyczyniają się do poprawy dostępności i jakości usług transportu pasażerskiego i towarowego, z myślą o uzyskaniu bardziej zrównoważonego podziału na różne rodzaje środków transportu oraz o promocji systemów intermodalnych i ograniczaniu oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie

Największym problemem województwa mazowieckiego w zakresie infrastruktury drogowej jest niska jakość i przepustowość sieci drogowej niedostosowana do istniejących potrzeb w tym zakresie (brak dróg szybkiego ruchu, niezadowalający stan dróg regionalnych i lokalnych). Brakuje też dobrych połączeń Warszawy z ośrodkami regionalnymi: Radomiem Siedlcami, Ostrołęką, Ciechanowem i Płockiem oraz tzw. Dużej Obwodnicy Mazowska łączącej ze sobą ww. miasta a także brak dobrych połączeń ośrodków regionalnych z ich otoczeniem i strefą oddziaływania.

Niezadowalający stan infrastruktury drogowej województwa mazowieckiego oraz niewystarczająca przepustowość głównych osi transportowych stanowią barierę utrudniającą rozwój społeczny i gospodarczy województwa, ograniczając tym samym konkurencyjność regionu, zarówno na arenie krajowej jak i międzynarodowej. Obecny zły stan infrastruktury transportowej i komunikacyjnej podnosi koszty prowadzenia działalności gospodarczej, obniża efektywność i konkurencyjność firm zlokalizowanych w regionie, a tym samym zmniejsza atrakcyjność regionu dla inwestycji zagranicznych.

Słabość powiązań transportowych ogranicza możliwość dyfuzji procesów rozwojowych z aglomeracji będących ośrodkami wzrostu do ich regionalnego otoczenia, utrudniając możliwość aktywizacji obszarów zmarginalizowanych. Zły stan infrastruktury drogowej ma negatywny wpływ na jakość życia mieszkańców, zmniejsza ich mobilność oraz ogranicza

szanse rozwoju. Powstanie gęstej sieci dróg o dobrej jakości, wraz z nowoczesną infrastrukturą, umożliwi mieszkańcom Mazowsza szybszy i bezpieczniejszy dojazd do najbliższych położonych ośrodków miejskich, a tym samym ułatwi dostęp do rynku pracy, edukacji, opieki zdrowotnej, kultury.

Obecny stan infrastruktury drogowej znacząco wpływa na niski poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego. Główne negatywne zjawiska to: zły stan nawierzchni, niebezpieczne przejścia dróg przez miasta i miejscowości, źle zaprojektowane skrzyżowania i przejścia dla pieszych, brak segregacji ruchu pieszego, rowerowego i kołowego oraz niewłaściwe zagospodarowanie otoczenia dróg (np. brak parkingów dla samochodów przewożących substancje niebezpieczne). Eliminacja tych zagrożeń jest niezbędna dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i niekorzystnych wskaźników w tym zakresie. Dodatkowo podniesienie bezpieczeństwa w transporcie może nastąpić w oparciu o nowoczesny system ratownictwa na drodze a także możliwość zakupu sprzętu i urządzeń ratownictwa drogowego dla odpowiednich służb ratowniczych i działających w sferze bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Podstawowym problemem publicznego transportu zbiorowego na terenie województwa mazowieckiego jest przede wszystkim niska jakość świadczonych usług oraz niski poziom bezpieczeństwa pasażerów. Przyczyną jest brak sprawnych i innowacyjnych systemów transportowych, dostosowania rozkładów jazdy do potrzeb pasażerów oraz brak nowoczesnego taboru. Powoduje to rezygnację wielu osób z transportu publicznego i skutkuje likwidacją wielu połączeń, które stają się nieopłacalne.

Z wieloletnich prognoz dotyczących rozwoju transportu lotniczego wynika, iż udział w sektorze transportowym i znaczenie regionalnych przewozów lotniczych będą wzrastać. Ogromnie ważne z punktu widzenia zwiększenia konkurencyjności regionu jest tworzenie warunków umożliwiających i przyspieszających aktywizację rozwoju transportu lotniczego. Na terenie województwa mazowieckiego znajduje się kilka potencjalnych lokalizacji dla regionalnych portów lotniczych, które przy ograniczonej przepustowości oraz dostępności komunikacyjnej portu lotniczego Okęcie, mogłyby obsługiwać tzw. „tanie linie lotnicze” oraz loty czarterowe i w przyszłości wspólnie z portem lotniczym Okęcie utworzyć sieć regionalnych portów lotniczych w województwie mazowieckim.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

Projekty realizowane w ramach priorytetu powinny stanowić uzupełnienie regionalnego układu komunikacyjnego z układem krajowym i międzynarodowym. W zakresie infrastruktury drogowej wspierane będą inwestycje polegające na budowie nowych połączeń drogowych oraz na przebudowie, rozbudowie i modernizacji istniejących dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych.. Poza liniową infrastrukturą drogową możliwa też będzie realizacja projektów w zakresie budowy, przebudowy, rozbudowy i modernizacji węzłów, skrzyżowań, obiektów mostowych, wiaduktów, estakad i tuneli w ciągach tych dróg.

W przypadku projektów realizowanych w ramach tego priorytetu w ich zakres wejdzie również tworzenie zintegrowanego systemu monitorowania i zarządzania ruchem z włączeniem do tego systemu służb działających w sferze ratownictwa i bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz budowa infrastruktury towarzyszącej m. in. w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, zarządzania ruchem, ochrony środowiska, turystyki lub przyczyniająca się do realizacji polityki horyzontalnej w zakresie infrastruktury społeczeństwa informacyjnego.

Projekty z zakresu infrastruktury drogowej należy podzielić na dwie grupy. Pierwsza dotyczy dróg o znaczeniu regionalnym tj. wojewódzkich stanowiących bezpośrednie połączenie z siecią dróg o znaczeniu krajowym i międzynarodowym. Drugą grupę stanowią projekty dotyczące dróg o charakterze lokalnym (gminnych i powiatowych), przyczyniające się

do poprawy spójności oraz atrakcyjności inwestycyjnej i/lub turystycznej województwa w ujęciu subregionalnym. Projekty te będą też miały wpływ na poprawę warunków życia społeczności lokalnych.

Poza projektami kluczowymi realizowanymi w trybie pozakonkursowym, projekty dotyczące infrastruktury drogowej będą wdrażane w ramach oddzielnych konkursów ogłaszanych dla poszczególnych kategorii dróg. Przewiduje się, że ok. 20% środków z alokacji na Priorytet III. Regionalny system transportowy, przeznaczonych zostanie na wsparcie infrastruktury drogowej o charakterze lokalnym.

Wsparcie transportu publicznego będzie realizowane poprzez niezbędne działania inwestycyjne w zakresie transportu publicznego o znaczeniu regionalnym (z wyłączeniem miejskiej infrastruktury transportu publicznego, która wspierana będzie w ramach Priorytetu V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu) polegające na zakupie nowego, używanego oraz modernizacji taboru dla przewozów o charakterze regionalnym, w celu poprawy bezpieczeństwa i jakości obsługi podróżnych, a także tworzenia inteligentnych systemów transportowych.

W ramach priorytetu możliwa też będzie realizacja projektów polegających na budowie parkingów "Parkuj i Jedź" w celu tworzenia węzłów komunikacyjnych integrujących różne rodzaje transportu, położonych na obrzeżach miast lub przy dworcach kolejowych i autobusowych.

W ramach priorytetu wspierane będą działania zmierzające do utworzenia regionalnych portów lotniczych, które mogłyby obsługiwać przede wszystkim tzw. „tanie linie lotnicze” oraz loty czarterowe i cargo. Będą to projekty polegające na budowie nowej infrastruktury lotniskowej i nawigacyjnej oraz przystosowujące istniejącą infrastrukturę do określonych wymogów i standardów. W ramach priorytetu możliwa będzie również budowa i modernizacja terminali pasażerskich i cargo, parkingów, dojazdów do lotnisk wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko
Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Spodziewane rezultaty

W wyniku realizacji celów priorytetu poprawi się jakość oraz dostępność regionalnego i krajowego układu transportowego poprzez usprawnienie połączeń pomiędzy poszczególnymi ośrodkami regionalnymi oraz pomiędzy Warszawą a pozostałymi obszarami województwa. Będzie to sprzyjać rozwojowi gospodarczemu i społecznemu dzięki zwiększeniu spójności regionu, zredukowaniu czasu i kosztów podróży i transportu oraz poprawie poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zwiększy się atrakcyjność inwestycyjna (poprawa dostępności do terenów inwestycyjnych, regionalnych centrów gospodarczych oraz istniejących lub planowanych obiektów przemysłowych i usługowych) i turystyczna województwa. Poprawi się jakość i standard usług świadczonych w zakresie regionalnego transportu publicznego a dzięki nowoczesnym i innowacyjnym rozwiązaniom, integracji różnych środków transportu oraz sprawnemu zarządzaniu, wzrośnie liczba mieszkańców korzystających z transportu publicznego. Dzięki uruchomieniu regionalnych portów lotniczych nastąpi rozwój sektora transportu lotniczego i zwiększy się konkurencyjność województwa mazowieckiego zarówno na arenie krajowej jak i międzynarodowej.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 6. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu III

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów z zakresu infrastruktury drogowej	szt.	0	150	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu transportu publicznego	szt.	0	6	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu infrastruktury lotniczej	szt.	0	3	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 7. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu III

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Długość nowych dróg	km	0	50	rocznie	IZ
Długość zrekonstruowanych dróg	km	0	260	rocznie	IZ
Liczba zakupionego taboru kolejowego	szt	0	10	rocznie	IZ
Liczba zmodernizowanego taboru kolejowego	szt	0	60	rocznie	IZ
Liczba nowopowstałych miejsc postojowych typu „Park&Ride”	szt.	0	2 500	rocznie	IZ
Liczba funkcjonujących regionalnych portów lotniczych	szt.	0	3	rocznie	IZ

Priorytet IV. Inwestycje w ochronę środowiska

Cel główny

Poprawa stanu środowiska naturalnego województwa mazowieckiego.

Cele szczegółowe

- Ograniczenie ilości zanieczyszczeń przedostających się do powietrza, wód i gleb oraz przeciwdziałanie ich negatywnym skutkom.
- Rozbudowa i modernizacja infrastruktury elektroenergetycznej i ciepłowniczej regionu i zwiększenie wykorzystania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych i kogeneracyjnych o wysokiej sprawności.
- Wzrost bezpieczeństwa mieszkańców województwa mazowieckiego poprzez tworzenie systemów zapobiegania i zwalczania zagrożeń naturalnych i katastrof ekologicznych oraz usprawnienie zarządzania środowiskiem.

Kategorie interwencji

06 - Wsparcie na rzecz MSP w zakresie promocji produktów i procesów przyjaznych dla środowiska (wdrożenie efektywnych systemów zarządzania środowiskiem, wdrożenie i stosowanie/ użytkowanie technologii zapobiegania zanieczyszczeniom, wdrożenie czystych technologii do działalności produkcyjnej przedsiębiorstw)

33 - Energia elektryczna

35 - Gaz ziemny

39 - Energia odnawialna: wiatrowa

40 - Energia odnawialna: słoneczna

41 - Energia odnawialna: biomasa

42 - Energia odnawialna: hydroelektryczna, geotermiczna i pozostałe

43 - Efektywność energetyczna, produkcja skojarzona (kogeneracja), zarządzanie energią

44 - Gospodarka odpadami komunalnymi i przemysłowymi

45 - Gospodarka i zaopatrzenie w wodę pitną

46 - Oczyszczanie ścieków

47 - Jakość powietrza

48 - Zintegrowany system zapobiegania i kontroli zanieczyszczeń

50 - Rewaloryzacja obszarów przemysłowych i rekultywacja skażonych gruntów

51 - Promowanie bioróżnorodności i ochrony przyrody (w tym NATURA 2000)

53 - Zapobieganie zagrożeniom (w tym opracowanie i wdrażanie planów i instrumentów zapobiegania i zarządzania zagrożeniami naturalnym i technologicznym)

54 - Inne działania na rzecz ochrony środowiska i zapobiegania zagrożeniom

Priorytety Celu Konwergencja

- 4) Środowisko, w tym inwestycje związane z zaopatrzeniem w wodę oraz gospodarką wodną i odpadami; oczyszczaniem ścieków oraz jakością powietrza; zapobieganie pustynnieniu, kontrola tego zjawiska i walka z nim; zintegrowany system zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli; pomoc w celu minimalizacji skutków zmian klimatu; rekultywacja środowiska naturalnego, w tym skażonych terenów i gruntów, rekultywacja terenów poprzemysłowych; propagowanie różnorodności biologicznej i ochrony przyrody, w tym inwestycje w obszary objęte programem NATURA 2000; pomoc dla MSP w zakresie propagowania zrównoważonych wzorców produkcji poprzez wdrażanie wydajnych systemów zarządzania

ochroną środowiska oraz wdrażanie i stosowanie technologii zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska.

- 5) Zapobieganie zagrożeniom, w tym opracowanie i wdrożenie planów zapobiegania i stawiania czoła zagrożeniom naturalnym i technologicznym.
- 9) Inwestycje energetyczne, w tym modernizacja sieci transeuropejskich przyczyniająca się do poprawy bezpieczeństwa dostaw, integracji kwestii środowiska naturalnego, zwiększenia efektywności energetycznej oraz rozwoju energii odnawialnych.

Uzasadnienie

Realizacja celu generalnego RPO WM wymaga wzmożonych inwestycji, przede wszystkim w infrastrukturę ochrony środowiska. Ponadto działania te pozwolą uczynić z województwa mazowieckiego, zgodnie z odnowioną Strategią Lizbońską, atrakcyjne miejsce inwestowania i pracy.

W wyniku szeregu działań w województwie mazowieckim już od kilkunastu lat następuje sukcesywna poprawa stanu środowiska naturalnego. Proces ten jest jednak zbyt powolny, a środki kierowane na tą dziedzinę wciąż niewystarczające. Co prawda zrealizowano liczne inwestycje infrastrukturalne, znacznemu zmniejszeniu uległa emisja zanieczyszczeń przemysłowych oraz wzrasta świadomość społeczna, ale wciąż sytuacja odbiega od europejskich standardów.

Pozytywnym tendencjom towarzyszy narastanie zagrożeń i niekorzystnych zjawisk: pogłębianie się deficytu wód, dysproporcje między długością sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, wzrost liczby odpadów i problemy z ich zagospodarowaniem, urbanizacja terenów cennych przyrodniczo, brak poszanowania dla środowiska naturalnego, brak spójnych rozwiązań instytucjonalnych w zakresie ochrony środowiska.

W województwie mazowieckim szczególnie niekorzystnie kształtuje się sytuacja w zakresie infrastruktury oczyszczania ścieków i zagospodarowania odpadów. Znaczne zwiększenie długości sieci wodociągowej, wykonane w ostatnich latach, wymusza rozbudowanie kilkakrotnie krótszej sieci kanalizacyjnej. W kwestii odpadów problem stanowi brak kompleksowych systemów zbiórki i segregacji oraz ich składowanie i unieszkodliwianie.

Ograniczenia wymaga emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery.

Zły stan infrastruktury energetycznej stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego regionu i stanowi poważną barierę w rozwoju przedsiębiorstw. Maleje ilość surowców energetycznych i konieczne jest ograniczenie ich zużycia oraz zastąpienie odnawialnymi źródłami energii.

W świetle postępującego rozwoju gospodarczego niezbędne są w województwie mazowieckim inwestycje służące zabezpieczeniu mieszkańców i dóbr przed pojawiającymi się niebezpieczeństwami, zarówno technologicznymi, jak i naturalnymi oraz ich efektami. W regionie szczególne zagrożenie wynika ze zwiększonego obrotu produktami, zwłaszcza niebezpiecznymi. Wypadki podczas ich transportu oraz awarie w czasie obróbki są źródłami skażenia środowiska. Ciągłych nakładów wymaga infrastruktura ochrony przed klęskami żywiołowymi oraz systemy likwidacji ich skutków.

Poprawa stanu środowiska przyrodniczego województwa mazowieckiego jest jednym z długookresowych celów zapisanych w SRWM.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

W ramach Priorytetu realizowane będą projekty mające pozytywny wpływ na zwiększenie atrakcyjności gospodarczej i inwestycyjnej oraz zgodne ze standardami w zakresie ochrony środowiska wymaganymi w Dyrektywach, przy wykorzystaniu synergii pomiędzy ochroną zasobów naturalnych i wzrostem gospodarczym zgodnie z zaleceniami Strategii Lizbońskiej.

Cel główny Priorytetu zostanie osiągnięty dzięki działaniom inwestycyjnym w infrastrukturę w zakresie wodociągów i kanalizacji, ochrony powietrza oraz gospodarki odpadami. Realizowane będą również inwestycje w technologie wykorzystujące energię pochodzącą ze źródeł odnawialnych i kogeneracyjnych o wysokiej sprawności, służące ograniczeniu nadmiernego zużycia paliw, dotyczące rozbudowy i modernizacji infrastruktury elektroenergetycznej, w tym związane z reelektryfikacją, modernizacją sieci ciepłowniczych, a także umożliwiające przyłączanie OZE do sieci elektroenergetycznej. Ponadto wspierane będą działania zmierzające do tworzenia spójnych, kompleksowych, regionalnych systemów monitoringu środowiska oraz prognozowania, ostrzegania, reagowania i likwidacji skutków zagrożeń, zarówno naturalnych, jak i technologicznych oraz inwestycje w tym zakresie. Realizowane będą również projekty wsparcia dla przedsiębiorstw oraz instytucji publicznych we wprowadzaniu przyjaznych środowisku technologii oraz usprawnienia zarządzania środowiskiem, a także projekty w zakresie zachowania i ochrony istniejących zasobów dziedzictwa naturalnego na terenach parków narodowych, obszarów Natura 2000 i leśnych kompleksów promocyjnych.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko
Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007-2013
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Spodziewane rezultaty

W wyniku realizacji celów priorytetu w województwie mazowieckim nastąpi poprawa stanu środowiska naturalnego i standardu życia mieszkańców oraz stworzone zostaną korzystne warunki dla rozwoju przedsiębiorstw działających zgodnie z zasadami poszanowania środowiska. Realizacja projektów przyczyni się do osiągnięcia standardów w zakresie ochrony środowiska zawartych w Dyrektywach Unii Europejskiej przeniesionych na grunt polskiego prawa.

Polepszeniu ulegnie jakość powietrza, wód i gleby, co przełoży się na wzrost zadowolenia mieszkańców i zwiększenie konkurencyjności województwa mazowieckiego. Nastąpi wzrost świadomości ekologicznej i rozwój przedsiębiorczości.

Realizacja priorytetu przyczyni się do zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego i energetycznego regionu oraz przyniesie wymierne korzyści ekonomiczne, społeczne i środowiskowe.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 8. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu IV

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów z zakresu gospodarki odpadami	szt.	0	60	rocznie	IZ
Liczba projektów mających na celu poprawę jakości powietrza	szt.	0	70	rocznie	IZ
Liczba projektów dot. energii odnawialnej	szt.	0	200	rocznie	IZ
Ilość energii (moc zainstalowana pochodząca ze źródeł odnawialnych)	MW	0	40	rocznie	IZ
Liczba inwestycji w zakresie elektroenergetyki	szt.	0	30	rocznie	IZ
Liczba projektów dot. prewencji zagrożeń	szt.	0	40	rocznie	IZ
Powierzchnia terenów objętych systemami zarządzania środowiskiem	ha	0	40	rocznie	IZ
Liczba wdrożonych projektów dotyczących wsparcia zarządzania ochroną środowiska	szt.	0	10	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 9. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu IV

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba osób przyłączonych do wodociągu w wyniku realizacji projektu	osoby	0	15 000	rocznie	IZ
Liczba osób przyłączonych do kanalizacji w wyniku realizacji projektu	osoby	0	40 000	rocznie	IZ
Powierzchnia zrehabilitowana/odzyskana	ha	0	100	rocznie	IZ
Liczba osób zabezpieczonych przed powodzią	osoby	0	10 000	rocznie	IZ
Liczba osób zabezpieczonych przed pożarami lasów i innymi zagrożeniami	osoby	0	10 000	rocznie	IZ

Priorytet V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu

Cel główny

Wykorzystanie potencjału endogenicznego miast dla aktywizacji społeczno-gospodarczej regionu.

Cele szczegółowe

- Poprawa stanu systemów komunikacji publicznej w miastach.
- Odnowa obszarów zdegradowanych i zagrożonych marginalizacją.
- Wzrost atrakcyjności miast poprzez rozwój kultury, turystyki i rekreacji.

Kategorie interwencji

- 24 - Ścieżki rowerowe
- 25 - Transport miejski
- 55 - Promowanie walorów przyrodniczych
- 56 - Ochrona i waloryzacja dziedzictwa przyrodniczego
- 57 - Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych
- 58 - Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego
- 59 - Rozwój infrastruktury kulturalnej
- 60 - Inne wsparcie dla poprawy usług kulturalnych
- 61 - Zintegrowane projekty na rzecz rewitalizacji obszarów miejskich i wiejskich
- 78 - Infrastruktura mieszkalnictwa

Priorytety celu Konwergencja

- 6) Turystyka, w tym promowanie walorów przyrodniczych jako potencjału dla zrównoważonego rozwoju turystyki; ochrona i waloryzacja dziedzictwa przyrodniczego w ramach wspierania rozwoju społeczno-gospodarczego; pomoc na rzecz poprawy jakości świadczenia usług turystycznych poprzez wprowadzanie nowych usług o większej wartości dodanej oraz na rzecz ułatwienia powstania nowych, zrównoważonych kierunków turystyki.
- 7) Inwestowanie w kulturę, w tym ochrona, promowanie i zachowanie dziedzictwa kulturowego; rozwój infrastruktury kulturalnej wspierającej rozwój społeczno-gospodarczy, zrównoważoną turystykę i zwiększoną atrakcyjność regionu; oraz pomoc na rzecz poprawy jakości świadczenia usług kulturalnych poprzez nowe usługi o większej wartości dodanej.
- 8) Inwestycje transportowe, w tym zintegrowane strategie promocji transportu przyjaznego środowisku, przyczyniające się do poprawy dostępności i jakości usług transportu pasażerskiego i towarowego, z myślą o uzyskaniu bardziej zrównoważonego podziału na różne rodzaje środków transportu oraz w celu promowania systemów intermodalnych i ograniczania ich oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie

Kluczowym problemem rozwoju Mazowsza jest dualizm w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego między metropolią warszawską a obszarami pozametropolitalnymi. Sposobem na niwelowanie różnic w poziomie rozwoju regionu jest wzmocnienie potencjału rozwojowego miast dla aktywizacji gospodarczej sąsiadujących z nimi terenów. Policentryczna sieć ośrodków miejskich stwarza szansę na tworzenie ośrodków równoważenia rozwoju, które pośredniczą pomiędzy centrum a środowiskiem lokalnym.

Postępująca degradacja ośrodków miejskich spowodowana stagnacją gospodarczą sprawia, że coraz więcej osób podejmuje migrację zarobkową. Miasta stają się coraz mniej atrakcyjne jako miejsca pracy, zamieszkania oraz lokowania inwestycji. W związku z tym istnieje potrzeba wykorzystania potencjału rozwojowego miast dla wzrostu aktywności społeczno-gospodarczej całego regionu poprzez poprawę jakości usług w zakresie transportu miejskiego, rewitalizację obszarów zdegradowanych oraz działania w obszarze kultury, turystyki, sportu i rekreacji.

Na terenach miast występują obszary wymagające rewitalizacji, gdzie w obrębie zdegradowanej przestrzeni publicznej występują zjawiska powodujące wykluczenie społeczne mieszkańców. W celu zapobieżenia dalszej degradacji planowane są działania rewitalizacyjne zmierzające do przekształcenia i wykorzystania tych terenów do celów gospodarczych, edukacyjnych, kulturalnych lub turystycznych. Na terenach gdzie istotnym problemem jest dekapitalizacja zasobów mieszkaniowych, w tym starej zabudowy oraz osiedli budowanych z wielkiej płyty prowadzona będzie rehabilitacja tkanki miejskiej.

O atrakcyjności miast przesądza między innymi stan zasobów dziedzictwa kulturowego, aktywność instytucji kultury oraz poziom rozwoju sektora turystyki. Warszawa stanowi centrum kulturalne regionu, o czym przesądza potencjał zasobów i instytucji kultury. Dziedzictwo kulturowe regionu pełni ważną rolę w określeniu tożsamości regionalnej mieszkańców. Stanowi dobrą podstawę rozwoju turystyki kulturowej.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

W ramach priorytetu zaplanowano przedsięwzięcia z zakresu poprawy systemu transportu publicznego w miastach, z wyłączeniem warszawskiego obszaru metropolitalnego³. Wsparcie będzie skierowane na rozbudowę i poprawę infrastruktury, zakup taboru, tworzenie zintegrowanych systemów miejskiego transportu publicznego oraz infrastrukturę towarzyszącą w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego i ochrony środowiska. W celu zwiększenia bezpieczeństwa użytkowników dróg możliwa będzie budowa zintegrowanych systemów monitorowania i zarządzania ruchem.

Na obszarach kryzysowych miast, w tym na terenach przemysłowych i powojkowych, wskazanych w lokalnych programach rewitalizacji, gdzie na procesy degradacji substancji budowlanej i funkcji przestrzennych nakładają się zjawiska degradacji społecznej wdrażane będą działania rewitalizacyjne mające na celu nadanie nowych funkcji gospodarczych lub społecznych.

Odnowa zasobów mieszkaniowych będzie możliwa na obszarach kryzysowych, na których występują, co najmniej dwa niekorzystne zjawiska społeczne: wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego, wysoka stopa długotrwałego bezrobocia, niekorzystne tendencje demograficzne, niski poziom wykształcenia, wysoki poziom przestępczości, degradacja środowiska, mała aktywność gospodarcza, wysoka liczba imigrantów, grup etnicznych, narodowościowych lub uchodźców. Dodatkowo musi występować niski poziom wartości zasobów mieszkaniowych lub niski poziom wydajności energetycznej budynków. Wsparcie skierowane zostanie na renowację części wspólnych wielorodzinnych budynków mieszkalnych oraz na renowację i adaptację budynków na cele mieszkaniowe z przeznaczeniem dla rodzin o niskich dochodach lub osób o szczególnych potrzebach.

W ramach priorytetu można będzie realizować przedsięwzięcia z zakresu ochrony i odnowy zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym obiektów i zespołów zabytkowych, obiektów sakralnych, zespołów fortyfikacyjnych, budowli i zespołów obronnych, parków

³ Warszawski obszar metropolitalny w rozumieniu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko

zabytkowych oraz obiektów przemysłowych. Wsparcie uzyskają działania dotyczące digitalizacji zasobów dziedzictwa kulturowego. Możliwy będzie rozwój infrastruktury kulturalnej oraz infrastruktury społeczeństwa informacyjnego w obszarze kultury.

Wsparcie zostanie skierowane na rozwój infrastruktury turystycznej, sportowej i rekreacyjnej, w tym infrastruktury rowerowej. Możliwe będzie tworzenie produktów turystycznych. W ramach promocji turystyki wspierane będą imprezy promocyjne, programy rozwoju, centra informacji turystycznej oraz interaktywna sieć informacji intertetowej.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko
 Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007-2013
 Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Spodziewane rezultaty

Projekty przyczynią się do zwiększenia atrakcyjności miast dla lokowania nowych rodzajów działalności gospodarczej i powstania nowych miejsc pracy. Usprawnienia w infrastrukturze transportu publicznego oraz organizacji ruchu pozwolą na podniesienie poziomu usług transportowych. Odnowa zdegradowanych terenów zahamuje dalszą degradację infrastruktury i pogłębianie zjawiska wykluczenia społecznego oraz umożliwi rozwój sektora MSP i powstanie nowych miejsc pracy. Walory kulturowe zostaną wykorzystane dla podniesienia poziomu integracji społeczności regionu. Rozbudowa infrastruktury turystycznej oraz rozwój bazy sportowej i rekreacyjnej wpłynie na wzrost atrakcyjności miast oraz zwiększenie roli sektora turystyki w gospodarce regionu.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 10. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu V

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów mających na celu poprawę atrakcyjności miast	szt.	0	400	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu komunikacji miejskiej	szt.	0	20	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu rewitalizacji	szt.	0	90	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu kultury w miastach	szt.	0	150	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu turystyki w miastach	szt.	0	140	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 11. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu V

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba utworzonych miejsc pracy w miastach	szt.	0	160	rocznie	IZ
Liczba ludności korzystającej z transportu miejskiego	osoby	0	4 000	rocznie	IZ
Liczba utworzonych miejsc pracy w obszarze rewitalizowanym	osoby	0	30	rocznie	IZ
Liczba utworzonych miejsc pracy w sektorze kultury w miastach	osoby	0	30	rocznie	IZ
Liczba utworzonych miejsc pracy w turystyce w miastach	szt.	0	100	rocznie	IZ

Priorytet VI. Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji

Cel główny

Wzrost znaczenia turystyki jako czynnika stymulującego rozwój społeczno-gospodarczy regionu.

Cel szczegółowy

- Promocja i zwiększanie atrakcyjności turystycznej regionu.

Kategorie interwencji

- 24 - Ścieżki rowerowe
- 55 - Promowanie walorów przyrodniczych
- 56 - Ochrona i waloryzacja dziedzictwa przyrodniczego
- 57 - Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych
- 58 - Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego
- 59 - Rozwój infrastruktury kulturalnej
- 60 - Inne wsparcie dla poprawy usług kulturalnych

Priorytety celu Konwergencja

- 6) Turystyka, w tym promowanie walorów przyrodniczych jako potencjału dla zrównoważonego rozwoju turystyki; ochrona i waloryzacja dziedzictwa przyrodniczego w ramach wspierania rozwoju społeczno-gospodarczego; pomoc na rzecz poprawy jakości świadczenia usług turystycznych poprzez wprowadzanie nowych usług o większej wartości dodanej oraz na rzecz ułatwienia powstania nowych, zrównoważonych kierunków turystyki.
- 7) Inwestowanie w kulturę, w tym ochrona, promowanie i zachowanie dziedzictwa kulturowego; rozwój infrastruktury kulturalnej wspierającej rozwój społeczno-gospodarczy, zrównoważoną turystykę i zwiększoną atrakcyjność regionu; oraz pomoc na rzecz poprawy jakości świadczenia usług kulturalnych poprzez nowe usługi o większej wartości dodanej.

Uzasadnienie

Województwo mazowieckie odgrywa ważną rolę jako miejsce docelowe i główny krajowy ośrodek turystyki zagranicznej. Turystyka przyjazdowa skupia się jednak głównie w Warszawie. Natomiast na terenie województwa znajduje się wiele miejsc i obiektów o dużym znaczeniu kulturowym i środowiskowym.

Obok bogatej oferty kulturalnej do walorów turystycznych Mazowsza należą cenne obszary przyrodnicze, w tym Kampinoski Park Narodowy, parki krajobrazowe oraz doliny rzek Wisły, Bugu, Narwi, Pilicy, Wkry, Liwca, Orzyc i Omulew. Naturalne predyspozycje do rozwoju turystyki występują również w północno-wschodniej części województwa, położonej w obszarze funkcjonalnym „Zielone Płuca Polski”. Tereny te są dotychczas w niewielkim stopniu wykorzystane, przede wszystkim ze względu na brak odpowiedniego zagospodarowania i wyposażenia w infrastrukturę turystyczną. Problemem jest także brak skutecznej informacji turystycznej i promocji walorów regionu.

Wytworzenie w oparciu o wartości kulturowe, przyrodnicze i krajobrazowe atrakcyjnej oferty produktów turystycznych i ich skuteczna promocja na rynku krajowym

i międzynarodowym to szansa aktywizacji gospodarczej w sektorze turystyki dla lokalnej i regionalnej społeczności.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

W ramach priorytetu możliwa będzie realizacja przedsięwzięć, zlokalizowanych poza terenami miast, mających na celu wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych regionu dla rozwoju sektora turystyki.

Wspierane będą działania z zakresu ochrony i odnowy obiektów i zespołów zabytkowych lub historycznych służące poszerzeniu oferty turystycznej. Możliwa będzie digitalizacja zasobów dziedzictwa kulturowego. Wspierany będzie rozwój infrastruktury kulturalnej oraz społeczeństwa informacyjnego w obszarze kultury.

Wsparcie zostanie skierowane na rozwój infrastruktury turystycznej, sportowej i rekreacyjnej, w tym infrastruktury rowerowej. Możliwa będzie realizacja projektów polegających na tworzeniu produktów turystycznych oraz projektów sieciowych tworzących spójny produkt turystyczny. Wspierane będą działania dotyczące promocji walorów turystycznych regionu: imprezy promocyjne, programy rozwoju, centra informacji turystycznej, interaktywna sieć informacji internetowej oraz współpraca międzyregionalna w zakresie promocji regionu.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko

Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007-2013

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Spodziewane rezultaty

Rozwój sektora kultury i turystyki oraz promocja regionu umożliwi zbudowanie wizerunku Mazowsza jako miejsca atrakcyjnego dla mieszkańców, turystów oraz inwestorów. Rozwój działalności gospodarczej w sektorze turystyki wpłynie na powstanie nowych miejsc pracy.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 12. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu VI

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów z zakresu turystyki poza miastami	szt.	0	300	rocznie	IZ
Liczba projektów z zakresu kultury poza miastami	szt.	0	250	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 13. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu VI

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba utworzonych miejsc pracy w turystyce poza miastami	szt.	0	200	rocznie	IZ
Liczba utworzonych miejsc pracy w sektorze kultury poza miastami	szt.	0	60	rocznie	IZ

Priorytet VII. Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego

Cel główny

Poprawa dostępności i jakości infrastruktury o charakterze społecznym.

Cele szczegółowe

- Poprawa dostępności i jakości opieki zdrowotnej
- Poprawa dostępności i jakości infrastruktury edukacyjnej.
- Poprawa dostępności i jakości infrastruktury pomocy społecznej.

Kategorie interwencji

- 75 - Infrastruktura systemu oświaty
- 76 - Infrastruktura ochrony zdrowia
- 77 - Infrastruktura opiekuńczo-wychowawcza
- 79 - Pozostała infrastruktura społeczna

Priorytety celu Konwergencja

- 10) inwestycje w edukację, w tym w kształcenie zawodowe, przyczyniające się do podwyższenia atrakcyjności i jakości życia;
- 11) inwestycje w infrastrukturę ochrony zdrowia i infrastrukturę społeczną, które przyczyniają się do rozwoju regionalnego i lokalnego oraz podwyższenia jakości życia.

Uzasadnienie

Nowe wyzwania dotyczące konkurencyjności i spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej województwa i aktualne trendy demograficzne (starzenie się społeczeństwa, spadek liczby osób w wieku produkcyjnym) powodują konieczność podjęcia działań zmierzających do podniesienia jakości życia mieszkańców oraz pełnego i dobrego wykorzystania jakości kapitału ludzkiego i zasobów pracy.

Jednym z głównych wyznaczników atrakcyjności i konkurencyjności regionu, wpływających na jakość życia jego mieszkańców, jest odpowiednio rozwinięta, dostosowana do potrzeb oraz spełniająca standardy Unii Europejskiej infrastruktura społeczna.

Obecnie jakość i dostępność infrastruktury społecznej w regionie pozostaje nadal niewystarczająca w stosunku do występujących potrzeb. Dzisiejszy stan techniczny i infrastrukturalny obiektów służby zdrowia, dydaktycznych, pomocy społecznej, jak również ich wyposażenie, jest w województwie bardzo zróżnicowany i często zły. Wzmocnienie roli edukacji i oświaty oraz podniesienie standardów ochrony zdrowia, jak również i opieki społecznej, zapewni efektywność regionalnych zasobów pracy, co wpłynie na podniesienie poziomu konkurencyjności regionu.

Opieka zdrowotna i pomoc społeczna wymaga nowoczesnej infrastruktury, pozwalającej zarówno należycie zadbać o zdrowie i życie osób aktywnych na rynku pracy, jak i zapewniającej opiekę starszym i przewlekle chorym. Szeroko rozumiana ochrona zdrowia i życia jest kluczowym elementem przy tworzeniu potencjału społecznego regionu.

Dobre warunki do edukacji, na wszystkich poziomach, dzięki nowej lub zmodernizowanej infrastrukturze i nowoczesnym wyposażeniu, powinny sprawić, że kapitał ludzki będzie lepiej wykształcony i dostosowany do dynamicznych wymogów rynku pracy.

Dbłość o dostępność i jakość infrastruktury społecznej ma bardzo duże znaczenie w kontekście poziomu jakości życia mieszkańców, a tym samym szeroko rozumianych warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego, wydatnie wpływającego w dalszej perspektywie na rozwój gospodarczy regionu.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

Poprawa dostępności i jakości opieki zdrowotnej na szczeblu regionalnym i lokalnym będzie polegała przede wszystkim na modernizacji (w tym dostosowaniu do potrzeb osób niepełnosprawnych) placówek ochrony zdrowia oraz ich wyposażeniu w nowoczesny sprzęt zwiększający możliwości diagnozowania i leczenia. Wsparcie będzie skierowane na podniesienie jakości ochrony zdrowia, nie zaś na zwiększanie tego sektora.

W zakresie infrastruktury edukacyjnej realizowane będą projekty dotyczące budowy, rozbudowy, modernizacji (w tym dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych) i wyposażenia przedszkoli i szkół na każdym poziomie nauczania i przyszłolnej infrastruktury m.in.: sportowej, bibliotek, laboratoriów, zaplecza socjalno-bytowego, internatów, burs, kampusów.

Realizowane będą również projekty mające na celu budowę oraz poprawę jakości wyposażenia i modernizację (w tym dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych) przede wszystkim pobytowych, opiekuńczych domów pomocy społecznej.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Kapitał Ludzki
Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko

Spodziewane rezultaty

Głównym celem priorytetu jest poprawa jakości życia mieszkańców województwa oraz wzrost konkurencyjności regionu w zakresie dostępności i jakości infrastruktury społecznej. Realizowane w ramach priorytetu działania skutkować będą poprawą jakości kapitału ludzkiego na regionalnym rynku pracy. Ponadto spowodują zwiększenie mobilności osób pracujących.

Wzrost powszechności dostępu do świadczeń zdrowotnych wraz z rosnącą jakością opieki są niezbędnymi elementami rozwoju społeczno-gospodarczego i decydują w dużej mierze o poczuciu bezpieczeństwa społecznego.

Poprawa dostępności i jakości świadczonych usług medycznych wpłynie na podniesienie poziomu profilaktyki oraz poprawę stanu zdrowia mieszkańców regionu.

Ułatwienie dostępu do edukacji i poprawa jej warunków szczególnie na obszarach słabiej rozwiniętych wpłynie na podniesienie jakości kształcenia, co w efekcie spowoduje wzrost poziomu wykształcenia mieszkańców i wyrównanie różnic regionalnych. Stworzone zostaną warunki do rozwoju społeczeństwa o wysokich kwalifikacjach zawodowych, poszukiwanych na rynku pracy.

Działania podejmowane w obszarze pomocy społecznej pozwolą na poprawę dostępności i jakości usług związanych z opieką nad osobami starszymi bądź przewlekle chorymi, na które szczególnie w województwie mazowieckim wzrasta zapotrzebowanie społeczne.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 14. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu VII

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba obiektów infrastruktury ochrony zdrowia wspartych w wyniku realizacji projektu	szt.	0	110	rocznie	IZ
Liczba obiektów dydaktycznych i towarzyszących wspartych w wyniku realizacji projektu	szt.	0	180	rocznie	IZ
Liczba ośrodków pomocy społecznej wspartych w wyniku realizacji projektu	szt.	0	45	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 15. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu VII

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba osób korzystających z infrastruktury ochrony zdrowia wspartej w wyniku realizacji projektu	osób	0	90 000	rocznie	IZ
Liczba osób korzystających z infrastruktury edukacyjnej wspartej w wyniku realizacji projektu	osób	0	64 000	rocznie	IZ
Liczba miejsc w obiektach pomocy społecznej	szt.	0	4 000	rocznie	IZ

Priorytet VIII. Pomoc techniczna

Cel główny

Zapewnienie prawidłowego i efektywnego wykorzystania środków z EFRR poprzez wsparcie instytucji zaangażowanych w procesy programowania, zarządzania i wdrażania RPO WM.

Cele szczegółowe

- Wsparcie procesów wdrażania, zarządzania i programowania RPO WM.
- Poprawa kwalifikacji pracowników.
- Wsparcie procesów informacji i promocji RPO WM.

Kategorie interwencji

81 - Rozwiązania na rzecz podniesienia jakości opracowania, monitorowania, ewaluacji polityk i programów na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, wzmocnienie zdolności w zakresie realizacji polityk i programów

85 - Przygotowanie, realizacja, monitorowanie i kontrola

86 - Ocena, badania/ ekspertyzy, informacja i komunikacja

Uzasadnienie

Przejęcie przez regiony funkcji IZ powoduje zwiększenie ilości zadań związanych z procesami programowania, zarządzania i wdrażania RPO. W związku z tym należy zwrócić szczególną uwagę na jakość wykonywanych funkcji. Konieczne staje się wsparcie instytucjonalne administracji publicznej zaangażowanej w te procesy w zakresie: zatrudnienia odpowiednio wykwalifikowanego personelu, szkoleń pracowników, wyposażenia jednostek w niezbędny sprzęt (szczególnie komputerowy), organizacji i obsługi Komitetów Monitorujących, a także wsparcie działań informacyjnych i promocyjnych. W celu zagwarantowania ciągłości procesu programowania i zachowania właściwych standardów wykorzystania środków unijnych istotne jest przeznaczenie środków w ramach pomocy technicznej.

Przedsięwzięcia realizowane w ramach priorytetu

W ramach priorytetu wspierane będą działania dotyczące procesu zarządzania, wdrażania, monitorowania, kontroli, zapewnienia ciągłości programowania, a także wyboru i oceny projektów polegające na zapewnieniu odpowiedniej organizacji prac, podnoszeniu kwalifikacji kadry oraz wyposażenia technicznego. Możliwe też będzie finansowanie prowadzenia badań, analiz, sprawozdań oraz statystyk na potrzeby procesu zarządzania, wdrażania, monitorowania, ewaluacji oraz opracowywaniu dokumentów programowych. Wspierane też będą procesy szeroko rozumianej informacji i promocji funduszy strukturalnych.

Komplementarność z innymi Programami

Program Operacyjny Pomoc Techniczna

Spodziewane rezultaty

- zapewnienie skuteczności działania administracji zaangażowanej we wdrażanie RPO WM poprzez wsparcie w zakresie zatrudnienia personelu,
- zagwarantowanie sprawnej obsługi Komitetów Monitorujących i Komisji Oceniających Projekty,

- zapewnienie skuteczności kontroli,
- zapewnienie wysokich kwalifikacji personelu zaangażowanego w zarządzanie, wdrażanie i programowanie RPO WM,
- zapewnienie wystarczającej ilości biurowego sprzętu komputerowego i innego wyposażenia niezbędnego dla prawidłowego wdrażania programu,
- zapewnienie wsparcia eksperckiego niezbędnego dla prawidłowego funkcjonowania procesu wdrażania RPO WM,
- wsparcie procesu ewaluacji,
- zapewnienie skuteczności działań informacyjnych i promocyjnych.

Wskaźniki monitorowania

Wskaźniki produktu

Tabela wskaźników 16. – Wskaźniki produktu dla Priorytetu VIII

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Liczba projektów dot. wsparcia technicznego programu	szt.	0	250	rocznie	IZ
Liczba projektów dot. działań informacyjno-promocyjnych	szt.	0	180	rocznie	IZ

Wskaźniki rezultatu

Tabela wskaźników 17. – Wskaźniki rezultatu dla Priorytetu VIII

Nazwa wskaźnika	Jedn. miary	Wartość bazowa wskaźnika	Zakładana wartość w roku docelowym 2015	Częstotliwość pomiaru wskaźnika	Źródło danych
Zlecone ekspertyzy, analizy, oceny	szt.	0	50	rocznie	IZ
Zorganizowane konferencje, seminaria promujące RPO WM	szt.	0	20	rocznie	IZ

VI. Finansowanie

Zgodnie z zawartymi w Narodowych Strategicznych Ramach Odniesienia 2007-2013 wspierających wzrost gospodarczy i zatrudnienie (Narodowa Strategia Spójności) (dokument zaakceptowany przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r.) województwo mazowieckie będzie dysponowało w latach 2007-2013 kwotą wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości 1.831.496.698 euro.

Poniższe tabele przedstawiają szacunkową alokację środków publicznych wspólnotowych i krajowych dla województwa mazowieckiego na lata 2007-2013 w podziale na priorytety, lata, źródła finansowania i kategorie interwencji.

Tabela finansowa 1. Alokacja EFRR na Priorytety RPO WM 2007-2013 (w euro).

Priorytet	Środki UE (EFRR)	Rozkład procentowy
1	2	3
RPO WM	1 831 496 698	100,00
I. Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu	430 401 724	23,50
II. Przyspieszenie e-rozwoju Mazowsza	205 127 630	11,20
III. Regionalny system transportowy	538 460 029	29,40
IV. Inwestycje w ochronę środowiska	197 801 644	10,80
V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu	137 362 252	7,50
VI. Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji	102 563 815	5,60
VII. Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego	164 834 703	9,00
VIII. Pomoc techniczna	54 944 901	3,00

Tabela finansowa 2. Alokacja z EFRR i FS w ramach RPO WM w podziale na lata (w euro).

Lata	EFRR	FS	Ogółem
1	2	3	4=2+3
2007	256 751 672	0,00	256 751 672
2008	262 764 000	0,00	262 764 000
2009	268 736 738	0,00	268 736 738
2010	265 230 990	0,00	265 230 990
2011	260 278 305	0,00	260 278 305
2012	255 483 592	0,00	255 483 592
2013	262 251 401	0,00	262 251 401
2007-2013	1 831 496 698	0,00	1 831 496 698

Tabela finansowa 3. Podział środków dla RPO WM na priorytety oraz źródła finansowania (w euro).

Priorytet RPO WM	Wkład wspólnotowy	Krajowy wkład publiczny	Ogółem wkład publiczny	Wskaźnik wkładu funduszy UE	Dla celów informacyjnych	
					Pożyczki EBI	Inne instrumenty finansowe
1	2	3	4=2+3	5=2/4	6	7
Priorytet I	430 401 724	75 953 247	506 354 971	0,85	0	0
Priorytet II	205 127 630	36 199 011	241 326 641	0,85	0	0
Priorytet III	538 460 029	95 022 360	633 482 389	0,85	0	0
Priorytet IV	197 801 644	34 893 689	232 695 333	0,85	0	0
Priorytet V	137 362 252	24 240 404	161 602 656	0,85	0	0
Priorytet VI	102 563 815	18 099 516	120 663 331	0,85	0	0
Priorytet VII	164 834 703	29 208 488	194 043 191	0,85	0	0
Priorytet VIII	54 944 901	9 696 161	64 641 062	0,85	0	0
Ogółem	1 831 496 698	323 312 876	2 154 809 574	0,85	0	0

Tabela finansowa 4. Indykatory podział, według kategorii, (kwestie priorytetowe, forma finansowania, terytorium) zaprogramowanego wykorzystania wkładu funduszy w RPO WM 2007-2013 (w euro).

Kwestie priorytetowe		
Kod		Kwota
01	Działalność B+RT prowadzona w ośrodkach badawczych	44 200 018
02	Infrastruktura B+RT (w tym wyposażenie w sprzęt, oprzyrządowanie i szybkie sieci informatyczne łączące ośrodki badawcze) oraz specjalistyczne ośrodki kompetencji technologicznych	4 250 000
03	Transfer technologii i udoskonalanie sieci współpracy między MSP, między MSP a innymi przedsiębiorstwami, uczelniami, wszelkiego rodzaju instytucjami na poziomie szkolnictwa pomaturalnego, władzami regionalnymi, ośrodkami badawczymi oraz biegunami naukowymi i technologicznymi (parkami naukowymi i technologicznymi, technopoliami, itd.)	5 312 500
04	Wsparcie na rzecz rozwoju B+RT, w szczególności w MSP (w tym dostęp do usług związanych z B+RT w ośrodkach badawczych)	1 062 500
05	Usługi w zakresie zaawansowanego wsparcia dla przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw	2 624 375
06	Wsparcie na rzecz MSP w zakresie promocji produktów i procesów przyjaznych dla środowiska (wdrożenie efektywnych systemów zarządzania środowiskiem, wdrożenie i stosowanie/ użytkowanie technologii zapobiegania zanieczyszczeniom, wdrożenie czystych technologii do działalności produkcyjnej przedsiębiorstw)	8 925 000
07	Inwestycje w przedsiębiorstwa bezpośrednio związane z dziedziną badań i innowacji (innowacyjne technologie, tworzenie przedsiębiorstw przez uczelnie, istniejące ośrodki B+RT i przedsiębiorstwa, itp.)	162 237 331
08	Inne inwestycje w przedsiębiorstwa	76 500 000
09	Inne działania mające na celu pobudzenie badań, innowacji i przedsiębiorczości w MSP	134 215 000
10	Infrastruktura telekomunikacyjna (w tym sieci szerokopasmowe)	149 240 130
11	Technologie informacyjne i komunikacyjne (dostęp, bezpieczeństwo, interoperacyjność, zapobieganie zagrożeniom, badania, innowacje, treści cyfrowe, itp.)	5 950 000

12	Technologie informacyjne i komunikacyjne (sieci TEN-ICT)	0
13	Usługi i aplikacje dla obywateli (e-zdrowie, e-administracja, e-edukacja, eintegracja, itp.)	38 037 500
14	Usługi i aplikacje dla MSP (e-handel, kształcenie i szkolenie, tworzenie sieci, itp.)	11 900 000
15	Inne działania mające na celu poprawę dostępu MSP do TIK i ich wydajne użytkowanie	0
16	Kolej	0
17	Kolej (sieci TEN-T)	0
18	Tabor kolejowy	39 525 000
19	Tabor kolejowy (sieci TEN-T)	0
20	Autostrady	0
21	Autostrady (sieci TEN-T)	0
22	Drogi krajowe	0
23	Drogi regionalne/lokalne	438 577 194
24	Ścieżki rowerowe	11 687 500
25	Transport miejski	10 627 252
26	Transport multimodalny	0
27	Transport multimodalny (sieci TEN-T)	0
28	Inteligentne systemy transportu	8 500 024
29	Porty lotnicze	40 956 562
30	Porty	0
31	Śródlądowe drogi wodne (regionalne i lokalne)	0
32	Śródlądowe drogi wodne (sieci TEN-T)	0
33	Energia elektryczna	6 800 000
34	Energia elektryczna (sieci TEN-T)	0
35	Gaz ziemny	3 400 000
36	Gaz ziemny (sieci TEN-T)	0
37	Produkty ropopochodne	0
38	Produkty ropopochodne (sieci TEN-T)	0
39	Energia odnawialna: wiatrowa	2 720 000
40	Energia odnawialna: słoneczna	1 904 000
41	Energia odnawialna: biomasa	2 720 000
42	Energia odnawialna: hydroelektryczna, geotermiczna i pozostałe	8 160 000
43	Efektywność energetyczna, produkcja skojarzona (kogeneracja), zarządzanie energią	9 690 000
44	Gospodarka odpadami komunalnymi i przemysłowymi	43 324 450
45	Gospodarka i zaopatrzenie w wodę pitną	8 583 193
46	Oczyszczanie ścieków	68 000 000
47	Jakość powietrza	2 125 000
48	Zintegrowany system zapobiegania i kontroli zanieczyszczeń	2 125 000
49	Dostosowanie do zmian klimatu i łagodzenie ich skutków	0
50	Rewaloryzacja obszarów przemysłowych i rekultywacja skażonych gruntów	8 500 000
51	Promowanie bioróżnorodności i ochrony przyrody (w tym NATURA 2000)	1 700 000
52	Promowanie czystego transportu miejskiego	10 901 250
53	Zapobieganie zagrożeniom (w tym opracowanie i wdrażanie planów i instrumentów zapobiegania i zarządzania zagrożeniami naturalnym i technologicznym)	17 000 000
54	Inne działania na rzecz ochrony środowiska i zapobiegania zagrożeniom	2 125 000
55	Promowanie walorów przyrodniczych	11 050 000
56	Ochrona i waloryzacja dziedzictwa przyrodniczego	44 370 000
57	Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych	20 485 000
58	Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego	35 371 315

59	Rozwój infrastruktury kulturalnej	25 500 000
60	Inne wsparcie dla poprawy usług kulturalnych	21 675 000
61	Zintegrowane projekty na rzecz rewitalizacji obszarów miejskich i wiejskich	13 260 000
62	Rozwój systemów i strategii uczenia się przez całe życie w przedsiębiorstwach; szkolenia i usługi na rzecz zwiększenia zdolności adaptacyjnych pracowników do zmian; promowanie przedsiębiorczości i innowacji	0
63	Opracowywanie i upowszechnianie innowacyjnych i bardziej wydajnych form organizacji pracy	0
64	Rozwój specjalistycznych usług w zakresie zatrudnienia, szkolenia i wsparcia w związku z restrukturyzacją sektorów i przedsiębiorstw, rozwój systemów przewidywania zmian w sferze zatrudnienia i zapotrzebowania na kwalifikacje i przyszłych wymogów w zakresie zatrudnienia i kwalifikacji	0
65	Modernizacja i wzmacnianie instytucji rynku pracy	0
66	Wdrażanie aktywnych i prewencyjnych instrumentów rynku pracy	0
67	Działania na rzecz aktywnego starzenia się oraz wydłużania życia zawodowego	0
68	Wsparcie na rzecz samozatrudnienia i zakładania działalności gospodarczej	0
69	Działania na rzecz zwiększenia trwałego udziału kobiet w zatrudnieniu oraz ich rozwoju zawodowego w perspektywie zmniejszenia dyskryminacji ze względu na płeć na rynku pracy oraz lepszego godzenia życia zawodowego z prywatnym, a zwłaszcza większego dostępu do usług opiekuńczo-wychowawczych nad dziećmi i osobami zależnymi	0
70	Konkretne działania na rzecz zwiększenia udziału migrantów w zatrudnieniu w perspektywie wzmocnienie ich integracji społecznej	0
71	Ścieżki integracji i powrotu do zatrudnienia dla osób w gorszym położeniu; zwalczanie dyskryminacji w dostępie do rynku pracy i rozwoju kariery zawodowej oraz promowanie akceptacji dla różnorodności w miejscu pracy	0
72	Opracowywanie, uruchomienie i wdrożenie reform systemów kształcenia i szkolenia celem zwiększenia zdolności do zatrudnienia, zwiększenia stopnia dostosowania systemów kształcenia i szkolenia podstawowego i zawodowego do potrzeb rynku pracy, oraz systematycznej aktualizacji kwalifikacji kadry systemu oświaty w perspektywie gospodarki opartej na innowacji i wiedzy	0
73	Działania na rzecz zwiększenia udziału w kształceniu i szkoleniu przez całe życie, w szczególności poprzez przedsięwzięcia na rzecz ograniczenia przedwczesnego porzucania skolaryzacji oraz zminimalizowania dyskryminacji ze względu na płeć oraz poprzez działania na rzecz poprawy jakości i dostępu do kształcenia i szkoleń na poziomie początkowym, zawodowym i wyższym	0
74	Rozwój potencjału ludzkiego w zakresie badań i innowacji, w szczególności poprzez studia podyplomowe i szkolenia naukowców oraz poprzez współpracę sieciową między uczelniami, ośrodkami badawczymi i przedsiębiorstwami	0
75	Infrastruktura systemu oświaty	76 181 250
76	Infrastruktura ochrony zdrowia	61 240 953
77	Infrastruktura opiekuńczo-wychowawcza	12 750 000
78	Infrastruktura mieszkalnictwa	45 900 000
79	Pozostała infrastruktura społeczna	14 662 500
80	Promowanie partnerstw, paktów i inicjatyw poprzez tworzenie sieci współpracy odnośnych podmiotów	0
81	Rozwiązania na rzecz podniesienia jakości opracowania, monitorowania, ewaluacji polityk i programów na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, wzmocnienie zdolności w zakresie realizacji polityk i programów	27 625 000
82	Rekompensata podniesionych kosztów związanych z utrudnionym dostępem oraz rozproszeniem terytorialnym	0
83	Szczególne działania na rzecz zrekompensowania podniesionych kosztów wynikających z wielkości rynku	0

84	Szczególne działania na rzecz zrekompensowania podniesionych kosztów związanych z warunkami klimatycznymi i ukształtowania terenu	0
85	Przygotowanie, realizacja, monitorowanie i kontrola	13 507 401
86	Ocena, badania/ ekspertyzy, informacja i komunikacja	13 812 500
Ogółem		1 831 496 698

Forma finansowania

Kod		Kwota
01	Pomoc bezzwrotna	1 831 496 698
02	Pomoc (pożyczka, dotacja na spłatę oprocentowania, gwarancje)	0
03	Kapitał podwyższonego ryzyka (nabycie udziałów, fundusze kapitału podwyższonego ryzyka)	0
04	Inne formy finansowania	0
Ogółem		1 831 496 698

Terytorium

Kod		Kwota
01	Obszar miejski	1 140 472 994
02	Obszar górski	0
03	Wyspy	0
04	Obszar o niskiej i bardzo niskiej gęstości zaludnienia	0
05	Obszary wiejskie (poza obszarami góorskimi, wyspami lub o niskiej i bardzo niskiej gęstości zaludnienia)	691 023 704
06	Dawne granice zewnętrzne UE (po 30.04.2004 r.)	0
07	Region peryferyjny	0
08	Obszar współpracy transgranicznej	0
09	Obszar współpracy transnarodowej	0
10	Obszary współpracy międzyregionalnej	0
00	Nie dotyczy	0
Ogółem		1 831 496 698

VII. Wdrażanie

1. System instytucjonalny

Kompetencje instytucji zaangażowanych w zarządzanie regionalnego programu operacyjnego

Koordynacja

Koordynacja na poziomie NSRO - Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego

Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego prowadzi nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu realizacji NSRO, a także odpowiada za prowadzenie badań ewaluacyjnych na poziomie NSRO, w tym badań horyzontalnych oraz badań uzupełniających i badań *ad hoc*, wynikających z monitorowania realizacji NSRO.

Koordynacja 16 Regionalnych Programów Operacyjnych – Instytucja Koordynująca Regionalne Programy Operacyjne

Funkcję Instytucji Koordynującej RPO (IK RPO) pełnić będzie Minister właściwy do spraw Rozwoju Regionalnego obsługiwany w przedmiotowym zakresie przez Departament Koordynacji Programów Regionalnych (DPR) w ramach MRR.

IK RPO odpowiedzialna jest w szczególności za:

- weryfikację regionalnych programów operacyjnych pod względem ich zgodności z NSRO,
- negocjowanie regionalnych programów operacyjnych z KE we współpracy z instytucjami zarządzającymi RPO,
- zapewnienie spójności stosowanych wytycznych;
- monitorowanie efektów wdrażania RPO w regionach (analizy porównawcze).

Wzajemne relacje oraz szczegółowy zakres obowiązków i podział zadań między IK RPO a Instytucją Zarządzającą RPO WM zostanie określony w porozumieniu zawartym między tymi instytucjami.

Zarządzanie Regionalnym Programem Operacyjnym

Instytucja Zarządzająca RPO

Funkcję Instytucji Zarządzającej RPO WM pełni Zarząd Województwa Mazowieckiego. Instytucja Zarządzająca, zgodnie z art. 60 rozporządzenia Rady nr 1083/2006, jest odpowiedzialna za zarządzanie regionalnym programem operacyjnym i jego realizację zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a w szczególności za:

- zapewnienie, że operacje są wybierane do finansowania zgodnie z kryteriami mającymi zastosowanie do regionalnego programu operacyjnego oraz że spełniają one mające zastosowanie zasady wspólnotowe i krajowe przez cały okres ich realizacji;
- weryfikację, że współfinansowane towary i usługi są dostarczone oraz że wydatki zadeklarowane przez beneficjentów na operacje zostały rzeczywiście poniesione i są zgodne z zasadami wspólnotowymi i krajowymi;

- zapewnienie istnienia informatycznego systemu rejestracji i przechowywania zapisów księgowych dla każdej operacji w ramach regionalnego programu operacyjnego oraz zapewnienie, że dane na temat realizacji, niezbędne do celów zarządzania finansowego, monitorowania, weryfikacji, audytu i oceny są gromadzone;
- zapewnienie utrzymywania przez beneficjentów i inne podmioty uczestniczące w realizacji operacji odrębnego systemu księgowego albo odpowiedniego kodu księgowego dla wszystkich transakcji związanych z operacją, bez uszczerbku dla krajowych zasad księgowych;
- zapewnienie, że ocena regionalnego programu operacyjnego, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1083/2006 jest prowadzona zgodnie z art. 47 ww. rozporządzenia;
- ustanowienie procedur dla zapewnienia, że wszystkie dokumenty dotyczące wydatków i audytów, wymagane do zapewnienia właściwej ścieżki audytu, są przechowywane zgodnie z wymogami art. 90 rozporządzenia Rady nr 1083/2006;
- zapewnienie otrzymywania przez instytucję certyfikującą wszystkich niezbędnych informacji o procedurach i weryfikacjach prowadzonych w odniesieniu do wydatków na potrzeby poświadczenia;
- kierowanie pracą komitetu monitorującego i dostarczanie mu dokumentacji wymaganej w celu umożliwienia monitorowania jakościowego realizacji programu operacyjnego w świetle jego szczegółowych celów;
- opracowanie i przedkładanie Komisji rocznych i końcowych sprawozdań z realizacji, po ich uprzednim zatwierdzeniu przez komitet monitorujący;
- zapewnianie przestrzegania wymogów w zakresie informacji i promocji ustanowionych w art. 69 rozporządzenia Rady nr 1083/2006;
- dostarczanie Komisji Europejskiej informacji umożliwiających jej dokonanie oceny dużych projektów.

Instytucja Zarządzająca RPO WM może zlecić wykonywanie części swoich zadań o charakterze zarządczym lub operacyjnym do innych podmiotów. Dokonując delegacji, Instytucja Zarządzająca RPO WM zachowuje jednak całkowitą odpowiedzialność za całość realizacji RPO WM.

Instytucja Certyfikująca

Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, jako odpowiedzialny za ustanowienie systemu certyfikacji zgodnego z wymogami prawa unijnego oraz prawa polskiego oraz za zapewnienie jego właściwego funkcjonowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi ogólne zasady i procedury certyfikacji, które będą podstawą do działania dla wszystkich instytucji certyfikujących.

Funkcję instytucji odpowiedzialnej za certyfikację wydatków ponoszonych w ramach wszystkich RPO pełni odrębna komórka organizacyjna (niezależna od IZ) utworzona w strukturze MRR.

Instytucja certyfikująca programu operacyjnego odpowiada w szczególności za:

- opracowanie i przedłożenie Komisji poświadczonych deklaracji wydatków i wniosków o płatność;
- poświadczanie, że deklaracja wydatków jest dokładna, wynika z wiarygodnych systemów księgowych i jest oparta na weryfikowalnej dokumentacji uzupełniającej;
- poświadczanie, że zadeklarowane wydatki są zgodne z mającymi zastosowanie zasadami wspólnotowymi i krajowymi oraz zostały poniesione w związku

z operacjami wybranymi do finansowania zgodnie z kryteriami mającymi zastosowanie do programu i spełniają zasady wspólnotowe i krajowe;

- zapewnienie, do celów poświadczenia, że otrzymała od instytucji zarządzającej odpowiednie informacje na temat procedur i weryfikacji prowadzonych w związku z wydatkami zawartymi w deklaracjach wydatków;
- uwzględnianie, do celów poświadczenia, wyników wszystkich audytów przeprowadzanych przez instytucję audytową lub na jej odpowiedzialność;
- utrzymywanie w formie elektronicznej zapisów księgowych dotyczących wydatków zadeklarowanych Komisji;
- prowadzenie ewidencji kwot podlegających procedurze odzyskiwania i kwot wycofanych po anulowaniu całości lub części wkładu dla operacji. Kwoty odzyskane są zwracane do budżetu ogólnego Unii Europejskiej przed zamknięciem programu operacyjnego poprzez potrącenie ich z następnej deklaracji wydatków;
- tam gdzie jest to przewidziane - weryfikacja i zatwierdzanie podręczników regionalnych pośredniczących instytucji certyfikujących.

Instytucja certyfikująca dla RPO deleguje na podstawie zawartego porozumienia część funkcji związanych z certyfikacją do urzędów wojewódzkich.

Instytucja Audytowa

Dla RPO funkcję instytucji audytowej (IA) pełni Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. Zadania te są wykonywane za pośrednictwem wyodrębnionej komórki organizacyjnej w Ministerstwie Finansów, tj. Departamentu Certyfikacji i Poświadczeń Środków z Unii Europejskiej oraz urzędów kontroli skarbowej.

IA jest odpowiedzialna za zapewnienie, że audyty systemu zarządzania i kontroli programu operacyjnego oraz kontrole projektów przeprowadzane na podstawie odpowiedniej próby są przeprowadzane zgodnie z międzynarodowo uznanymi standardami audytu.

IA realizuje zadania określone w art. 62 oraz art. 71 ust. 2 Rozporządzenia Rady nr 1083/2006. Zadania te dotyczą przede wszystkim:

- zapewnienia prowadzenia audytów w celu weryfikacji skutecznego funkcjonowania systemu zarządzania i kontroli programu operacyjnego;
- zapewnienia prowadzenia audytów operacji na podstawie stosownej próby w celu weryfikacji zadeklarowanych wydatków;
- przedstawianie Komisji, w terminie dziewięciu miesięcy od zatwierdzenia programu operacyjnego, strategii audytu obejmującej podmioty, które będą przeprowadzać audyty, metodologię, która zostanie zastosowana, metody doboru próbek danych dla potrzeb audytu operacji oraz indykatywne rozplanowanie audytów w celu zapewnienia przeprowadzenia audytu głównych podmiotów oraz równomiernego rozkładu audytów w całym okresie programowania;
- przedkładanie Komisji rocznego sprawozdania audytowego, przedstawiającego wyniki audytów przeprowadzonych w okresie poprzednich 12 miesięcy, zakończonym dnia 30 czerwca danego roku, zgodnie ze strategią audytu dla programu operacyjnego oraz informującego o wszelkich brakach wykrytych w systemach zarządzania i kontroli programu. Pierwsze sprawozdanie, które należy złożyć do dnia 31 grudnia 2008 r., obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. Informacje dotyczące audytów przeprowadzonych po dniu 1 lipca 2015 r. zostają włączone do końcowego sprawozdania audytowego, stanowiącego uzupełnienie deklaracji zamknięcia;

- wydawanie opinii, na podstawie kontroli i audytów przeprowadzonych na jej odpowiedzialność, w kwestii tego, czy system zarządzania i kontroli funkcjonuje skutecznie, tak aby dawać racjonalne zapewnienie, że deklaracje wydatków przedstawione Komisji są prawidłowe, oraz aby dawać tym samym racjonalne zapewnienie, że transakcje będące ich podstawą są zgodne z prawem i prawidłowe;
- przedkładanie, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 88 rozporządzenia Rady nr 1083/2006, deklaracji częściowego zamknięcia zawierającej ocenę zgodności z prawem i prawidłowości danych wydatków;
- przedłożenie Komisji, nie później niż dnia 31 marca 2017 r. deklaracji zamknięcia, zawierającej ocenę zasadności wniosku o wypłatę salda końcowego oraz zgodności z prawem i prawidłowości transakcji będących podstawą wydatków objętych końcową deklaracją wydatków, do której dołącza się końcowe sprawozdanie audytowe.

Z przeprowadzonych czynności audytowych IA opracowuje sprawozdania wraz z ewentualnymi rekomendacjami. Za wdrożenie rekomendacji w terminach określonych IA odpowiedzialna jest IZ RPO WM.

Institucja właściwa dla otrzymywania płatności pochodzących z Komisji Europejskiej

Środki przekazywane przez Komisję Europejską jako zaliczki, płatności okresowe i płatności salda końcowego na rzecz programów operacyjnych będą wpływać na wyodrębnione rachunki bankowe zarządzane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Institucja odpowiedzialna za dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów

Institucją właściwą będzie Instytucja Zarządzająca RPO WM.

2. Monitorowanie

Komitet Monitorujący RPO WM zostanie powołany w ciągu trzech miesięcy od daty przekazania Polsce decyzji o zatwierdzeniu programu przez Komisję Europejską. W skład Komitetu wejdą przedstawiciele m.in. instytucji zarządzającej, ewentualnie instytucji pośredniczących, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego jako koordynatora RPO, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, samorządów terytorialnych oraz partnerów społecznych i gospodarczych.

Komitet Monitorujący RPO WM upewnia się co do skuteczności i jakości realizacji regionalnego programu operacyjnego zgodnie z następującymi przepisami:

- analizuje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach regionalnego programu operacyjnego w terminie sześciu miesięcy od zatwierdzenia programu operacyjnego i zatwierdza wszelkie zmiany tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- dokonuje okresowego przeglądu postępów na drodze do osiągnięcia konkretnych celów programu operacyjnego na podstawie dokumentów przedkładanych przez instytucję zarządzającą;
- analizuje wyniki wdrażania, w szczególności osiągnięcie celów określonych dla każdej osi priorytetowej oraz oceny, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1083/2006;
- analizuje i zatwierdza roczne i końcowe sprawozdania z realizacji, o których mowa w art. 67 rozporządzenia Rady nr 1083/2006;
- jest informowany o treści rocznego sprawozdania audytowego lub jego części odnoszącej się do regionalnego programu operacyjnego i o wszelkich istotnych uwagach, jakie Komisja może przedstawić po przeanalizowaniu tego sprawozdania lub odnoszących się do tej części sprawozdania;

- może występować do instytucji zarządzającej z wnioskiem o przeprowadzenie wszelkiego rodzaju przeglądów lub analizy programu operacyjnego mogących prawdopodobnie przyczynić się do osiągnięcia celów funduszy, o których mowa w art. 3 rozporządzenia Rady nr 1083/2006, lub do usprawnienia jego zarządzania programem, w tym zarządzania finansowego;
- analizuje i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji w sprawie wkładu funduszy.

3. Ewaluacja

Obowiązek przeprowadzenia oceny (ewaluacji) programu operacyjnego wynika z zapisów art. 47 Rozporządzenia (WE) 1083/2006. Prowadzone oceny mają na celu poprawę jakości, efektywności i spójności pomocy strukturalnej Unii Europejskiej w ramach RPO WM. Przed rozpoczęciem realizacji RPO WM dokonana zostanie ocena ex-ante. W trakcie realizacji programu dokonywane będą roczne oceny realizacji programu (on-going) oraz ocena ex-post, czyli ocena po zakończeniu realizacji programu.

Ocena skuteczności podejmowanych działań, zarówno na podstawie określonych wskaźników rzeczowych, osiągniętego wyniku finansowego jak i oceny sprawności systemu administracyjnego uruchamiania środków publicznych stanowić będzie podstawę dla oceny postępów realizacji RPO WM.

Badania ewaluacyjne będą realizowane przez niezależne podmioty zewnętrzne, a wyniki ewaluacji udostępniane opinii publicznej oraz przekazywane do Krajowej Jednostki Oceny usytuowanej w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego.

Za przeprowadzenie oceny programu odpowiada Instytucja Zarządzająca RPO WM.

Ocena szacunkowa – przed rozpoczęciem realizacji programu (ewaluacja ex-ante)

Celem oceny ex-ante jest optymalizacja alokacji środków budżetowych programów operacyjnych i poprawa jakości programowania. Ocena szacunkowa obejmuje analizę silnych i słabych stron państwa, danego regionu lub sektora, jak również ich potencjału, w szczególności:

- ocenę sytuacji społeczno-gospodarczej, w tym trendów na krajowym rynku pracy z uwzględnieniem szans zawodowych kobiet i mężczyzn,
- ocenę stanu środowiska wraz z rozwiązaniami zapewniającymi zgodność z krajową i wspólnotową polityką w tym zakresie,
- ocena uwzględnia również analizę sytuacji Polski (regionu, sektora) w kategoriach konkurencyjności i innowacyjności, małych i średnich przedsiębiorstw, zatrudnienia i rynku pracy.

Ocena ad hoc oraz ocena bieżąca (on-going)

Sprawozdania roczne, przygotowywane przez jednostkę oceny dla RPO WM powinny zawierać następujące informacje:

- postęp we wdrażaniu RPO WM oraz jego priorytetów,
- stan wykonania finansowego RPO WM,
- stan wykonania finansowego w rozbiciu na kategorie pomocy, przyjęte przez Komisję,
- kroki podjęte przez Instytucję Zarządzającą oraz przez Komitet Monitorujący RPO w celu zagwarantowania jakości i skuteczności procesu wdrażania,
- działania podjęte w związku z promocją i informacją na temat RPO WM,
- dotyczące znaczących problemów związanych z przestrzeganiem prawa wspólnotowego oraz podjętych środków zaradczych,

- dotyczące o postępie i finansowaniu dużych projektów,
- na temat przypadków wykrycia zasadniczych modyfikacji.

Ocena na zakończenie programu operacyjnego (ex-post)

Ocena po zakończeniu dokonywana jest przez Komisję Europejską we współpracy z Państwem Członkowskim i Instytucją Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Mazowieckiego 2007-2013. Ocena ta analizuje zakres wykorzystania środków, efektywność i skuteczność programowania polityki spójności UE, wpływ społeczno-gospodarczy i wpływ na priorytety Wspólnoty. Ocena jest prowadzona dla każdego celu i ma za zadanie wyciągnięcie wniosków dla polityki, dotyczących spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Określa ona czynniki przyczyniające się do osiągnięcia sukcesu lub porażki realizacji programu operacyjnego i wskazuje dobre praktyki.

4. Kontrola

Zgodnie z zapisami art. 60 Rozporządzenia Rady (WE) 1083/2006 podstawową funkcją kontrolną IZ jest weryfikacja wydatków polegająca na sprawdzeniu dostarczenia towarów i usług współfinansowanych w ramach projektów, faktyczność poniesienia wydatków oraz ich zgodność z zasadami wspólnotowymi i krajowymi. Z uwagi na fakt, iż w celu realizacji RPO Instytucja Zarządzająca deleguje część swoich zadań innym podmiotom, jest ona zobowiązana do prowadzenia kontroli systemowej.

Zasady kontroli systemowej określa IZ, uwzględniając wytyczne wynikające z przepisów art. 60 rozporządzenia ogólnego.

5. Wymiana danych elektronicznych w celu spełnienia wymogów dotyczących płatności, monitoringu i oceny

Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego odpowiada za zapewnienie funkcjonowania bezpiecznego systemu elektronicznej wymiany informacji z Komisją Europejską oraz udzielanie akredytacji dostępu do systemu instytucjom zaangażowanym we wdrażanie programów operacyjnych. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego prowadzi nadzór nad systemem informatycznym i określa standardy w zakresie gromadzenia danych przez wszystkich uczestników systemu realizacji NSRO.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych odpowiada za budowę i rozwój systemu informatycznego na podstawie standardów w zakresie gromadzenia danych określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

IZ RPO WM we współpracy z koordynatorem NSRO odpowiada za wprowadzanie danych do systemu informatycznego oraz wprowadzenie systemu lokalnego.

6. Przepływy finansowe

Środki przekazywane przez Komisję Europejską jako zaliczki, płatności okresowe i płatność końcowa będą wpływać na wyodrębniony rachunek bankowy prowadzony w euro przez Ministra Finansów w Narodowym Banku Polskim. Środki z rachunku, po przewalutowaniu na złote będą przekazywane na centralny rachunek dochodów budżetu państwa i będą stanowiły jego dochód.

Następnie środki z budżetu państwa przekazywane będą na rzecz RPO WM, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, procedurami w tym zakresie oraz postanowieniami kontraktu wojewódzkiego, zawartego na podstawie art. 20 ust. 5 Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Na podstawie kontraktu wojewódzkiego samorząd województwa jako IZ RPO będzie otrzymywać środki z budżetu państwa, w postaci dotacji rozwojowej na wydatki służące finansowaniu realizacji RPO, w ramach rocznych limitów określonych w ustawie budżetowej. Limity te będą określane w uzgodnieniu z MRR w toku prac nad ustawą budżetową na podstawie tabeli płatności RPO oraz wieloletnich limitów zobowiązań określonych dla RPO, tak, aby zapewnić sprawną i terminową realizację programu. Dotacja będzie stanowiła dochód samorządu województwa.

Dotacja może być przekazana w formie zaliczki lub zwrotu wydatków poniesionych na realizację RPO, na podstawie uzgodnionego harmonogramu, przygotowanego przez samorząd województwa.

Podstawą do przekazania pierwszej dotacji rozwojowej na rzecz RPO jest decyzja Komisji Europejskiej o zatwierdzeniu programu. Kolejne dotacje będą przekazywane zgodnie z ustaleniami obowiązującymi w tym zakresie.

Płatności na rzecz beneficjentów RPO będą dokonywane przez IZ, w formie refundacji poniesionych wydatków lub zaliczki. Podstawą do przekazania środków będzie umowa pomiędzy jedną z ww. instytucji a beneficjentem oraz poprawnie sporządzony i zatwierdzony wniosek o płatność.

Środki będą przekazywane na wskazane przez beneficjentów rachunki, głównie w formie refundacji. W uzasadnionych przypadkach, jeśli przemawia za tym istotny interes kategorii beneficjentów lub specyfika projektów (działań), środki będą mogły być przekazywane w formie zaliczki.

W przypadku projektów własnych IZ środki będą przyznawane na podstawie uchwały Zarządu Województwa.

W oparciu o zestawienie wniosków o płatność beneficjentów, IZ przekazuje IC zbiorcze wnioski o płatność.

IC po pozytywnej weryfikacji wniosku przesyła go do Komisji Europejskiej celem refundacji poniesionych wydatków.

7. Informacja i promocja

IZ PO jest odpowiedzialna za przeprowadzenie działań informacyjnych i promocyjnych związanych z wykorzystaniem funduszy strukturalnych. Działania informacyjne i promocyjne mają na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu wiedzy o możliwościach pozyskania wsparcia finansowego z funduszy Unii Europejskiej oraz stworzenie dobrego klimatu dla absorpcji pomocy strukturalnej w Polsce. Działania informacyjne i promocyjne będą realizowane przede wszystkim poprzez:

- informowanie potencjalnych i aktualnych beneficjentów o możliwościach korzystania ze wsparcia na realizację projektów w ramach RPO,
- informowanie opinii publicznej o zasięgu i rozmiarze wsparcia wspólnotowego dla poszczególnych projektów oraz ich rezultatach,
- informowanie beneficjentów o wielkości współfinansowania ze strony Wspólnoty,
- prowadzenie punktów informacyjnych, publikacje wydawnictw informacyjnych, organizację seminariów informacyjnych i szkoleniowych, doradztwo.

Działania informacyjne i promocyjne podlegają regularnej ewaluacji programu oraz ocenie dokonywanej przez Komitet Monitorujący RPO. Informacja i promocja musi odpowiadać wymogom określonym w odpowiednim rozporządzeniu Komisji Europejskiej

Plan promocji RPO WM zostanie opracowany po zatwierdzeniu dokumentu przez Zarząd Województwa. Plany te muszą być zgodne z założeniami Strategii Komunikacji opracowanej przez instytucję koordynującą promocję i informację NSS we współpracy z instytucjami zarządzającymi programami operacyjnymi.

VIII. Wnioski i rekomendacje z oceny ex-ante

Raport „Ocena szacunkowa projektu programu operacyjnego na lata 2007-2013 Województwa Mazowieckiego” powstał w ramach ekspertyzy „Ocena szacunkowa projektów 16-stu Regionalnych Programów Operacyjnych oraz Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013” zrealizowanej przez WYG International Sp. z o.o. na zamówienie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

Ocena zawiera wszystkie standardowe elementy, przewidziane dla oceny programów operacyjnych i uwzględnienia specyfikę regionów. Metodologia oceny jest zgodna z metodologią oceny ex-ante programów operacyjnych na lata 2007-2013, określonej przez Komisję Europejską, w październiku 2005 roku.

Zakres oceny RPO obejmuje:

- weryfikację analizy społeczno-ekonomicznej oraz jej jakości w świetle zidentyfikowanych potrzeb rozwoju regionu (zadanie badawcze 1),
- ocenę uzasadnienia ekonomicznego oraz spójności wewnętrznej części projekcyjnej RPO (zadanie badawcze 2),
- ocenę spójności zewnętrznej części RPO z politykami wspólnotowymi, krajowymi i regionalnymi (zadanie badawcze 3),
- ocenę oczekiwanego rezultatu i oddziaływania (zadanie badawcze 4),
- ocenę proponowanego systemu wdrażania programu operacyjnego (zadanie badawcze 5).

Każde zadanie badawcze zawiera rozwinięcie oraz wnioski i rekomendacje, dla potrzeb doskonalenia treści RPO WM.

Założenia RPO WM oceniano w świetle następujących dokumentów:

- Strategiczne Wytyczne Wspólnoty - w odniesieniu do poziomu Unii Europejskiej,
- Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Strategia Rozwoju Kraju, programy i polityki ochrony środowiska w skali kraju - w odniesieniu do poziomu krajowego,
- Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 - w odniesieniu do poziomu regionalnego,
- innych dokumentów dotyczących procesów gospodarczych i społecznych, ekologii oraz zagospodarowania przestrzennego.

Należy zwrócić uwagę na problem równoległości procesu programowania i prowadzonej oceny, która zaistniała co najmniej w trzech wymiarach, jednocześnie przebiegał proces tworzenia podstaw prawnych dla programów operacyjnych, ich konstruowanie i modyfikowanie oraz ocena. Uwarunkowania te stanowiły istotne ograniczenie, tak dla regionów w przygotowujących przedmiotowe programy regionalne, jak i dla zespołu dokonującego ich ewaluacji.

Ma to określone konsekwencje dla sposobu przedstawienia oceny w raporcie. W ustaleniach z Instytucją zlecającą (MRR) przyjęto, że podstawą przeprowadzanej oceny są wersje RPO dostarczone przez MRR Zespołowi ewaluacji do 31 sierpnia 2006 r. Po tym okresie zaktualizowane wersje dokumentów były jedynie rozpatrywane pod kątem wpływu dokonanych zmian na oceny przedstawiane w tekście raportu.

Podobne ustalenie dotyczy Oceny efektu makroekonomicznego RPO, a także Prognozy oddziaływania na środowisko, z tym, że graniczną datą przekazania dokumentów był 15 września 2006 r.

Diagnoza programu operacyjnego (Zadanie 1).

Przeprowadzona ocena ex-ante części diagnostycznej RPO WM pozwala sformułować następujące wnioski:

- dobór kryteriów wyboru dziedzin diagnozy jest zgodny z najważniejszymi problemami rozwoju społeczno-gospodarczego województwa,
- formułowane rozpoznania diagnostyczne, uwzględniają specyfikę Województwa i są trafne,
- formułowane tendencje rozwoju opisywanych zjawisk i procesów społeczno-gospodarczych są użyteczne oraz trafne,
- poprawnie sformułowana analiza SWOT.

Z przeprowadzonej oceny wysunąć można następujące uwagi oraz propozycje zmian:

- zastosowanie prostej metody rozpoznania trendów rozwojowych oraz prognoz w celu podkreślenia czynników stymulujących bądź hamujących procesy gospodarcze,
- szersze ujęcie uwarunkowań zewnętrznych województwa, jak również przyszłych tendencji ich kształtowania,
- uwzględnienie w analizie SWOT istotnych elementów opisanych w części diagnostycznej,
- rozważenie w przypadku analizy SWOT możliwości występowania oddziaływań pomiędzy mocnymi i słabymi stronami a szansami i zagrożeniami,
- wprowadzenie nowszych danych statystycznych.

Uwagi zostały uwzględnione zarówno w diagnozie jak i analizie SWOT. Został dodany podrozdział „Zewnętrzne uwarunkowania rozwoju województwa”.

Część projekcyjna programu operacyjnego (Zadanie 2).

Część projekcyjna RPO WM charakteryzuje się:

- przejrzystością struktury celów, priorytetów oraz działań,
- spójnością relacji pomiędzy częścią diagnostyczną a projekcyjną.

Wybór celów oraz priorytetów rozwoju społeczno-gospodarczego województwa jest uzasadniony.

Z przeprowadzonej oceny wysunąć można następujące uwagi oraz propozycje:

- ze względu na dużą ilość priorytetów należy zastanowić się nad nadaniem im rangi lub zaprojektowaniem ram czasowych dla ich realizacji,
- należy wziąć pod uwagę rozważania o wzajemnej relacji priorytetów,
- można uściślić sformułowania określające niektóre cele oraz priorytety tak by konsekwentnie odzwierciedlały przyjęte w Programie rozróżnienie,
- rozdział dotyczący finansowania wymaga uzupełnienia o informacje dotyczące źródeł finansowania wewnętrznego projektowanych przedsięwzięć.

Uwagi zostały uwzględnione.

Spójność zewnętrzna programu operacyjnego (Zadanie 3).

RPO WM jest spójny z dokumentami programowymi formułowanymi na szczeblu unijnym, krajowym oraz regionalnym.

Na podstawie dokonanej oceny sformułować następujące uwagi oraz rekomendacje:

- należy uaktualnić tabelę zgodności priorytetów RPO WM z projektem NSRO o nowo sformułowane cele,

- można wziąć pod uwagę zapisy zawarte zarówno w SWW jak i SRK dotyczące szerszych działań na rzecz rozwoju rynku pracy oraz ewentualne włączenie ich do RPO WM, co z pewnością wyszłoby naprzeciw potrzebom oraz oczekiwaniom społeczeństwa województwa.

Ponadto można zastanowić się nad uwzględnieniem np. w Priorytecie VI działań na rzecz rozwoju bądź promocji rozwoju eko- oraz agroturystyki, co po pierwsze korespondowałoby z uwarunkowaniami oraz potrzebami niektórych obszarów województwa, z drugiej strony pełniej wypełniałoby politykę ekologiczną kraju.

Uwagi zostały uwzględnione.

Ocena oczekiwanych rezultatów i oddziaływania (Zadanie 4).

Ocena zawierała liczne uwagi dotyczące wskaźników monitorowania, ich doboru, wartości oraz spójności ze wskaźnikami w innych dokumentach strategicznych. Ze względu na ciągłe prace nad RPO WM, w tym nad wskaźnikami, w kolejnych wersjach dokumentu wskaźniki zostały ujęte w całkowicie odmienny sposób. W związku z powyższym uwagi i rekomendacje dotyczące tego tematu straciły uzasadnienie.

System wdrażania programu operacyjnego (Zadanie 5).

System wdrażania RPO WM był, w wersji dokumentu przedstawionej do oceny ex-ante, ujęty w sposób ogólny ze względu na dużą liczbę niewiadomych w momencie powstawania. Większość elementów systemu została jedynie zasygnalizowana, a niektóre były celowo pominięte, aby nie wprowadzać odbiorców w błąd konkretnymi zapisami.

W ramach zadania przeprowadzona została analiza przedstawionego w ten sposób systemu wdrażania. Otrzymane rekomendacje i wnioski nie zostały wykorzystane do zmiany i doprecyzowania istniejących zapisów, lecz stały się pomocne przy pracach nad stworzeniem nowej spójnej, przejrzystej i czytelnej wersji systemu.

IX. Prognoza oddziaływania programu na środowisko

1. Podstawy opracowania

Prognozę oddziaływania na środowisko (POŚ) sporządzono dla dokumentu „Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2007–2013 – Wstępny Projekt” (Wersja 1.6.). Zakres przedmiotowy prognozy jest zaś szczegółowo wyznaczony przez zapisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902, z późn. zm.).

Zakończenie procedury opracowywania projektu Regionalnego Programu Operacyjnego dla każdego województwa musi być, zgodnie z zapisami ustawy (Prawo ochrony środowiska), łącznie z prognozą oddziaływania na środowisko, poddane opinii wojewody i społeczeństwa (art. 43.1 i 2 wspomnianej ustawy). Organ administracji opracowujący projekt dokumentu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, opinię organu ochrony środowiska oraz wojewody, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa w konsultacjach.

Zgodnie z zapisem Ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 45) organem właściwym do uzgadniania zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opiniowania projektów jest, w odniesieniu do postępowań innych niż przeprowadzane przez centralne organy administracji rządowej, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny. Zgodnie z art. 42 ww. ustawy organ opracowujący RPO ma obowiązek uzgodnienia kształtu POŚ, w tym przypadku, z Wojewodą Mazowieckim i Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Warszawie. Zarówno Wojewoda Mazowiecki (w piśmie z dnia 23 maja 2006 r., znak WŚR.I.łk 0717/72/06) jak i Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny (w piśmie z dnia 18 lipca 2006 r., znak ZNS. 7175-2117-867/06/HN) zwrócili uwagę na zastosowanie przy opracowaniu POŚ Ustawy Prawo ochrony środowiska.

Konsultacje społeczne zostały ogłoszone na łamach dziennika „Rzeczpospolita” z dnia 25 września 2006 r. Równoległe tekst POŚ projektu RPO WM wraz z formularzem zgłaszania uwag zamieszczono na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego (www.mazovia.pl). Konsultacje trwały 21 dni, od 25 września do 16 października 2006 r. Autorzy POŚ ustosunkowali się do zgłoszonych uwag w stosownych pismach skierowanych do Urzędu, a w określonych przypadkach nanieśli zmiany w tekście omawianego dokumentu. W ostatecznej wersji POŚ projektu RPO WM uwzględniono również uwagi Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie zgłoszone w piśmie z dnia 2 listopada 2006 r. (znak ZNS.7170-840-270/06.EG).

Szczegółowe wytyczne dotyczące sporządzania ocen oddziaływania regionalnych programów operacyjnych znajdują się w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25-78). W art. 47 czytamy: „Oceny mają na celu poprawę jakości, skuteczności i spójności pomocy funduszy oraz strategii i realizacji programów operacyjnych w odniesieniu do konkretnych problemów strukturalnych dotyczących dane państwa członkowskie i regiony, z jednoczesnym uwzględnieniem celu w postaci trwałego rozwoju i właściwego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego oddziaływania na środowisko oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko”.

2. Wnioski końcowe

Każda działalność gospodarcza pociąga za sobą określone skutki dla środowiska. W zależności od rodzaju działalności mogą mieć one charakter negatywny lub pozytywny. W ogromnej większości przypadków można mówić o dodatnich i ujemnych aspektach środowiskowych tych samych działań. Realizacja priorytetów w projekcie RPO WM, jak i ich zaniechanie, mogą odbić się zarówno na części przyrodniczej, jak i antropogenicznej otaczającej nas przestrzeni. Zestawienie kategorii działań i skutków ich zaniechania zestawiono w tabeli.

Tabela. Potencjalne konsekwencje zaniechań realizacji priorytetów projektu RPO WM

Wyszczególnienie	Konsekwencje zaniechania
PRIORYTET I	
Wzmocnienie sektora badawczo-rozwojowego	wykorzystywanie starych materiało- i energochłonnych technologii – emisja zanieczyszczeń, pogorszenie jakości życia, obniżenie konkurencyjności regionu, dalsza degradacja (w tym społeczna) obszarów peryferyjnych
Budowa sieci współpracy nauka-gospodarka	
Wspieranie sektora MSP	
Dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania	
Kompleksowe przygotowanie terenów pod działalność gospodarczą	
Wzmocnienie instytucji biznesu	
Promocja gospodarcza	
PRIORYTET II	
Budowa sieci teleinformatycznej	wykorzystywanie starych materiało- i energochłonnych technologii – emisja zanieczyszczeń, pogorszenie jakości życia, obniżenie konkurencyjności regionu, dalsza degradacja (w tym społeczna) obszarów peryferyjnych, dalsze różnicowanie poziomu rozwoju regionu, powiększanie grupy osób wykluczonych
Tworzenie aplikacji i dostępności do usług publicznych on-line	
Rozwój e-usług	
PRIORYTET III	
Budowa, przebudowa i modernizacja infrastruktury transportowej (drogi, węzły, terminale, lotniska, parkingi <i>etc.</i>)	duże zużycie paliw – emisja zanieczyszczeń, podwyższona emisja hałasu, zagrożenie bezpieczeństwa podróżnych i mieszkańców
Wyposażenie w urządzenia techniczne i modernizacja taboru przewoźników	
PRIORYTET IV	
Inwestycje w infrastrukturę	postępująca degradacja stanu środowiska przyrodniczego, pogarszająca się jakość życia mieszkańców, dalsze różnicowanie poziomu rozwoju regionu
Energetyka odnawialna	duże zużycie paliw – emisja zanieczyszczeń, produkcja odpadów, wyczerpanie zasobów energii odnawialnej
Monitoring i ochrona środowiska	zagrożenie bezpieczeństwa ekologicznego
Wprowadzanie przyjaznych środowisku technologii w przedsiębiorstwach	wykorzystywanie starych materiało- i energochłonnych technologii – emisja zanieczyszczeń, pogorszenie jakości życia
PRIORYTET V	
Poprawa systemu transportu publicznego w miastach	duże zużycie paliw – emisja zanieczyszczeń, podwyższona emisja hałasu, zagrożenie bezpieczeństwa podróżnych i mieszkańców
Działania rewitalizacyjne	obniżenie konkurencyjności regionu, dalsza degradacja (w tym społeczna) obszarów peryferyjnych oraz fragmentów obszaru metropolitalnego
Rozbudowa i modernizacja infrastruktury turystycznej i kulturalnej	
Rozwój turystyki i kultury w miastach	
PRIORYTET VI	

Rozbudowa i modernizacja infrastruktury turystycznej i kulturalnej	obniżenie konkurencyjności regionu, dalsza degradacja (w tym społeczna) obszarów peryferyjnych oraz fragmentów obszaru metropolitalnego
Inwestycje w budynki oraz ich wyposażenie	
Promocja i informacja	
Tworzenie spójnych produktów turystycznych	
PRIORYTET VII	
Modernizacja placówek opieki zdrowotnej oraz wyposażenie ich w odpowiedni sprzęt medyczny, informatyczny oraz transportowy	pogorszenie jakości życia mieszkańców, nadmierne zużycie energii, obniżenie poziomu zdrowotności, obniżenie poziomu jakości usług społecznych, dalsze różnicowanie poziomu rozwoju regionu
Modernizacja ośrodków opieki społecznej i poprawa jakości ich wyposażenia	
Budowa, rozbudowa, modernizacja i wyposażenie infrastruktury edukacyjnej i towarzyszącej	pogorszenie jakości życia mieszkańców, nadmierne zużycie energii

Zródło: opracowanie własne.

3. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowanej Prognozy była ocena oddziaływania na środowisko Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007–2013. Celem zasadniczym prognozy było określenie wpływu na środowisko przedsięwzięć zapisanych w projekcie RPO WM i ich skutków środowiskowych w krótkim i długim horyzoncie czasowym.

Zgodnie z art. 41. Ustawy Prawo ochrony środowiska ocena oddziaływania na środowisko projektu RPO WM powinna m. in. zawierać informacje o zawartości, głównych celach projektu RPO WM oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami, określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektu RPO WM, określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów chronionych, analizować i oceniać cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym albo krajowym, istotne z punktu widzenia projektu RPO WM oraz, w jaki sposób te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

W pierwszej części POŚ przedstawiono podstawę prawną sporządzenia dokumentu, główne cele, a także metody wykorzystane do oceny oddziaływania projektu RPO WM na środowisko.

Rozdział drugi dotyczy zawartości projektu RPO WM, powiązań z innymi dokumentami strategicznymi i aktami z zakresu ochrony środowiska. W wyniku przeprowadzonej analizy dokumentów wykazano spójność pomiędzy projektem RPO WM a dokumentami strategicznymi na szczeblu krajowym i międzynarodowym.

Charakterystykę wybranych elementów środowiska przyrodniczego przedstawiono w rozdziale trzecim. Wśród nich uwzględniono położenie geograficzne, ukształtowanie powierzchni, klimat, wody powierzchniowe i podziemne, florę i faunę. W rozdziale tym analizowano także formy ochrony przyrody.

Rozdział czwarty prezentuje potencjał społeczno-gospodarczy województwa mazowieckiego. Omówiono tu następujące zagadnienia: potencjał ludnościowy, poziom zdrowotności, przemysł, usługi, innowacyjność gospodarki, infrastrukturę techniczną i społeczną, atrakcyjność turystyczną.

Część piąta Prognozy omawia zagrożenia środowiska takie, jak zanieczyszczenia powietrza, hałas i promieniowanie elektromagnetyczne; odpady, zagrożenie zanieczyszczeniem wód, degradacja gleb i gruntów, awarie i straty w bioróżnorodności.

Przeprowadzona analiza stanu środowiska pozwoliła zidentyfikować 32 jego problemy. Do najważniejszych z nich należą:

- niska jakość powietrza w Warszawie i na terenach silnie zurbanizowanych,
- nierozwiązany problem właściwego sposobu unieszkodliwiania i zagospodarowania odpadów komunalnych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku działalności rolniczej,
- degradacja gleb w efekcie zakwaszenia i erozji wietrznej,
- przekroczenia natężenia hałasu (na terenach zurbanizowanych i wzdłuż dróg kołowych),
- niska lesistość.

Rozdział kończy analiza SWOT i regionalizacja środowiska województwa.

W rozdziale szóstym przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięć projektu RPO WM na środowisko, uwzględniając dwa jego komponenty, tj. środowisko przyrodnicze i człowieka. W efekcie opracowano macierz skutków środowiskowych, w której zaprezentowano wpływ priorytetów na elementy środowiska.

Analiza skutków środowiskowych mogących potencjalnie wystąpić w efekcie realizacji projektu RPO WM, wykazała zróżnicowany wpływ poszczególnych przedsięwzięć na elementy środowiska. Największy wpływ na środowisko rozpoznano wśród przedsięwzięć następujących priorytetów: „Regionalny system transportowy”, „Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu”, „Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu” i „Inwestycje w ochronę środowiska”.

W ostatnim rozdziale dokonano podsumowania i wykazano jakie konsekwencje może mieć brak realizacji priorytetów projektu RPO WM. Skutki środowiskowe, do których dojdzie w wyniku realizacji zamierzonych przedsięwzięć, mogą mieć różny charakter (bezpośrednie, pośrednie), mogą też oddziaływać w różnym horyzoncie czasowym. Z drugiej strony zaniechanie realizacji projektu RPO WM może również wywołać negatywne efekty dla środowiska. Poza oczywistymi skutkami, jakie pociągnie za sobą wstrzymanie działań w zakresie ochrony środowiska, przykładem może być priorytet „Regionalny system transportowy”. Inwestycje w infrastrukturę transportową, np. budowę obwodnic, pozwolą na odciążenie wybranych dróg i zmniejszenie w ich pasie emisji zanieczyszczeń i hałasu. Brak inwestycji spowoduje dalszą degradację środowiska i pogorszenie jakości życia.

Z analizy przedstawionego materiału wynika, że realizacja priorytetów może w największym stopniu zagrozić bioróżnorodności. Problemem mogą być także przekształcenia krajobrazu i wytwarzane odpady. Najbardziej pozytywny wpływ ujawni się potencjalnie w poziomie ekonomicznych podstaw bytu mieszkańców województwa i w poziomie ich zdrowotności. Pozytywne skutki realizacji priorytetów są mocno zróżnicowane. Najmniejsze skutki dotyczyć będą surowców odnawialnych i zmiany stosunków wodnych.

Jeżeli rozpatrywać każdy z priorytetów oddzielnie, to okaże się, że najbardziej neutralnym dla środowiska jest priorytet VI („Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji”) i priorytet II („e-Rozwój Województwa Mazowieckiego”). Szczegółowa analiza działań wykazała, że wpływ na środowisko nie pojawi się przy realizacji „Promocji i informacji” (priorytet VI) i „Monitoringu i ochrony środowiska” (priorytet IV). Największy pozytywny wpływ na środowisko może mieć „Wspieranie sektora

MSP”. Trzeba tu podkreślić, że jednocześnie wykazano, iż działanie to może oddziaływać na środowisko bardzo negatywnie. Podobnie oceniono priorytet IV oraz III, w kategorii przedsięwzięć „Budowa, przebudowa i modernizacja infrastruktury transportowej”. Takie oceny wskazują na, podkreślany już wcześniej, różnorodny i niejednoznaczny potencjalny wpływ przedsięwzięć na środowisko. Dodatkowo warto zaznaczyć, że propozycje sformułowane są ogólnie – tak jak wymagają tego przepisy, nie ocenia się szczegółowych lokalizacji.

X. Konsultacje społeczne

Przygotowanie RPO WM zostało poprzedzone szerokimi konsultacjami. Realizacja zasady partnerstwa odbyła się poprzez:

- promocję dokumentu – Projekt RPO WM został zamieszczony wraz z formularzem zgłaszania uwag na stronie internetowej Samorządu Województwa Mazowieckiego. W trakcie trwania konsultacji zanotowano ponad 11 000 wywołań. Dla potrzeb konsultacji przygotowano również odrębny adres e-mail. Informacja o dokumencie i jego zawartości prezentowana była w prasie regionalnej oraz w dwóch audycjach (12 i 16 maja 2006), poświęconych tematyce europejskiej i funduszy strukturalnych w rozgłośni Radio dla Ciebie.
- konferencje, spotkania – zorganizowano 2 konferencje o zasięgu wojewódzkim, skierowane do jednostek samorządu terytorialnego, przedstawicieli nauki, związków pracodawców i przedsiębiorców, partnerów społecznych, w tym NGO oraz 5 konferencji subregionalnych konsultujących RPO WM z przedstawicielami organizacji pozarządowych. Prezentacja projektu dokumentu była połączona z dyskusją i debatą na temat jego zawartości, kształtu, rozwiązań w zakresie systemu wdrażania. W konferencjach wzięło udział łącznie 1450 przedstawicieli wszystkich instytucji i środowisk zainteresowanych debatą nad kierunkami rozwoju województwa mazowieckiego. Prezentacja i dyskusje nad dokumentem odbywały się w trakcie spotkań z: prezydium Konwentu Wójtów i Burmistrzów Województwa Mazowieckiego, Konwentem Powiatów Województwa Mazowieckiego, Forum Mazowieckich Izb Gospodarczych, regionalnymi punktami Krajowego Systemu Usług, Wojewódzką Komisją Dialogu Społecznego oraz przedstawicielami miast z terenu województwa.
- udział partnerów w przygotowaniu opisu priorytetów dotyczących przedsiębiorczości i innowacyjności – Zaproszono do współpracy przedstawicieli samorządów gospodarczych działających w województwie mazowieckim, którzy przygotowywali propozycje zmian zapisów dokumentu.
- pisemne zgłaszanie uwag, opinii i propozycji zapisów – wpłynęło ponad 1500 uwag i propozycji uzupełnień dokumentu, których autorami byli przede wszystkim potencjalni beneficjenci.

Uwagi i postulaty zmian zapisów projektu RPO WM przedstawiło 61 podmiotów, w tym: jednostki samorządu terytorialnego, Związek Międzygminny Kampinos, Konwent Powiatów Województwa Mazowieckiego, podmioty gospodarcze i instytucje otoczenia biznesu, organizacje pozarządowe, wspólnoty i spółdzielnie mieszkaniowe. Opinie do projektu zgłosiły również departamenty Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego.

Uwagi i postulaty charakteryzowały się różnym stopniem szczegółowości, a pod względem zawartości tematycznej głównie dotyczyły:

- opisu i zakresu przedmiotowego priorytetów, w tym rozszerzenia obszarów wsparcia o nowe kategorie interwencji,
- uzupełnienia listy beneficjentów,
- propozycji podziału środków finansowych,
- wskaźników monitorowania,
- systemu wdrażania.

W trakcie prowadzenia konsultacji społecznych projektu RPO WM, na bieżąco uzupełniano zapisy projektu dokumentu programowego, w oparciu o proponowane uwagi

i opinie oraz o treść unijnych rozporządzeń, programy operacyjne na lata 2007-2013, wytyczne Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz zapisy Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020.

W 2006 r. na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego Instytut Badań Rynku i Opinii Publicznej SMG/KRC zrealizował projekt badawczy, który pozwolił poznać preferencje społeczne dla planowanych kierunków rozwoju województwa mazowieckiego.

W ramach przeprowadzonego badania uwzględniono 3 źródła poznawcze:

- mieszkańcy,
- przedsiębiorcy,
- jednostki samorządu terytorialnego.

Wyniki badań przeprowadzonych wśród ww. respondentów z terenu województwa mazowieckiego wskazują, że za najważniejsze inwestycje finansowane z funduszy UE uważają oni następujące obszary:

- infrastruktura drogowa, którą ankietowani wskazywali jako czynnik znacząco wpływający na rozwój ośrodków miejskich,
- edukacja, która według ankietowanych nabiera szczególnego znaczenia z uwagi na rosnącą liczbę ludności i stale zwiększające się wymagania w zakresie poziomu wykształcenia ludności,
- infrastruktura zdrowotna, której w opinii ankietowanych znaczenie stale wzrasta z uwagi na starzejące się społeczeństwo i wiążącą się z tym potrzebę ułatwienia dostępu do leczenia oraz specjalistycznej opieki zdrowotnej,
- ochrona środowiska, szczególnie w kontekście budowy oczyszczalni ścieków, a także rewitalizację obszarów zdegradowanych.

W Priorytecie III – Regionalny system transportowy, zawarto cele szczegółowe, których realizacja pozwoli na rozwój infrastruktury drogowej wymienionej przez większość badanych jako jeden z ważniejszych obszarów w województwie mazowieckim.

Na poprawę stanu środowiska naturalnego zostały ukierunkowane cele szczegółowe Priorytetu IV – Inwestycje w ochronę środowiska.

W Priorytecie VII – Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego, ujęto cele szczegółowe ukierunkowane na podniesienie standardów ochrony zdrowia, życia, upowszechnienie leczenia oraz poprawę jakości infrastruktury edukacyjnej, tj. obszarów, które ankietowani wskazali jako niezwykle istotne z punktu widzenia rozwoju województwa mazowieckiego.

Na podstawie przeprowadzonego badania należy wnioskować, że priorytety RPO WM są zgodne z potrzebami społeczności województwa.

Konsultacje społeczne rozpoczęły się listopadzie 2005 roku i trwały do grudnia 2006 r.

Załącznik nr 1. Indykacyjny wykaz dużych projektów.

1. Płocki Park Przemysłowo – Technologiczny – orientacyjny koszt całkowity wynosi 62,46 mln euro.
2. Rozbudowa i Modernizacja Lotniska Cywilnego w Sochaczewie - orientacyjny koszt całkowity wynosi 55,72 mln euro.
3. Budowa obwodnicy śródmiejskiej na odc. od Ronda Wiatraczna do połączenia z Dzielnicą Targówek – Etap I - orientacyjny koszt całkowity wynosi 76,37 mln euro.

Załącznik nr 2. Zestawienie głównych grup beneficjentów

- jednostki samorządu terytorialnego, ich związki i stowarzyszenia,
- jednostki organizacyjne jst posiadające osobowość prawną,
- administracja rządowa,
- parki narodowe i krajobrazowe,
- PGL Lasy Państwowe i jego jednostki organizacyjne,
- zakłady opieki zdrowotnej działające w publicznym systemie ochrony zdrowia,
- jednostki naukowe,
- instytucje kultury,
- szkoły wyższe,
- osoby prawne i fizyczne będące organami prowadzącymi szkoły i placówki,
- jednostki sektora finansów publicznych posiadające osobowość prawną (nie wymienione wyżej),
- partnerzy społeczni i gospodarczy,
- organizacje pozarządowe,
- kościoły i związki wyznaniowe oraz osoby prawne kościołów i związków wyznaniowych,
- instytucje otoczenia biznesu,
- spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe, TBS,
- spółki wodne,
- przedsiębiorcy albo MSP.

Załącznik nr 3. Lista wskaźników kontekstowych

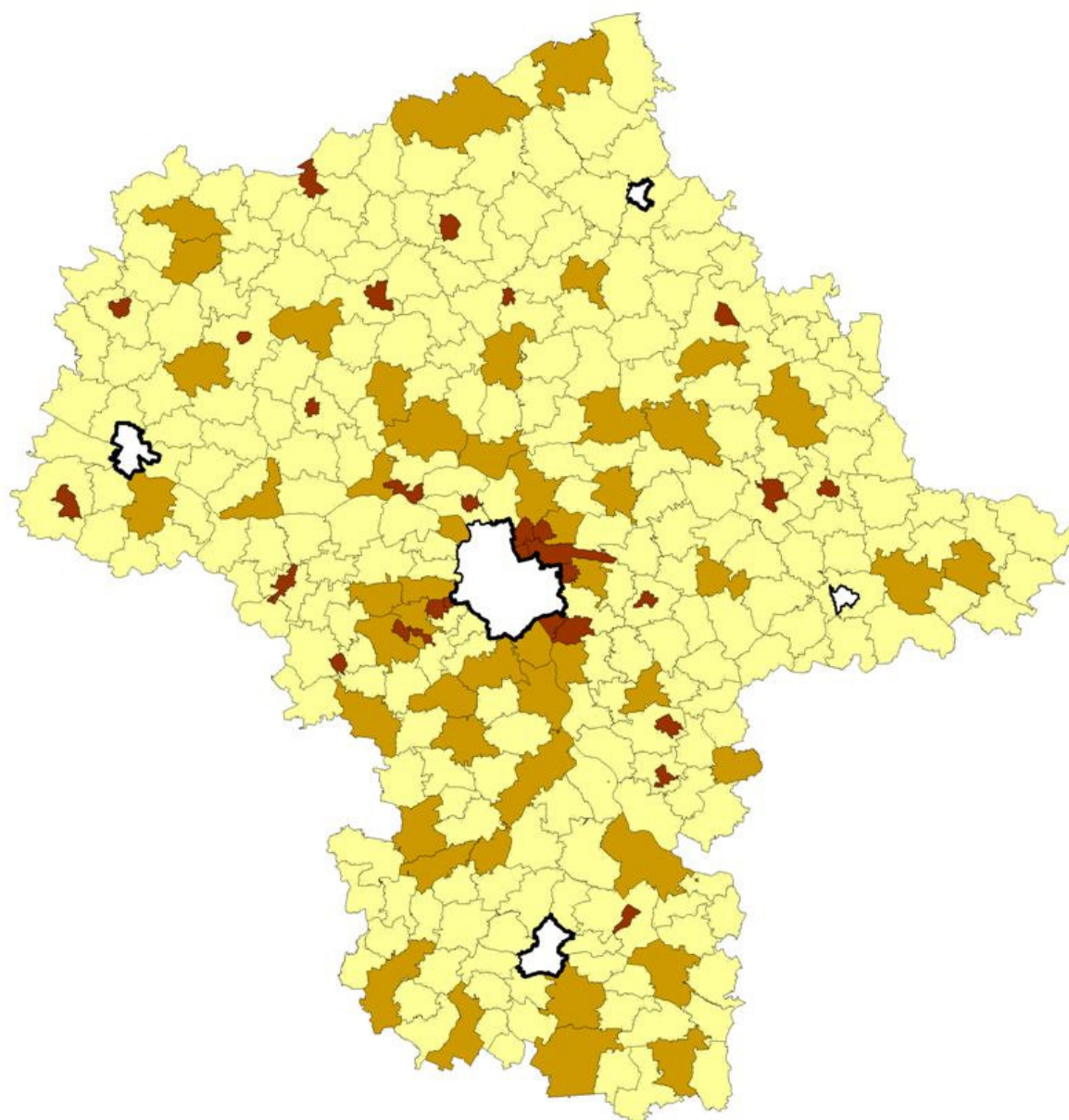
Lp.	Zmienna / Wskaźnik	Jedn. miary	Przekrój terytorialny	Zródło	Wartość wskaźnika 2005 r.	Uwagi	
SPOŁECZEŃSTWO							
1	Wskaźnik zatrudnienia ogółem (15 lat i więcej, wg BAEL):	%	NTS2 miasto/wieś	GUS-BDR	47,8	Kontekst do celu generalnego RPO WM	
	a) wg grup wieku			Eurostat			
	15-64 lat	%			57,6		
	15-24 lat	%			24,3		
	25-34 lat	%			75,8		
	35-44 lat	%			79,0		
	45-54 lat	%			69,3		
	55-64 lat	%			33,3		
	b) ogółem wg płci			GUS-BDR			
	kobiety	%			41,4		
	mężczyźni	%			54,9		
	c) ogółem wg miasto/wieś						
	miasto	%		47,5			
	wieś	%		48,3			
2	Stopa bezrobocia (wg BAEL):	%	NTS2	GUS-BDR	14,8		
	- w tym kobiety	%			15,7		
	Stopa bezrobocia rejestrowanego	%			13,8		
	- w tym bezrobocia długotrwałego	%			9,2		
3	Pracujący ogółem:	tys	NTS2	GUS	2 066,8		
	rok 2004 =100	%			102,1		
	- w tym w sektorze prywatnym	%			75,3		
	- w tym MSP (agregacja wg siedziby przedsiębiorstwa)	%			43,7		
4	Wykształcenie ludności w wieku 15 lat i więcej (wg BAEL):		NTS2	Eurostat		Kontekst dla wskaźnika Priorytetu VII	
	- podstawowe i niepełne podstawowe (w tym gimnazjum); poziom 0-2 (ISCED 1997)	%			28,7		
	- ponadpodstawowe i ponadgimnazjalne; poziom 3-4 (ISCED 1997)	%			60,2		
	- wyższe; poziom 5-6 (ISCED 1997)	%	11,1				
5	Udział osób uczących się i doksztalających się w liczbie ludności w wieku 25 - 64 lat	%	NTS2	GUS-BDR	6,2		
6	Udział szkół wyposażonych w komputery:	%	NTS2	GUS	52,7	Kontekst dla wskaźnika Priorytetu II	
	- w tym szkoły podstawowe i gimnazja	%			68,7		
	- w tym szkoły ponadpodstawowe i ponadgimnazjalne	%			25,1		
	- w tym szkoły policealne	%			18,1		
6a	Liczba uczniów przypadających na 1 komputer z dostępem do Internetu:	liczba	NTS2	GUS	23,7		
	- w tym szkoły podstawowe i gimnazja	liczba			11,0		
	- w tym szkoły ponadpodstawowe i ponadgimnazjalne	liczba			43,7		
	- w tym szkoły policealne	liczba			49,9		

7	Gospodarstwa domowe wyposażone w komputer osobisty z dostępem do Internetu		NTS2		brak danych	Kontekst dla wskaźnika (nr 12) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu II
7a	Gospodarstwa domowe wyposażone w komputer osobisty z dostępem do Internetu w % ogółu gospodarstw domowych	%	NTS2	GUS	26,9	Kontekst dla wskaźnika Priorytetu II
8	Saldo migracji wewnętrznych:	liczba	NTS2	GUS	14 520	Kontekst do Celu generalnego RPO WM
	- w miastach	liczba			8 794	
	- na wsi	liczba			5 726	
	Saldo migracji zagranicznych	liczba			565	
9	Udzielone noclegi w turystycznych obiektach zbiorowego zakwaterowania na 1 tys. mieszkańców	liczba	NTS2	GUS	830,0	Kontekst dla wskaźnika Priorytetu VI
	- w tym turystom zagranicznym	liczba			300,0	
10	Ofiary śmiertelne wypadków drogowych:	liczba	NTS2	GUS	885	Kontekst dla wskaźnika Priorytetu III
	- na 100 tys. ludności	liczba			17,2	
	- na 100 tys. zarejestrowanych pojazdów	liczba			34,0	
	- (rok poprzedni=100)	%			91,5	
11	Liczba ludności korzystającej z przewozów komunikacją miejską	mln	NTS2	GUS	881,8	Kontekst dla wskaźnika (nr 22) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu III
12	Długość dróg publicznych (o twardej nawierzchni) ogółem:	km	NTS2	GUS	29 567	Kontekst dla wskaźników (nr 14 i 16) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu III
	- na 100 km ²	km			83,1	
	- w tym wojewódzkich	km			2 970	
	- w tym powiatowych	km			13 143	
	- w tym gminnych	km			11 089	
13	Linie kolejowe eksploatowane ogółem:	km	NTS2	GUS	1 777	Kontekst dla wskaźników (nr 17 i 19) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu III
	- na 100 km ²	km			20,0	
GOSPODARKA						
14	Produkt Krajowy Brutto na 1 mieszkańca:	zł	NTS2	GUS-BDR	36 636	Kontekst do Celu generalnego RPO WM
	Produkt Krajowy Brutto na mieszkańca w PPS (UE25=100)	%		GUS, Eurostat	76,9	
15	Wzrost PKB w cenach stałych (rok poprzedni = 100)	%	NTS2	Eurostat	4,3	
16	Wartość dodana brutto na 1 pracującego ogółem:	zł	NTS2	GUS-BDR	79 951	
	Polska=100	%			125,8	
	wg sektorów ekonomicznych – rolnictwo, łowiectwo, leśnictwo i rybactwo	zł			21 144	
	Polska=100	%			118,1	
	- przemysł ogółem	zł			83 798	
	Polska=100	%			120,9	

	- w tym przemysł przetwórczy	zł			70 922			
	Polska=100	%			110,9			
	- budownictwo	zł			67 026			
	Polska=100	%			100,1			
	- usługi rynkowe	zł			107 059			
	Polska=100	%			123,8			
	- usługi nierynkowe	zł			59 942			
	Polska=100	%			111,2			
17	Struktura pracujących wg sektorów ekonomicznych (województwo=100):	%	NTS2	GUS-BDR				
	- rolnictwo, łowiectwo, leśnictwo, rybactwo	%					15,5	
	rok poprzedni = 100						100,1	
	- przemysł ogółem	%					16,3	
	rok poprzedni = 100						96,7	
	- w tym przemysł przetwórczy	%					15,0	
	rok poprzedni = 100						96,6	
	- budownictwo	%					5,1	
	rok poprzedni = 100						104,2	
	- usługi rynkowe	%					46,6	
	rok poprzedni = 100						104,6	
	- usługi nierynkowe	%					16,5	
	rok poprzedni = 100						101,9	
18	Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON na 10 tys. ludności:	liczba bezwzględna	NTS2	GUS	1 166,6	Kontekst dla wskaźnika Priorytetu I		
	- w tym udział MSP	%						99,8
19	Nakłady inwestycyjne na 1 mieszkańca:	tys. zł	NTS2	GUS	5,6			
	- w tym udział sektora prywatnego	%						70,0
20	Kapitał zagraniczny w podmiotach z kapitałem zagranicznym na 1 mieszkańca:	tys. zł	NTS2	GUS	10,9			
21	Nakłady na działalność badawczo-rozwojową w relacji do PKB:	%	NTS2	GUS-BDR	1,2			
	- w tym nakłady finansowane poniesione przez podmioty gospodarcze	%						0,2
22	Udział przedsiębiorstw, które prowadziły działalność innowacyjną w przemyśle	%	NTS2	GUS	42,5			
ŚRODOWISKO								
23	Całkowita emisja zanieczyszczeń powietrza:		NTS2	GUS-BDR		Kontekst dla wskaźnika Priorytetu IV		
	pyłowych	kg						316
	(rok poprzedni=100)	%						90,3
	dwutlenku siarki (bez CO ₂)	kg						4 097
	(rok poprzedni=100);	%						102,7
	tlenków azotu	kg						1 375
	(rok poprzedni=100)	%			106,9			
24	Ludność korzystająca z kanalizacji:	tys.	NTS2	GUS-BDR	2 981,2	Kontekst dla wskaźnika (nr 26) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu IV		
	- w tym na wsi	tys.						211,9
	- w % ludności ogółem	%						57,8
	- w tym na wsi	%						11,6

25	Ludność korzystająca z wodociągów:	tys.	NTS2	GUS-BDR	4 147,9	Kontekst dla wskaźnika (nr 25) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu IV
	- w tym na wsi	tys.			1 158,3	
	- w % ludności ogółem	%			80,4	
	- w tym na wsi	%			63,7	
26	Ludność obsługiwana przez oczyszczalnie ścieków w % ogólnej liczby ludności:	%	NTS2	GUS-BDR	47,3	Kontekst dla wskaźnika Priorytetu IV
	- w tym na wsi	%			12,7	
27	Ścieki przemysłowe i komunalne oczyszczane:		NTS2	GUS-BDR		
	- na km ² powierzchni	m ³ /km ²			4,8	
	- w % ścieków wymagających oczyszczenia	%			71,5	
28	Udział odpadów poddanych odzyskowi w ogólnej ilości odpadów (z wyłączeniem komunalnych) wytworzonych	%	NTS2	GUS-BDR	50,0	
29	Odpady komunalne zebrane na 1 mieszkańca	kg	NTS2	GUS	291,0	
30	Ilość energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych (moc zainstalowana)	MW	NTS2	Agencja Rynku Energii	26,9	
31	Udział produkcji energii z OZE w produkcji ogółem	%	NTS2	GUS-BDR, Agencja Rynku Energii	0,6	
32	Powierzchnia o szczególnych walorach przyrodniczych prawnie chroniona w % powierzchni ogólnej	%	NTS2	GUS	29,6	
33	Grunty zdewastowane i zdegradowane wymagające rekultywacji do ogólnej powierzchni	%	NTS2	GUS	0,1	
34	Powierzchnia zrehabilitowanych i zagospodarowanych terenów do ogółu wymagających rekultywacji	%	NTS2	GUS	1,2	
35	Emisja CO ₂ ogółem :	tys. ton/rok	NTS2	GUS-BDR	27 012,6	Kontekst dla wskaźnika (nr 30) z listy KE/ kontekst dla wskaźnika Priorytetu IV
	- na 1 mieszkańca	ton			5,2	

Załącznik Nr 4. Województwo Mazowieckie – Gminy według kategorii

kategorie gmin	
□ miasta na prawach powiatów	(5)
■ gminy miejskie	(30)
■ gminy wiejskie	(229)
■ gminy miejsko - wiejskie	(50)

Załącznik nr 5. Słownik pojęć

Analiza SWOT - metoda będąca elementem analizy strategicznej, pozwalająca przeanalizować atuty i słabości regionu wobec szans i zagrożeń stwarzanych przez otoczenie. Skrót SWOT pochodzi od pierwszych liter angielskich słów: *strenghts* (mocne strony), *weaknesses* (słabe strony), *opportunities* (szanse), *threats* (zagrożenia).

Audyt - ogół działań, poprzez które uzyskuje się niezależną ocenę funkcjonowania instytucji, legalności, gospodarności, celowości, rzetelności; audyt jest zazwyczaj wykonywany przez odrębną komórkę, podporządkowaną bezpośrednio kierownikowi instytucji lub przez podmiot zewnętrzny.

Beneficjent - osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, realizująca projekty finansowane z budżetu państwa lub ze źródeł zagranicznych na podstawie umowy o dofinansowanie projektu.

Bioróżnorodność - różnaitość form życia wraz z całą ich zmiennością na poziomie genów, gatunków i ekosystemów, w skali Ziemi lub bliższych jednostek biogeograficznych. Według definicji przyjętej oficjalnie przez *Konwencję o różnorodności biologicznej*, różnorodność gatunkowa oznacza zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących na Ziemi m.in. w ekosystemach lądowych, morskich i innych wodnych, jak też z zespołach ekologicznych, których organizmy te są częścią. Dotyczy to różnorodności wewnątrzgatunkowej i różnorodności na poziomie ekosystemów.

Cele - określenie w fazie wstępnej przygotowania projektu, planowanych efektów, jakie ma przynieść dane działanie o charakterze publicznym.

Efektywność (wykorzystania środków) - kryterium ewaluacyjne porównujące wielkość nakładów na rzecz realizacji programu (np. finansowych, administracyjnych, ludzkich) z rzeczywistymi osiągnięciami programu na poziomie produktu, rezultatu lub oddziaływania.

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) - jeden z Funduszy Strukturalnych, którego zadaniem jest zmniejszanie dysproporcji w poziomie rozwoju regionów należących do Unii. EFRR współfinansuje realizację Celów 1 i 2 Polityki Strukturalnej UE. W szczególności fundusz ten udziela wsparcia inwestycjom produkcyjnym, rozwojowi infrastruktury, lokalnym inicjatywom rozwojowym oraz małym i średnim przedsiębiorstwom.

Europejski Fundusz Społeczny (EFS) - jeden z Funduszy Strukturalnych, który współfinansuje realizację Celu 3 na całym obszarze Unii Europejskiej, wspiera również Cele 1 i 2. Ze środków funduszu finansowane są głównie działania poprawiające jakość zasobów ludzkich oraz instytucji rynku pracy.

Ewaluacja *ex-ante* (ocena *ex-ante*) - ewaluacja przeprowadzana przed rozpoczęciem realizacji programu. Jej podstawowym zadaniem jest zweryfikowanie długoterminowych efektów wsparcia, zawartych w przygotowanych dokumentach programowych. Zasadniczym celem tej ewaluacji jest zwiększenie jakości dokumentów programowych poprzez udział w procesie programowania podmiotu niezależnego od instytucji programującej. Ewaluacja *ex-ante* ma zapewnić, iż środki przeznaczane na realizację programu operacyjnego zostaną wykorzystane w sposób gwarantujący osiągnięcie najlepszych efektów.

Ewaluacja *ex-post* (ocena *ex-post*) - ewaluacja dokonywana po zakończeniu realizacji programu, której głównym celem jest określenie jego długotrwałych efektów, w tym wielkości zaangażowanych środków, skuteczności i efektywności pomocy. Głównym celem ewaluacji końcowej jest przede wszystkim dostarczenie informacji na temat długotrwałych efektów, powstałych w wyniku wdrażania danego programu, wraz ze sformułowaniem wniosków dotyczących kierunku polityki strukturalnej.

Ewaluacja *on-going* (ocena *on-going*) - ewaluacja dokonywana w trakcie realizowania programu. Jej celem jest oszacowanie stopnia osiągania zakładanych celów programu, zwłaszcza pod względem dostarczonych produktów i osiągniętych rezultatów oraz określenie trafności zamierzeń w stosunku do aktualnych trendów społeczno-gospodarczych. Wyniki ewaluacji *on-going* służą ewentualnym modyfikacjom programu.

Fundusz Spójności - instrument ekonomiczno-polityczny Komisji Europejskiej, nienależący do Funduszy Strukturalnych i wdrażany na poziomie wybranych państw, a nie regionów. Jego celem jest ułatwienie integracji słabiej rozwiniętych krajów poprzez budowę wielkich sieci transportowych oraz obiektów infrastruktury ochrony środowiska o dużym obszarze oddziaływania.

Innowacyjność - zdolność przedsiębiorstw do tworzenia i wdrażania innowacji oraz faktyczna umiejętność wprowadzania nowych i zmodernizowanych wyrobów, nowych lub zmienionych procesów technologicznych lub organizacyjno - technicznych.

Instytucja Audytowa - krajowy, regionalny lub lokalny organ władzy publicznej lub podmiot publiczny, funkcjonalnie niezależne od instytucji zarządzającej i instytucji certyfikującej, wyznaczone przez państwo członkowskie dla każdego programu operacyjnego i odpowiedzialne za weryfikację skutecznego działania systemu zarządzania i kontroli.

Instytucja Certyfikująca - krajowy, regionalny lub lokalny organ władzy publicznej lub podmiot publiczny, wyznaczone przez państwo członkowskie do poświadczenia deklaracji wydatków i wniosków o płatność przed ich przesłaniem Komisji Europejskiej.

Instytucja Zarządzająca - oznacza właściwego ministra, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego lub, w przypadku regionalnego programu operacyjnego, zarząd województwa, odpowiedzialnych za przygotowanie i realizację programu operacyjnego.

Jednostki naukowe - placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk; Polska Akademia Umiejętności; podstawowe, jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzące badania naukowe oraz prace rozwojowe w określonych dyscyplinach naukowych oraz jednostki organizacyjne określone w statutach wyższych szkół zawodowych; szkoły wyższe w zakresie prowadzonych w nich badań własnych, rozumianych jako badania naukowe i prace rozwojowe służące rozwojowi kadry naukowej; jednostki badawczo-rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych; inne jednostki organizacyjne, prowadzące badania naukowe lub prace rozwojowe posiadające osobowość prawną.

Kategorie interwencji - zagadnienie tematyczne w ramach kategoryzacji interwencji Funduszy Strukturalnych, wchodzące w skład dziedziny działalności społeczno-gospodarczej. Dziedzina interwencji Funduszy Strukturalnych pomocna przy identyfikacji, badaniu i monitorowaniu działań. Kategorie interwencji są wykorzystywane do wykonywania rocznych sprawozdań dotyczących Funduszy Strukturalnych i ich obciążenia w celu ułatwienia przekazu informacji dotyczących różnych polityk.

Mazowsze - rozumiane jako województwo mazowieckie zgodnie z administracyjnym podziałem kraju.

MSP - Mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa – zgodnie z definicją zawartą w Załączniku nr 1 do rozporządzenia Komisji Europejskiej WE 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004) zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzające jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju.

Model HERMIN - makroekonomiczny instrument modelowania wpływu Funduszy Strukturalnych, który kładzie nacisk na długofalowe bodźce wzrostu, jakie wynikają z wpływających środków WE, głównie poprzez inwestycje w kapitał ludzki (edukacja i systemy szkoleń) oraz poprawę warunków produkcji (infrastruktura), co przyczynia się do zwiększenia wydajności i konkurencyjności. Główne założenia tego modelu odnoszą się do pozytywnych efektów podażyowych – jako rzeczywistych źródeł wzrostu poprawy wydajności i konkurencyjności gospodarki, których efekty ujawniają się w dłuższym horyzoncie czasowym.

Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie (Narodowa Strategia Spójności) - dokument przygotowywany przez państwo członkowskie, który zapewnia, aby pomoc funduszy była zgodna ze Strategicznymi Wytocznymi Wspólnoty dla spójności i który określa związek pomiędzy priorytetami Wspólnoty, z jednej strony, a krajowym programem reform, z drugiej strony. Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia stanowią instrument odniesienia dla przygotowywania programowania funduszy na lata 2007-2013.

Oddziaływanie - konsekwencje dla bezpośrednich adresatów po zakończeniu ich udziału w projekcie lub po ukończeniu danej inwestycji, a także pośrednie konsekwencje dla innych adresatów, którzy skorzystali lub stracili w wyniku realizacji projektu.

Partnerzy społeczni i gospodarczy - organizacje pracodawców i organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), samorzady zawodowe, izby gospodarcze, organizacje pozarządowe oraz jednostki naukowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484);

Plan Komunikacji - dokument określający sposoby realizacji działań informacyjnych i promocyjnych w odniesieniu do środków pomocowych Unii Europejskiej dostępnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego. W szczególności, Plan Komunikacji formułuje zadania strategii informacyjnej, jej główne instrumenty, definiuje grupy odbiorców (grupy docelowe), wyznacza zadania poszczególnych instytucji, określa harmonogram działań oraz sposób ich finansowania, jak również sposób oceny Planu i poszczególnych działań podejmowanych w jego ramach.

Produkt Krajowy Brutto (PKB) - miernik produkcji wytworzonej na obszarze danego kraju, który jest sumą wydatków gospodarstw domowych na zakup dóbr i usług konsumpcyjnych, wydatków sektora prywatnego na zakup dóbr i usług inwestycyjnych, wydatków państwa na zakup dóbr i usług oraz salda bilansu handlu zagranicznego.

Projekt - przedsięwzięcie realizowane w ramach programu operacyjnego na podstawie umowy o dofinansowanie, zawieranej między beneficjentem a instytucją zarządzającą, instytucją pośredniczącą albo instytucją wdrażającą.

Rezultaty - bezpośrednie i natychmiastowe efekty zrealizowanego programu lub projektu. Rezultaty dostarczają informacji o zmianach, jakie nastąpiły w wyniku wdrożenia programu lub projektu u beneficjentów pomocy, bezpośrednio po uzyskaniu przez nich wsparcia.

Sieci TEN-T (*Trans-European Network for Transport*) - sieci infrastruktury obejmujące połączenia transportowe, telekomunikacyjne i energetyczne w ramach Unii.

Strategia Lizbońska - program społeczno-gospodarczy Unii Europejskiej, którego celem jest stworzenie do 2010 r. na terytorium Europy najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej gospodarki na świecie, opartej na wiedzy, zdolnej do długotrwałego rozwoju, tworzącej większą liczbę lepszych miejsc pracy oraz charakteryzującej się większą spójnością społeczną. Strategia ta uchwalona została w 2000 r. podczas szczytu Rady Europejskiej w Lizbonie.

Strategiczne Wytocznne Wspólnoty - ustanawiane przez Radę UE strategiczne wytyczne dla spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, określające indykatywne ramy interwencji Funduszy, Strukturalnych i Funduszu Spójności z uwzględnieniem innych stosownych polityk Wspólnoty.

Szkolenia - pozaszkolne zajęcia edukacyjne mające na celu uzyskanie lub uzupełnienie umiejętności i kwalifikacji zawodowych oraz ogólnych, w tym umiejętności poszukiwania pracy.

Wskaźniki oddziaływania - wskaźniki odnoszące się do skutków danego programu wykraczających poza natychmiastowe efekty dla beneficjentów. Oddziaływanie szczególne to

te efekty, które pojawią się po pewnym okresie czasu, niemniej jednak są bezpośrednio powiązane z podjętym działaniem. Oddziaływanie globalne obejmuje efekty długookresowe dotyczące szerszej populacji.

Wskaźniki produktu - wskaźniki odnoszące się do działalności. Liczone są w jednostkach materialnych lub monetarnych (np. długość zbudowanej drogi, ilość firm, które uzyskały pomoc).

Wskaźniki rezultatu - wskaźniki odpowiadające bezpośrednim z natychmiastowych efektów wynikających z programu. Dostarczają one informacji o zmianach np. zachowania, pojemności lub wykonania, dotyczących beneficjentów. Takie wskaźniki mogą przybierać formę wskaźników materialnych (skrócenie czasu podróży, liczba skutecznie przeszkolonych, liczba wypadków drogowych, itp.) lub finansowych (zwiększenie się środków finansowych sektora prywatnego, zmniejszenie kosztów transportu).

Zrównoważony rozwój - rozumie się przez to taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Załącznik nr 6. Wykaz skrótów

B+RT – badania i rozwój technologiczny
EBI – Europejski Bank Inwestycyjny
EFR – Europejski Fundusz Rybacki
EFRR – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego
EFROW – Europejski Fundusz Rolny Rozwoju Obszarów Wiejskich
EFS – Europejski Fundusz Społeczny
FS – Fundusz Spójności
GUS – Główny Urząd Statystyczny
IA – instytucja audytowa
IC – instytucja certyfikująca
IK – instytucja koordynująca
IZ – instytucja zarządzająca
JST – jednostki samorządu terytorialnego
KM – komitet monitorujący
KOBiDZ – Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków
MRR – Ministerstwo Rozwoju Regionalnego
MSP – małe i średnie przedsiębiorstwa
MŚ – Ministerstwo Środowiska
MZ – Ministerstwo Zdrowia
NSRO – Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia
NSS – Narodowa Strategia Spójności
NTS – nomenklatura jednostek terytorialnych do celów statystycznych
OZE – odnawialne źródła energii
PAN – Polska Akademia Nauk
PAOW – Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich
PIAP – publiczny punkt dostępu do internetu
PKB – produkt krajowy brutto
PO – program operacyjny
POŚ – prognoza oddziaływania na środowisko
PROW – Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013
PWW – Podstawy Wsparcia Wspólnoty
RPO – regionalne programy operacyjne
RPO WM – Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2007-2013
SRWM – Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020
SWW – Strategiczne Wytyczne Wspólnoty
TEN-T – transeuropejskie sieci transportowe
TIK – technologie informacyjne i komunikacyjne (ang. ICT)
UE – Unia Europejska
UMWM – Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
WFOŚiGW – Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
ZPORR – Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004-2006
ZOZ – zakład opieki zdrowotnej

Załącznik nr 7. Bibliografia

Aktywność ekonomiczna ludności Polski I kwartał 2006, Informacje i opracowania statystyczne, GUS, Warszawa 2006,

Atrakcyjność inwestycyjna województw i podregionów Polski 2005, red. Tomasz Kalinowski Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, Gdańsk 2005,

Biuletyn Statystyczny 2006 Ministerstwa Zdrowia, Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia, Warszawa 2006.

Diagnoza społeczna 2005. Warunki i jakość życia Polaków, Czapiński J., Panek T., Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Warszawie, Warszawa 2006,

Gospodarka mieszkaniowa w 2005 r., Informacje i opracowania statystyczne, GUS, Warszawa 2006,

Informacja na temat uczestnictwa województwa mazowieckiego w programach operacyjnych współfinansowanych z publicznych środków wspólnotowych, Załącznik do Kontraktu Wojewódzkiego dla Województwa Mazowieckiego na lata 2005- 2006,

Komunikat o sytuacji społeczno-gospodarczej województwa mazowieckiego Nr 8, Urząd Statystyczny w Warszawie, sierpień 2006,

Ludność, ruch naturalny i migracje w województwie mazowieckim w 2005 r., Informacje i opracowania statystyczne, Urząd Statystyczny w Warszawie, 2006,

Ludność. Stan i struktura w przekroju terytorialnym, www.stat.gov.pl ,

Nauka i technika w 2005 r., GUS, Warszawa 2005,

Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2005/2006, Informacje i opracowania statystyczne, GUS, Warszawa 2006,

Podstawowe fakty o organizacjach pozarządowych – raport z badania 2004, Gumkowska M., Herbst J , Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa 2005,

Potencjał naukowo-badawczy regionów a ich innowacyjność w aspekcie realizowania celów strategii liżbońskiej, W. M. Gaczek W.M., Poznań, listopad 2004,

Powierzchnia i ludność w przekroju terytorialnym w 2006 r., Informacje i opracowania statystyczne, GUS, Warszawa 2006,

Produkt Krajowy Brutto. Rachunki regionalne 2004, GUS, Urząd Statystyczny w Katowicach, Katowice 2006,

Ramy finansowe strategii rozwoju województw na lata 2007-2013, M. Mackiewicz, E. Malinowska – Misiąg, W. Misiąg, M. Tomalak, Warszawa 2006,

Raport o stanie sektora Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Polsce w latach 2004-2005- PARP, Warszawa 2006,

Realizacja programu Sapard - Raport ARiMR, styczeń 2006,

Realizacja Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006 w województwie mazowieckim - Raport, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego, wrzesień 2006,

Rocznik statystyczny województw, GUS Warszawa 2005 i 2006,

Rocznik statystyczny woj. mazowieckiego, Urząd Statystyczny w Warszawie, 2005,
SME USER GUIDE, Komisja Europejska, 2006,
Strategia e-Rozwoju Województwa Mazowieckiego na lata 2007-2013, Stowarzyszenie Miasta w Internecie, Tarnów-Warszawa 2005/2006,
Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 (aktualizacja), Samorząd Województwa Mazowieckiego, maj 2006,
Środki wsparcia projektów województwa mazowieckiego w latach 1999-2004 (synteza) - Mazowsze „Analizy i studia”- MBPPIRR 2006,
Turystyka Polska 2004- raport na CD, Instytut Turystyki, Warszawa 2005,
Wybrane dane o podregionach województwa mazowieckiego, Urząd Statystyczny w Warszawie, wrzesień 2006,
Założenia polityki naukowej, naukowo – technicznej i innowacyjnej państwa do 2020 r. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, grudzień 2004 r.,MSWiA, Grudzień 2004,

Opracowania własne na podstawie:

- www.minrol.gov.pl - *Informator „Spotkania miesięczne”* Nr 8/2006
- www.nfosigw.gov.pl
- www.arimr.gov.pl - System Informacji Zarządczej ARiMR, z dn. 7.09.2006 r.
- www.techbud.com.pl
- www.minrol.gov.pl
- www.spot.gov.pl
- www.lotnisko-chopina.pl
- www.kprm.gov.pl
- www.fundusze-strukturalne.gov.pl
- www.rejestrzoz.gov.pl
- www.ulc.gov.pl/index_1.php?dzial=wiadomosci&plik=21_12_2006

oraz na podstawie informacji otrzymanych z:

- Delegatury UMWM w Siedlcach - listopad 2006,
- UMWM, Departament Rolnictwa i Modernizacji Terenów Wiejskich - styczeń 2007,
- UMWM, Departament Edukacji Publicznej i Sportu - październik 2006,
- Wojewódzkiego Urzędu Pracy, województwo mazowieckie - grudzień 2006.